KONSTANTİNİYYE

SAYI 06

MÜRTED KARDEŞLER

RECEP 1437

İÇİNDEKİLER

KÜFREDENLER İSE TAĞUTUN YOLUNDA SAVAŞIRLAR
TAĞUTİ SİSTEMLERDE ASKERLİĞİN HÜKMÜ 2 — 05

MÜRTED
KARDEŞLER — 15

TSK ASKERİNDEN
MESAJ VAR — 34

ALLAH YOLUNDA
RİBAT VE FAZİLETLERİ — 35

NEBEVİ DEVLET 2
NEBEVİ DEVLETİN EKONOMİK HALİNE GELİNCE — 42

MÜBAREK
BRÜKSEL GAZVESİ — 50

MÜTEAKİBEN
KONSTANTİNİYYE
FETHEDİLECEKTİR
MUSLİM

ÖNSÖZ

Hamd alemlerin rabbi olan Allah'a, salat ve selam onun Resulüne, ehline, sahabelerine ve onları güzellikle takip eden tüm mü'minlere olsun.

Dergimizin 6. sayısını da tamamlamayı bize lutfeden Rabbimize hamdu senalar olsun. Tüm dünya kafirlerinin filizlenen hilafet fidanının yeşerip büyümemesi için her türlü savaşı verdiği bir süreçte, İslam'ın ve İslam Devleti'nin gerçeklerini yazmaya devam edeceğiz. Küfrün saldırılarının artması ve bu yolda bize uzatılan okların çokluğu bizi sevindirmekte ve bunları, hak yolda olduğumuza bir alamet saymaktayız. Tüm dünya ülkelerini istila eden tağutların tahtlarını sallamaya başlayan ve onlara en amansız acıyı tattıran bir devlet olduğumuz için de Rabbimize binlerce kez hamdolsun. Küfrün ve İslam'ın iki safa ayrıldığı bir dönemde İslam'ın safında yer aldığımız için de Rabbimize hamdolsun.

Önceki sayılarda olduğu gibi bu sayıda da hem İslam Devleti'ni hem de İslam'ı daha iyi tanımanız için özellikle merak edilen ve çokça sorulan konulara açıklık getirmeye çalıştık. Her sayımızda olduğu gibi bu sayımızda da İslam Devleti'nin akidevi ve menheci konulardaki düşüncesini, görüşünü ve akidesini beyan etmeye devam ediyoruz.

Bu sayımızda kapak konusu yaptığımız Mürted İhvanu'l Müslimin (!) cemaatinin kuruluşundan günümüze kadar devam edegelen gayri İslami yapılarını kısaca ele aldık. Bu cemaat, İslam'ın siyasi yönüne ağırlık vermiş ve hedefine varmak için de bir çok riddete bulaşmıştır. Hedefine varamadığı gibi kurucusundan günümüze kadar gelen tüm mürted liderleri ve mürted üyeleri, ümmeti saptırmada önemli bir rol oynamışlardır. Asıl itibariyle İslam hakkında bozuk bir anlayışa sahip olan bu sapık cemaat, İslam'ı hakim kılmayı hedef edindiklerini iddia ettiler fakat İslam'ı hakkıyla kavrayamadıkları gibi takip ettikleri menhecleri, bir çok müslümanın yoldan çıkmasına vesile oldu.

Günümüzdeki bir çok Müslüman, bu mürted cemaatin hakikatinden habersizdir. Demokrasiyi İslam'la bağdaştıran ve İslam'ın bir parçası gibi göstermek isteyenlerin ilki bu sapık cemaat ve onun elinde yetişenler oldu. Cihadı hayattan uzaklaştırıp tağutların elinde bir oyuncak haline geldiler. İzzetsizce bir hayata razı olup en rezil şekilde yaşayıp öldürüldüler. Olanca zulümlere rağmen sahip oldukları demokrasi dini gereği hiçbir zaman cihada sarılmayı düşünmediler.

Artık doğuda, batıda ve mürtedler, Yahudiler, ve Hıristiyanlar tarafından gasp edilmiş diyarlarda yaşayan, İhvan'ın neden bir aşırı riddet partisi olduğu ve Müslümanlara neden bu hizbe ve üyelerine karşı ve ayrıca onun çeşitli cephelerine, kollarına, hiziplerine, "İslami" merkezlerine ve dırar mescidlerine karşı tekfir, beraat, kin ve düşmanlık tutumu içinde olmalarının farz olduğu Müslümanlara açık olmalıdır. Ayrıca partinin her üyesine onu terk etmesi ve küfri inançlarından tövbe etmesi vaciptir.

İslam Devleti, tüm onuru ve izzetiyle Allah'ın şeriatinin nasıl ikame edildiğini nebevi bir menhecle nasıl hayata hakim kılınacağını tüm dünyaya gösterdi. Hiçbir kafiri razı etmeye çalışmadı. Yanlızca Rabbinin rızasını aradı ve sadece ona tevekkül edip ondan yardım diledi. Alemlerin Rabbi de herzaman olduğu gibi, ona iman edip salih amel işleyen kullarını rezil etmedi ve onları yalnız bırakmadı. Bilakis onları yeryüzüne hakim kıldı, razı olduğu dini onların yaşamalarını sağladı ve

korkularını güvene çevirdi. Demokrasi havarilerinin zillet içerisinde tağutların elinde uğradığı akibetten de çok uzak bir akibeti hak ettiler.

Ayrıca bir önceki sayımızda birinci bölümünü yayınladığımız tağut Türkiye ve benzeri devletlere askerlik yapanların nasıl İslam dininden çıkıp mürted olduklarını yazmıştık. Bu sayımızda da yazının ikinci bölümünü yazıp küfre düştükleri noktaların bir kısmını daha ele aldık. Bundan ötürü tağutlara askerlik yapan veya yapacak olan herkese nasihatimiz; tağutlara kul olmaktan kurtulup Allah'a kul olmalarıdır. Allah'ın kanunlarıyla yönetilmeyen demokrasi sistemi için savaşıp ebediyyen cehennemlik olmamalarıdır. Ayrıca demokrasi kanunları için değil, Allah'ın kanunları için savaşmaları gerektiğini kendilerine tekrar hatırlatırız.

Sizleri tağuti bir rejim için savaştırıp ve öldüğünüzde sizin için şehit ismini kullanabilirler. Fakat bilmeniz gerekir ki şehid, Allah'ın dininin yeryüzüne hakim olması için savaşıp öldürülen kimselere denir. Demokrasi adına veya laiklik adına ölenler Allah'ın şehid dediği kimselerden olamazlar. Onlar ancak, demokrasinin ve laikliğin şehidi olabilirler. Bir dönüp bakın halinize! Sizler Allah'ın yasaları için mi savaşıyorsunuz? Yoksa demokrasi kanunlarını muhafaza etmek için mi savaşıyorsunuz? Eğer uğrunda can verdiğiniz sistem ve bu sistemin hakim olduğu ülke, Allah'ın yasaları ve bu yasalarla yönetilen bir ülke ise o zaman rahat bir şekilde canınızı Allah yolunda feda edebilirsiniz. Fakat hakim kıldığınız yasalar sizin gibi insanların çıkardıkları kanunlar ise ve Allah'ın yasalarından oldukça uzak yasalar ise ve bu yasalar gereği sarhoşu, zinakarı, tefeciyi korumak için ölüyorsanız Allah'ın yasakladığı şeyleri koruma adına can vermeden önce şehid olup olmayacağınızı bir kez daha düşünün.

Öte yandan dergimiz, bu sayısında uzun süredir İslam Devleti hapishanelerinde kalıp, tağut Türkiye devletinin sahip çıkmadığı ve yalnız bıraktığı TSK'ya bağlı bir esirle röportaj yaptı. Bu sayımızda röportajı yayınlamadık ancak Allah nasip ederse bir daha ki sayımızda röportajı yayınlayıp TSK'nın esir askerinin mesajlarını kendi diliyle mesaj sahiplerine ulaştıracağız. Tağut Türkiye devletinin mürted askerine verdiği önemin ne olduğunu anlamış olan Sefter Taş isimli TSK askeri, röportajında bizlerle çok ilginç şeyler paylaştı ve Türkiye hükümetinin yanı sıra çok çarpıcı isimlere de seslendi.

Sırf haçlıları korumak ve onları memnun etmek etmek için halkına ve askerine hiç değer vermeden onları adeta ölüme terk eden tağut Türkiye hükümeti, bir kez daha kendi askerine vermiş olduğu değeri ortaya koydu. Suriye'de PKK'yı uçak, silah, gıda ve hertürlü imkanlarla destekleyen tağut Türkiye hükümeti, kendi yurdunun bir çok bölgesini kontrol altında tutan aynı ateist örgüte kendi asker ve polisini onlarla mücadele ediyor bahanesiyle öldürtmektedir. Aynı zamanda bu haçlı muhafızı satılık hükümet, PKK'ya en amansız acıyı tattıran İslam Devleti'ne bombalar yağdırmaktadır. İslam Devleti bu ateist örgüte her saldırdığında, onların imdadına en önce koşanlardan biri, yine haçlıların ve bu ateist örgütün muhafızı olan bu tağut hükümet olmuştur.

Ayrıca şuanki tağut Türkiye hükümeti, askerlerini ABD ve Avrupa'ya kurban etmekte, sırf onları razı etmek ve onların güvenliklerini kurumak için kendi askerlerini gözünü kırpmadan feda etmekte ve onları korumak için İslam Devleti aleyhinde yaptığı çalışmalarla kendi ülkesini savaşa sürükleyip halkını onlara feda etmektedir.

Bu sayımızda Allah yolunda ribatın fazileti ve ecri konusunda Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'den, Nebi'nin ﷺ hadislerinden, sahabe ve selef alimlerimizin sözlerinden nakiller getirerek bu değerli amelin faziletine değindik. Cihad sahalarında Allah'ın şeriatinin uygulandığı toprakları koruyan her murabıt için Allah Resulünün bu sözü kafidir. **"Her ölenin ameli üzerine mühür vurulur. Ancak Allah yolunda (ribat) nöbettarlık yapan hariç. Çünkü onun ameli kıyamet gününe kadar kendisi için çoğaltılır. O kabir fitnesinden de emin kılınır."**

Son olarak İslam Devleti'ni hafife alarak İslam Devleti'nde yaşayan Müslümanlara ve çocuklara diledikleri gibi bombalar yağdıran tağutların İslam Devleti'nden kaçışlarının olmadığını bir kez daha en güvendikleri merkezlerden biri olan Brüksel'de gösterdik. İslam Devleti, İslam'i kuralların hakim olduğu Müslümanların devletidir. Artık tağutlar diledikleri gibi Müslümanlara zulmedemeyeceklerdir. Çünkü bu devletteki yiğit mücahidler, kafirlere en acı azabı tattırmak için sabırsızlıkla beklemektedirler. Hiçkimse İslam Devleti'ne attığı bombaların karşılıksız kalacağını zan etmesin. Halifemizin –Allah onu korusun- dediği gibi; "Vallahi intikam alacağız! Vallahi bir zaman sonra da olsa intikam alacağız!"

KÜFREDENLER İSE TAĞUTUN YOLUNDA SAVAŞIRLAR

TAĞUTİ SİSTEMLERE ASKERLİĞİN HÜKMÜ-2

Geçtiğimiz sayıda ilk bölümünü sizlerle paylaştığımız yazımızın ikinci bölümünü bu sayımızda kaldığımız yerden yayınlıyoruz. Tağuti sistemlerde askerliğin küfür oluşunun maddeler halinde delilleriyle açıklanmasına devam edeceğiz Allah'ın izniyle.

3-Tağut Ve Kafirleri Veli Edindikleri İçin İslam Dininden Çıkarlar:

İslam'ı bozan unsurlardan birisi de kafirleri dost edinmektir.

Bu konuda Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır.

"**Müminler, müminleri bırakıp da kafirleri dost edinmesin. Kim bunu yaparsa, artık onun Allah'la hiçbir ilişkisi kalmamıştır. Ancak kafirlerden gelebilecek bir tehlikeden sakınmanız başkadır. Allah, kendisine karşı (gelmekten) sizi sakındırıyor. Dönüş yalnız Allah'adır.**" [Al-i İmran, 28]

İmam Taberi bu ayetin tefsirinde şunları söyler:

"Bunun anlamı, yani ey mü'minler! kafirlere arka çıkıp onlara yardım etmeyin, onların dinlerinde onlara dostluk göstermeyin, Mü'minlerin dışında Müslümanlara karşı onlara yardım etmeyin. Onlara Müslümanların sırlarını göstermeyin. Sizden kim bunu yaparsa "Allah ile bir ilişkisi kalmamıştır" yani İslam dininden dönmesinden ve küfre girmesinden dolayı o Allah'tan, Allah'ta ondan beridir."[1]

"**Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Zira onlar birbirinin dostudurlar. İçinizden onları kim dost tutarsa, O da onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna yol göstermez.**" [Maide, 51].

Yine bu ayetin tefsirinde imam Taberi şunları söyler:

""Bizim yanımızda en doğru olan şunun söylenmesidir. Allah ﷻ, Allah'a ve Resulüne iman edenlerin aleyhinde mü'minlerin, Yahudi ve Hıristiyanları yardımcı ve dost edinmelerini yasaklamıştır.Yine Allah Teala şunu da bize bildirmiştir ki; kim Allah'ın, Resulünün ve mü'minlerin dışında onları yardımcı, arkadaş ve dost edinirse o, Allah ve Resulüne karşı taraflıkta onlardandır, Allah ve Resulü ﷺ onlardan beridir...

"**...Sizden kim onları dost edinirse o da onlardandır.**" Yani kim mü'minlerin dışında Yahudi ve Hıristiyanları dost edinirse o da onlardandır. Mü'minlere karşı kim onları dost edinir ve onlara yardımcı olursa o da onların dininden ve milletindendir. Çünkü bir kimse bir kimseyi ancak ondan, dininden ve üzerinde bulunduğu halden razı olduğu için dost edinir ve destekler. Ondan ve dininden razı olduğu vakit ona

1 Taberi Tefsiri, C.6, Sh.313.

muhalif ve zıt olan diğer şeylere ise düşmanlık ve buğz eder. Durum böyle olunca onun hükmü diğerinin hükmü olur."[1]

İbn-i Teymiyye ﷺ bu ayetin tefsirinde şunları söyler;

"Müfessirler, bu ayetin; İslam'ını izhar edip fakat kalplerindeki bir hastalıktan dolayı Mü'minlerin yenilgiye uğrayacağı korkusuyla Yahudi, Hıristiyan ve diğer kafirleri dost edinenler hakkında indiğinde ittifak halindedirler. Bunlar kalplerindeki korkudan bunu yaptılar. Yoksa Yahudi ve Hıristiyanların doğru veya Hz. Muhammed'in ﷺ yalancı olduğunu söylemiyorlardı."[2]

Bu ayetin tefsirini yapan hemen hemen bütün müfessirler ittifakla mü'minlerin aleyhinde kafirlere destek olan, onlara yardım eden ve onların askeri olanların onlar gibi kafir olacağını söylemişlerdir.

"Ey iman edenler! Eğer küfrü imana tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi (bile) veli edinmeyin. Sizden kim onları dost edinirse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir." [Tevbe, 23]

Kurtubi bu ayetin tefsirinde şunları söyler;

"Bu ayetin zahiri mü'minlerin hepsini muhatap alır. Kafirlerle dostluk kesilmesi konusunda hükmü kıyamete kadar geçerli olan bir hükümdür… "sizden onları kim dost edinirse onlar zalimlerin ta kendileridir." İbn-i Abbas o da onlar gibi müşrik olur demiştir. Çünkü kim şirke razı olursa oda müşriktir."[3]

İşte bu şekilde tekfir edip beraat sağlaması gereken bu kafir ve tağutlara karşı dostluk gösterip onları muhabbetle karşılayan ve onları bu anlamda yönetici edinen bu askerler bu halleriyle de İslam dininden çıkmaktadırlar.

"İbrahim'de ve onunla birlikte bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine, 'Biz sizden ve Allah'ı bırakıp taptıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir' demişlerdi." [Mumtehine, 4]

"Münafıklara, kendileri için elem dolu bir azap olduğunu müjdele. Onlar, mü'minleri bırakıp kafirleri dost edinen kimselerdir. Onların yanında izzet ve şeref mi arıyorlar? Halbuki bütün izzet ve şeref Allah'a aittir." [Nisa, 138-139]

4-Kafirlere, Küfür Eylemlerinde İtaat Ettikleri İçin Küfre Girerler:

Kafirleri dost ve yönetici edinilmemesi gerektiğini kısaca ifade ettikten sonra bu tağut ve kafirlere küfürlerinde itaat etmek de küfürdür.

Nitekim asker ve polisler bağlı oldukları sistemin küfür eylemlerini icra edip ve bu konuda onlara itaat etmektedirler. Bu şekildeki bir itaat insanı İslam milletinden çıkartır.

1 Taberi Tefsiri, C.6, Sh.276-277.
2 Mecmuu'l Fetava, C.7, Sh.193-194.
3 Kurtubi Tefsir, C.8, Sh.93-94.

KAFİR RUS PİLOTUNUN LEŞİNİ OMUZLARDA TAŞIYAN TÜRK ASKERLERİ

"Şüphesiz ki, kendilerine doğru yol belli olduktan sonra, arkalarına dönenleri, şeytan sürüklemiş ve kendilerine ümit vermiştir. Bunun sebebi; onların, Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara: Bazı hususlarda size itaat edeceğiz, demeleridir. Oysa Allah, onların gizlediklerini biliyor. Ya melekler onların yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını alırken durumları nasıl olacak! Bunun sebebi, onların Allah'ı gazaplandıran şeylerin ardınca gitmeleri ve O'nu razı edecek şeylerden hoşlanmamalarıdır. Bu yüzden Allah onların işlerini boşa çıkarmıştır." [Muhammed, 25-28]

Süleyman bin Abdullah Alu'ş Şeyh şöyle der:

Allah Teala onların dinden çıkmalarını, şeytanların onları peşlerinden sürüklemelerini ve onlara ümit vermelerinin sebebini, Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara bazı konularda size itaat edeceğiz demeleri olduğunu bize haber vermektedir. Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayan müşriklere bazı konularda itaat edeceğini söyleyenler, sözlerini yerine getirmeseler bile kafir olurlarken, ortağı olmayan bir Rabbe sırf ibadet edilmesi, onun dışındaki endadlara, tağutlara ve ölülere ibadetin terk edilmesi gerektiği gibi konularda Allah'ın indirdiğini kerih gören müşriklere muvafakat eden, bunların hidayette olduklarını, bu kafirlerle savaşan tevhid ehlinin hatalı olduğunu ve onların Müslüman olduklarını, batıl dinlerine girilmesi gerektiğinin doğruluğunu söyleyenler, müşriklere bazı konularda itaat edeceğini söyleyenlerden daha çok dinden çıkmış ve mürted olmuşlardır.[1]

Sadece müşriklere bazı konularda size itaat edeceğiz diyenler müşrik olmuşlarken bütün işlerinde onlara itaat edip onların emri altında sürekli çalışanlar elbette ki evleviyetle kafir olmuşlardır.

Şeyh Şankiti Bu Ayetin Tefsirinde Şöyle Söyler:

"Bu Ayet-i Kerime ifade ediyor ki; Muhakkak kim Allah'ın indirdiği şeylerden hoşlanmayanlara bu konuda onlara itaat eder, onlara yardımcı olur ve bu konuda onlara destek olursa Allah'ı inkar etmiş bir kafir olur."[2]

"Cahil olsalar bile mürtedlere tabi olanlara mürted hükmü verilmesi konusunda bütün alimler ittifak etmişlerdir."[3]

1 Mecmuu't Et Tevhid, 11. Risale, 346-347.
2 Edvaul Beyan C.7, Sh.587.
3 Ed Dureru's Seniyye, C.8, Sh.118.

5-Müslümanları Öldürmenin Mübahlığına İnandıkları İçin Küfre Girerler:

Gayri İslami bütün devletler kendi tahtlarını ve sistemlerini korumak, dışarıdan gelebilecek her türlü tehlikeyi bertaraf etmek için gerekirse karşı tarafı çok rahat bir şekilde öldürmektedirler. Bu sistem, tarihinde Şeriatı isteyen ve bunun için ayaklanan Müslümanların birçoğunu öldürdü ve birçoğunu en amansız şekillerle işkence altında ve esarette tuttu. Halen de muvahhidleri sırf şeriati ve İslami nizamı istedikleri için hapsetmekte ve gerektiğinde öldürmektedir.

Tağuti sistemler kendi kanun ve nizamları dışındaki sistemleri onaylamadıkları için başka bir rejim talebinin suç olduğuna inanmaktadırlar. Bu rejimi benimsemeyip Allah'ın yasalarını hayata hakim kılmak isteyenleri terörist diye tanımlamakta ve gerektiğinde gözünü kırpmadan öldürmektedir.

Bir Müslümanı sırf dini için öldüren birisinin hükmü hakkında sorulan soruya İbn-i Teymiyye ﵀ şu şekilde cevap vermiştir.

NATO ÜYESİ TÜRK ORDUSU AFGANİSTAN'DA

"Hıristiyanların Müslümanlarla dini için savaştıkları gibi bir insanı Müslüman olduğu için öldüren birisi anlaşmalı kafirlerden daha şerli bir kafirdir. Çünkü bunlar, peygamber ve sahabesiyle savaşan kafirler gibi savaş halinde olan harbi kafirlerdir. Bunlar diğer kafirler gibi ebediyen cehennemde kalırlar. Şayet onu düşmanlık, mal, husumet gibi haram olan bir nedenden ötürü öldürürse bu büyük günahlardandır ve sahibi büyük günah işlemiştir."[4]

Bütün tağuti sistemler kendilerine tehdit oluşturabilecek ve üzerinde bulundukları rejimi değiştirmeye yeltenenlere gereken cezayı verme ve onlarla mücadele

4 Mecmuu'l Fetava, C.34, Sh.136-137.

etme konusunda ittifak halindedirler. Her devlet kendi bünyesinde bunun mücadelesini vermektedir. Hatta günümüzde İslam Devleti aleyhinde küfür milletlerinin toplanıp onunla savaştıkları gibi, bazı devletler bu tür sıkıntılara karşı ortak karar alıp terörle ortak mücadele adı altında birleşmektedirler.

Sadece düşünce bağlamında bile Türkiye devletindeki rejiminin şeriat olmasını istemek suçtur. Bunu fiiliyete dökenlere karşı amansız bir mücadele verilmektedirler. Türkiye devleti, tarihinde bu tür girişimlerde bulunanlara karşı en sert müdahaleyi yapmış, birçoğunu öldürmüş, haklarını gasp etmiş ve en ağır işkencelere maruz bırakmıştır.

Bu şekilde sırf şeraiti isteyenleri terör ve irticacı olarak isimlendiren ve bunları gerektiğinde öldüren veya öldürülmesini mubah gören birisi kafir olur. Allah'ın şeraitini istememek bile küfürken bunu isteyen birileriyle savaşmak küfürde aşırıya gitmek ve tağutlaşmaktır.

6-İnsanları, Allah'ın Haramlarına Zorladıkları Ve Helallerini De Yasakladıkları İçin İslam Milletinden Çıkmaktadırlar:

Allah'ın haram kılmamış olduğu şeyleri haram kılan veya helal kılmamış olduğu şeyleri helal kılanlar Allah'ın yasalarına rağmen şeriat koymuş olurlar. Allah'ın şeriati varken onun şeriatinden yüz çevirip başka şeriatler koyanlar kafir ve tağutlardır.

IRKÇILIĞIN VE PUTPEREST AYİNLERİN KORUYUCUSU TSK

"Sonra da seni emirlerden oluşan bir şeriat sahibi kıldık. Sen ona uy, bilmeyenlerin heva ve heveslerine uyma." [Casiye, 18]

"Yoksa Allah'ın dinde izin vermediği bir hususu kendilerine kanun kılan ortakları mı var? Eğer (cezaların ertelenmesine dair) kesin hükmü olmasaydı, derhal aralarında hüküm verilirdi. Şüphesiz, zalimler için elem dolu bir azap vardır." [Şura, 21]

"Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kafirlerin ta kendileridir." [Maide, 44]

Allah'ın yasaklamamış veya serbest kılmamış bir hususu haram veya helal belirleyenler ilahlık iddiasında bulunan tağutlardır. Bunların yapmış oldukları kanunlar küfür kanunlarıdır. Bu tür kanunların hayata geçmesi için mücadele edenler elbette ki bu küfürden nasibi alanlardır.

Bunun için İbn-i Teymiyye ﵀ şöyle söylemektedir.

Bir insan, ne zaman üzerinde icma edilen bir haramı helal (serbest) veya üzerinde icma edilen bir helali haram (yasak) kılarsa veya üzerinde icma edilmiş olan şeriati değiştirirse bütün fakihlerin ittifakıyla İslam dininden çıkmış mürted ve kafir olmuştur.[1]

Bu tür yasaları çıkartanlar kafir ve mürted oluyorsa elbette ki bu kanunları icra edip halkı bu kanunlara uymalarını zorlayanlar evleviyetle kafir ve mürted olurlar. Tağutlar, asker veya polislerin elleriyle, çıkardıkları kanunları hayata hakim kılmaktadırlar. Bu kanunların teorisini milletvekilleri hazırlasalar bile bunları hayata hakim kılan, insanları buna zorlayan ve uymayanları cezalandıran elbette bu polis ve askerlerdir.

7-Küfür Ortamlarında Bulunmaları:

Dinde bilinen meselelerden biri de, küfrün veya şirkin olduğu veya konuşulduğu ortamlarda bulunanlarda aynı cürümden nasibini almalarıdır. Nitekim Allah ﷻ Kur'an'ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır.

"O, size Kitapta şunu indirdi: Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz vakit onlar başka bir söze dalıncaya kadar yanlarında oturmayın. Çünkü o zaman siz de onlar gibi olursunuz. Doğrusu Allah münafıkları da kafirleri de cehennem de bir araya toplayacaktır." [Nisa, 140]

"Çünkü o zaman siz de onlar gibi olursunuz" yani onlar gibi kafir olursunuz. Çünkü ikrah altında olmadığınız halde, onlarla birlikte oturdunuz ve onların söylediklerini reddetmediniz. Sizin onlarla birlikte oturmanız, onların din ile alaylarını ve küfürlerini kabul ettiğiniz yönünde açık bir işarettir. Küfre rıza ise, şüphesiz küfürdür.

1 Mecmuu'l Fetava, C.3, Sh.267.

İbn-i Cerir Et Taberi ﵀ şöyle der:

“**Sizde onlar gibi olursunuz.**” Yani eğer siz Allah’ın ayetlerini inkar eden veya onunla alay edenlerle beraber oturur ve onları dinlerseniz sizde onlar gibi olursunuz. Yani eğer siz onların yanından kalkmazsanız, onların yaptıklarında onlar gibi olursunuz. Onlar Allah’ın ayetleriyle dalga geçip Allah’a isyan ettikleri gibi sizlerde, Allah’ın ayetleri inkar ve alaya alındığını işittiğiniz halde yanlarında oturarak Allah’a isyan ettiniz. Onların Allah’a yapmış olduğu isyan çeşidiyle, sizde Allah’a isyan ettiniz. Sizler günahı yüklenmekle ve Allah’ın nehy ettiği şeyleri yapmakla onlar gibi olursunuz.[1]

Kurtubi ﵀ bu ayetin tefsirinde şöyle der:

“Sizde onlar gibi olursunuz” bu ayet, günahkarlardan günah açığa çıktığı vakit onlardan uzaklaşmanın vacipliğini ifade ediyor. Çünkü bunlardan sakınıp uzaklaşmayan onların yaptıklarından razı olmuştur. Küfre rıza ise küfürdür.

“Sizde onlar gibi olursunuz” kim günahların işlendiği bir meclise oturur ve onları inkar etmezse onların işlemiş olduğu suçta onlarla eşittir. Bir günah işledikleri ve günah bir söz kullandıkları vakit onları inkar etmesi gerekir. Eğer onları inkar etmeye güç yetiremezse, bu ayetin ehlinden olmaması için oradan kalkıp gitmesi gerekir.[2]

İbn-i Kesir ﵀ şöyle der:

“Size ulaştıktan sonra nehyedileni işlediğinizde, Allah’ın ayetlerinin küfredilip alaya alındığı, noksan görüldüğü bir yerde onlarla birlikte oturmaya razı olduğunuzda ve bu konuda onlara ses çıkarmadığınızda; onların içinde bulunduğu duruma onlarla birlikte siz de ortak olmuşsunuz, demektir. Bunun içindir ki Allahu Teala, “Çünkü o zaman siz de onlar gibi olursunuz” buyurmaktadır.”[3]

1 Taberi Tefsiri, C.9, Sh.320-322.
2 Kurtubi, C.5, Sh.418.
3 İbni Kesir Tefsiri, C.2, Sh.435.

> ***“Allah’ın ayetlerinin inkar edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz vakit onlar başka bir söze dalıncaya kadar yanlarında oturmayın. Çünkü o zaman siz de onlar gibi olursunuz.” [Nisa, 140]***

Beğavi, Tefsirinde der ki:

“Siz de onlar gibi olursunuz” yani, onlar alay ederken ve eğlenirken onlarla oturur ve bunu kabullenirseniz, artık siz de onlar gibi kafir olursunuz.”[4]

Alimler, herhangi bir günahtan razı olan kişinin, aynen o günahı işleyen gibi olduğu konusunda bu ayetler ile delil getirmişlerdir. Kişi, kalben bundan hoşlanmadığını iddia etmesi kabul edilmez; çünkü hüküm zahire göre verilir. Küfrü izhar eden kişi, kafir olur. Eğer razı değilsen oradan ayrılıp gitmen lazım. Eğer ayrılıp gitmiyorsan demek ki ondan razısındır.

Günümüz tağuti düzenlerin karargahlarında yüzlerce küfür ve şirk işlenmektedir. Bunların ölçüleri kuran ve sünnet olmadığı için bunlardan her an şirk veya küfrün çıkması çok olağandır. Bunlarla beraber olanlar nice küfür ve şirk ortamına şahit olup ister istemez bunu dinlemektedirler. Bu tağuti sistemlerin bazılarında -haşa- “Allah yok peygamber izne çıkmıştır” gibi küstah yazılar da bulunmaktadır. Allah ve Peygambere hakaretlerden tutun dine her türlü saldırı ve hakaretleri bu tağuti düzenlerin karargahlarında şahit olmak çok kolaydır. Dolayısıyla bu tür ortamlara şahitlik edip buna sessiz kalanlar da bu küfürleri işleyenler gibi kafir olurlar.

Dolayısıyla bu tür küfür ve şirk yuvalarında kalanlar hiçbir şirk ve küfre bulaşmasalar bile sırf o ortamda kalmaları bile onların müşrik veya kafir olmasına yeterlidir.

Sadece küfür ve şirkin işlendiği bir ortamda bulunmak insanı İslam dininden çıkartıyorsa bir asra yakındır bütün gücüyle İslam’la, müslümanlarla ve İslam şeriatıyla aleni bir şekilde mücadele eden bir kuruma hizmet etmek ve onların bir neferi olmak insanı evleviyetle İslam milletinden çıkartır. Bir asra yakındır bu sistemin kurucularından tutun devam ettiricilerine kadar tümü, hemen hemen her platformda şeriatten ne kadar nefret ettiklerini, en ehem işlerinin irtica adı altında İslam diniyle mücadele olduğunu hiç çekinmeden dile getirmektedirler.

4 Beğavi Tefsiri; C.2, Sh.301.

Halen de namaz kılan veyahut ailesinden herhangi birisi başı örtülü olan birisine askeri rütbe ve görev vermemektedirler. Bu kadar İslam'a düşman olan bir kurumda görev almak veya bunlara hizmet etmek küfrün ve şirkin en açığıdır.

8-Küfür Yeminlerini Yapmaları:

Küfür veya şirk ifade edecek bir sözü telaffuz eden birisi buna inanmasa dahi kafir veya müşrik olur. Bahsetmiş olduğumuz tağuti düzenlerin asker veya polisleri göreve başlamadan küfür yeminlerini yapmaktalar. Bu lafızları kim telaffuz ederse İslam dininden çıkar.

Askerlik Yemini:

Barışta ve savaşta, karada, denizde ve havada her zaman ve her yerde milletime ve cumhuriyetime doğruluk ve muhabbetle, hizmet ve kanunlara ve nizamlara ve amirlerime itaat edeceğime ve askerliğin namusunu Türk Sancağının şanını canımdan aziz bilip icabında vatan, cumhuriyet ve vazife uğrunda seve seve hayatımı feda edeceğime namusum üzerine and içerim.

Polislik Yemini:

"Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına, Atatürk İlke ve İnkılaplarına Anayasada ifadesi bulunan Türk Milliyetçiliğine sadakatle bağlı kalacağıma Türkiye Cumhuriyeti Kanunlarını Milletin hizmetinde olarak, tarafsız ve eşitlik ilkelerine, bağlı kalarak uygulayacağıma, Türk Milletinin, Milli, Ahlaki, İnsani, Manevi ve Kültürel değerlerini benimseyip, koruyup bunları geliştirmek için çalışacağıma, İnsan Haklarına ve Anayasanın Temel İlkelerine dayanan, Milli, Demokratik, Laik bir Hukuk Devleti olan, Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarımı bilerek, bunları davranış halinde göstereceğime namusum ve şerefim üzerine and içerim.

Yukarıdaki yeminler ve törenleri başlı başına bir küfür merasimi ve küfür El fazlarıdır. Bu sözleri ikrah altında olmadan söylemek küfürdür.

Daha göreve başlamadan bile askerleri kafir yapıp, şeriatçı olmayacaklarına ve laik olacaklarına dair onlara yemin ettirmekteler. Bunların ne derece kafir olduklarını varın siz düşünün.

Bu tür yeminler İslam'a göre sahih yeminler olmadığı için insanı dinden çıkarmaz diyen cahillere şunu demek gerekir. Bir insan sırf küfür lafzını kullanması bile onun kafir olmasına yeterlidir. Eğer küfür lafını, -İslam'a göre sahih olmasa da- kendince yemin ederek söylüyorsa kafirlikte katmerleşmesidir. Bir insanın kafir olması için yemin etmesine gerek yoktur. Sadece küfür lafzını kullanması bile onun dinden çıkması için yeterlidir. İslam'a göre yeminini Allah'ın adıyla yapmadığı için yemini sahih olmasa da kafirliği sahihtir.

MÜRTED TÜRK ORDUSUNUN YEMİN TÖRENİ

Ayrıca bu yemin törenlerine iştirak edenler, susup yemin etmeseler veya içlerinde başka şeyler terennüm etseler bile küfrün konuşulduğu bir ortamda bulunması hasebiyle de küfre girmiş olurlar.

Şunu da unutmamak gerekir ki; Türkiye gibi ülkelerde kalıp hicret etmeyen muvahhidlerin zorla askere götürülme durumlarında onlar için bir ikrahın kalmadığını bilmeleri gerekir.

İkrahın şartlarından birisi de kaçma imkanının olmamasıdır. Küfürden kaçma fırsatı olduğu halde kaçmayıp küfre zorlanan birinin de ikrahı geçerli değildir.

Zorlananın tehdit edildiği şeyi kaçarak, yardım talep ederek ve mukavemet göstererek def edememesi gerekir.[1]

İkraha zorlanan kişi tehdit edildiği şeyi, kaçmakla bile olsa kendisinden def etmekten aciz olması gerekir.[2]

Kadı Iyad şöyle demektedir: Kayravan'ın fukahalarından Ebu Muhammed El Karani'ye soruldu ki; ben-i Ubeydilerin kendisini ikrahla davetlerine sokmak isteyen biri için ikrah geçerli midir? yoksa öldürülmeyi mi tercih etmesi lazımdır. Dedi ki; öldürülmeyi tercih etmesi gerekir. Ben-i Ubeydilerin durumunu bilmeyen ve ilk defa o şehre giren birisinin dışında orada kalan hiç kimse için ikrah mazeret değildir. Onların durumunu öğrendikten sonra oradan kaçmak vaciptir. Durumlarını bildikten sonra orada kalan hiç kimseye korku artık mazeret değildir. Çünkü ehlinden şeriatin uygulanmaması istenen bir yerde ikamet etmek caiz değildir.[3]

İkrahın bir ruhsat olduğunu ve hicret etmemenin de bir masiyet olduğunu kabul ettikten sonra; hicret edebileceği bir yurt varken hicret etmeyip küfür ordusuna ikrahla getirilenlerin ikrahları geçerli değildir ve bu konuda mazeretli değillerdir. Çünkü İslam alimlerinin cumhuru bir konuda masiyet halinde olan biri o konudaki ruhsatı kullanamayacağını ifade ederler. Örneğin masiyet için sefere çıkan birinin namazlarını kısaltması caiz değildir.

Kurtubi ﷺ şöyle demektedir:

İlim adamlarının çoğunluğu (cumhur), masiyet için yapılan yolculukta kasır olmayacağını kabul etmektedirler.[4]

1 El Eşbah ve'n Nezair, İmam Suyuti, C.1, Sh.209.
2 Fethu'l Bari, Cüz 12, Sh.311.
3 Tertibu'l Medarik, C.7, Sh.277.
4 Kurtubi Tefsiri, C:5, Sh.356.

İmam Suyuti şöyle der: günah olan bir amelde ruhsatlar kullanılmaz. Bundan ötürü günah bir amel için sefere çıkan biri, kasr, cem', iftar etme ve mestlere 3 gün mesh etmek gibi seferin hiçbir ruhsatlarından istifade edemez.[5]

Hülasa: Asker, polis, istihbarat ve emniyet güçlerinde asıl olan küfür üzere olmalarıdır. Çünkü düşman ancak destek ile Müslümanlara karşı savaşma imkanı bulabilmektedir.

İslam'ın kabul ettiği, Allahu Teala'nın da ayette belirttiği kadın, çocuk ve güçsüz olmak yani İslam alimlerinin izah ettiği ikrah ve zayıflık hali varsa bunlar mazur sayılırlar. Onların batini hallerini ise Allahu Teala bilir. Biz sadece zahire göre hüküm vermek ile emrolunmaktayız. İnsanların kalbini yarmak ve içinde gizlediklerini ortaya çıkarmak ile görevlendirilmedik. Aksi ortaya çıkıncaya kadar bu kurumların aslı ve zahiri küfürdür.

Bugün şirk ve küfür askerlerinin karargah ve merkezlerinde mescid veya dini sembollerin olması onlara yarar sağlamaz. Çünkü bunlar asli kafir değil, mürted hükmündedirler ve mürted olmaları da namazı, ezanı ve benzeri şeyleri kabul etmediklerinden dolayı değildir. Tevhid ve muvahhidler ile savaştıkları, şirk ve küfre destek oldukları içindir.

Bu asker ve polislerin bir kısmı namaz kılmakta, şehadet kelimesini söylemekte ve bununla beraber şirk ve küfür üzere devam edip tağutları desteklemektedirler. Bunların İslam'a dönmeleri, inkar etmedikleri ve terk etmedikleri namaza inanmak ve ona dönmek ile değil, şirk ve küfürlerine sebep olan tağuta askerlik gibi küfürlerden tevbe etmeleri ve uzaklaşmaları ile gerçekleşir.

Tevbe Suresi'nde, alay etmeleri sebebi ile tekfir edilen kişiler namaz kılıyor, iki şahadeti ikrar ediyor ve ezan okuyorlardı. Üstelik Resulullah ﷺ ile birlikte cihada çıkmışlardı. Alay etmeleri sebebiyle küfre girince, tevbe etmeleri de ezan okumak veya namaz kılmak ile değil ancak bu alaydan vazgeçmeleri ile olmaktadır.

"Şayet kendilerine (niçin alay ettiklerini) sorsan, "Biz sadece lafa dalmıştık ve aramızda eğleniyorduk", derler. De ki: "Allah'la, O'nun ayetleriyle ve peygamberiyle mi eğleniyordunuz?" (Boşuna) özür dilemeyin; çünkü siz iman ettikten sonra tekrar kafir oldunuz. Sizden (tevbe eden) bir gurubu bağışlasak bile, bir guruba da suçlu olduklarından dolayı azap edeceğiz." [Tevbe, 65-66]

5 El Eşbah ve'n Nezair, C:1, Sh.138.

Kadı Ebubekir bin El Arabi bu ayetin tefsirinde şöyle der: "Onların söylemiş oldukları bu sözler ya şaka iledir yahut ciddidir. Her iki durumda da bu küfürdür. Küfürle dalga geçmek küfürdür. Bu konuda ilim ehli arasında da herhangi bir ihtilaf yoktur.[1]

Dininden dolayı Müslümanı öldürmek, hapsetmek, işkence etmek veya onu kötülemek küfürdür. Dini devletten ve hayattan ayırmak için büyük gayret sarf eden, bu uğurda savaşan, laik sistemini koruyanlarda kafirdirler.

İnsanlık iki zümreden oluşur hak ve batıl taifesi.

"Gerçekten haktan sonra sadece batıl vardır." [Yunus, 32]

Bir insan Allah'ın yasaları ve kanunları tarafındaysa hak, değilse batıl taifesindendir. Allah'ın dinini yaşamak ve hakim kılmak bütün Müslümanlara farzdır. Buna engel olan, karşı çıkan herkesle savaşmak farzdır. İslam'ı yeğleyen, tevhidi düşünen, İslami bir devlet isteyen muvahhid gençleri gözaltına alan, tehdit eden, hapseden, işkence eden, öldüren ve kendisini Müslüman sayanlar, şehadet kelimesi söyleseler bile hiç Müslüman olabilirler mi? Sırf Allah'ın dinini hakim kılmak için mücadele eden bu muvahhidleri cezalandıran insanlar, İslam alimlerinin icmasıyla küfürdedirler. Gayri İslami düzeni ayakta tutup Allah'ın helallerini yasaklayan, kendi yasaklarını insanlara zorla uygulatan tağutlar, askerleri ve yardımcılarının kafir olduğunda şüphe yoktur. Çünkü tağutların askerlerinde, polislerinde, istihbaratlarında ve emniyet güçlerinde zahiren görünen şirkin ve müşriklerin dostları ve bu şirki ayakta tutan en önemli unsur olduklarıdır. Bunlar küfür kanunlarını gözetleyen gözlerdir. Tağutların tahtlarını korumakta, sağlamlaştırmakta ve tağutların küfrüne karşı çıkıp, Allahu Teala'nın şeriatının uygulanmasını isteyen insanları her türlü ceza ile cezalandırmaktadırlar. Tağutlar, onların yardımıyla ve koruması altında İslam'ın hükümlerini devre dışı bırakmakta, küfür kanunlarını ortaya koymakta, uygulamakta, içki, faiz, zina, irtidat gibi haramları mubah saymaktadırlar.

Müslüman bir şahsiyet ancak Allah'ın dini en yüce olsun diye savaşmaktadır ve ancak bu uğurda canını vermektedir. Cahiliye adetleri, kanunları ve bayraklarını yükseltmek için savaşmamaktadır. Bir insan Allah'ın dinini yüceltmek için savaşıyorsa o Allah yolunda cihad etmektedir. Kim de Allah'ın kelimesini yüceltmek için savaşmıyorsa bilsin ki başka Allah'ın razı olmadığı bir gaye uğrunda savaşmaktadır ve bu ondan asla kabul edilmeyecektir.

1 Kurtubi, C.8, Sh.197.

MÜRTED TÜRK ORDUSUNUN IRAK-BAŞİKA'DA ÖLDÜRÜLEN ASKERİ

Ebu Musa ﷺ şöyle demiştir: Peygamber'e ﷺ bir kimse geldi de:

"Bir kısım kimseler ganimet malı için savaşır, bir kısım kimseler de insanlar arasında adının söylenip övülmesi için savaşır, bir kısım insanlar da yiğitlikteki mevkii derecesi görülsün diye savaşır. Şu halde Allah yolunda cihad eden kimdir?" diye sordu.

Nebi ﷺ: "**Her kim Allah'ın kelimesi en yüce olsun diye savaşırsa, o Allah yolundadır**" buyurdu.[1]

İşte hak ile batıl bu kadar açık ve ortadadır. Ya Allah'ın yolunda ve onun kelimesini yüceltmek için savaşıyorsun ya da şeytan ve tağutların yolunda onların kelimesini ve kanunlarını yüceltmek için savaşıyorsundur. Bunun ortasında başka bir yol yoktur.

Birileri kendileri Allah'ın yolunda savaştığını iddia etse bile eylemlerinde bunu tasdik edecek eylemler yoksa bunlar şeytanların onları saptırdığı kimselerdir. Bu gün İslam devletiyle savaşan ve kendilerini Allah yolunda olduklarını sananların eylemlerini gözden geçirmeleri gerekir. Allah'ın şeriatini yüceltmek ve hayata hakim kılmak için savaştığını iddia eden bu gruplar ellerindeki mıntıkalarda Allah'ın şeriatini hayata hakim kılmamaktadırlar. Hatta İslam Devleti'nin şeriatle hükmettiği mıntıkaları İslam Devleti'nden alarak Allah'ın şeriatini yürürlükten kaldırıp beşeri kanunları oralarda yüceltmektedirler. Maslahat veya başka isimleri, Allah'ın şeriatini pratize etmenin önüne geçirmişlerdir. Bunların kendilerini Allah yolunda olduklarını sanmaları onlara bir fayda sağlamayacaktır.

"**De ki: Size, (yaptıkları) işler bakımından en çok ziyana uğrayanları bildirelim mi? (Bunlar;) iyi işler yaptıklarını sandıkları halde, dünya hayatında çabaları boşa giden kimselerdir.**" [Kehf, 103-104]

"**Kim, Rahman'ın Zikri'ni (Kur'an'ı) görmezlikten gelirse, biz onun başına bir şeytan sararız. Artık o, onun ayrılmaz dostudur. Şüphesiz bu şeytanlar onları doğru yoldan saptırırlar. Onlar ise doğru yolda olduklarını sanırlar.**" [Zuhruf, 36-37]

"**Allah, bir kısmına hidayet etti, bir kısmına da sapıklık layık oldu. Çünkü onlar Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmişlerdi. Kendilerinin de doğru yolda olduklarını sanıyorlardı.**" [Araf, 30]

1 Buhari Hadis No:2810

TOP 10

ALHAYAT

İSLAM DEVLETİ EYALETLERİNDEN SEÇİLMİŞ EN İYİ 10 VİDEO

1. سبقني ولدي
OĞLUM BENİ GEÇTİ

EYALET: HALEP

2. الأمن والأمان بدولة الإسلام
İSLAM DEVLETİ'NDE GÜVEN VE GÜVENLİK

EYALET: NİNOVA

3. إلى النور
IŞIĞA DOĞRU

EYALET: HALEP

4. خذ من أموالهم صدقة
ONLARIN MALLARINDAN SADAKA AL

EYALET: TRABLUS

5. غزوة أبي بصير القرشي تقبله الله
EBU BASİR EL-KUREYŞİ GAZVESİ

EYALET: SELAHADDİN

6. هم العدو فاحذرهم 4
ONLAR DÜŞMANDIR ONLARDAN SAKIN 4

EYALET: RAKKA

7. غزوة أبو طيبة الأنصاري
EBU TAYBE EL-ENSARİ GAZVESİ

EYALET: ANBAR

8. لن ينفعكم الفرار
KAÇMAK SİZE FAYDA VERMEYECEKTİR

EYALET: HAYR

9. الحاملين جراح أمتهم
ÜMMETİN YARALARINI YÜKLENENLER

EYALET: SELAHADDİN

10. نصر من الله وفتح قريب
ALLAH'TAN YARDIM VE YAKIN BİR FETİH

EYALET: KUZEY BAĞDAT

TWITTER HASHTAG@ #أخبار_الخلافة

MÜRTED KARDEŞLER

Son bir kaç on yılın üzerindeki süre zarfında, bütün ümmeti irtidatta boğmaya yeltenen mahvedici bir kanser ortaya çıktı, dönüşüme uğradı ve yayıldı. Miladi 1928'de Mısır'daki bir şehirde başlayarak hızlı bir şekilde Mısır boyunca yayılıp Şam'a, Irak'a ve en sonunda mürted tağutlar tarafından zorla alınmış ülkelerin çoğuna yayıldı. Bunun sonrasında batıya doğru –Amerika, Avrupa ve Avustralya- ve baştan başa dünyadaki diğer ülkelere yayıldı. Nerede Müslümanların cemaatleri varsa, bunlar onların işlerini ele geçirme girişiminde bulundular ve onlara İslam adı altında İslam'ın dışında başka bir din aşıladılar.

Bu kanserin sapkınlığı, Cehmiyye, Mutezile, Maturidiyye ve Eş'ariyye gibi mezhepleri de içeren en sapık ve en geniş alana yayılmış tarihi mezhepleri bile aştı. Alimlerin vefat etmesi, halifelerin asırlar boyunca yokluğu ve sufizmin, Kelam'ın(kafir "teolojik söz bilimi'), Rey'in(hadislerle çelişen haktan sapmış 'fıkıh' görüşü), kabirlere ibadet etmenin ve bir çok Müslüman beldesindeki haçlı sömürgeleştirmesinin yanısıra, sapık Osmanlıların ellerindeki modernizmin yayılması sebebiyle bu kanser ulaştığı her ülkede güçlü bir tutunma noktası buldu.

Bu kanserin dini, Osmanlı'dan miras kalan ve doğunun ve batının putperestlerinden ödünç alınmış demokrasinin, liberalizmin, pasifizmin ve sosyalizmin çeşitli ilke ve menhecleri ile birleştirilmiş bir sapıklığın karmaşasıydı. Onun esas amacı, liderlerinin ve üyelerinin kısa vadeli bireysel ve hizipçi çıkarlarına hizmet vermekti. İslam'a ve Müslümanlara karşı savaş açtığı sırada, şeriatin uygulanması, hilafetin geri getirilmesi ve cihadın ifa edilmesi için çalıştığını iddia ediyordu. Bu kanser en nihayetinde, Afganistan, Irak, Cezayir, Filipinler, Somali, Yemen, Tunus, Libya, Pakistan, Bangladeş, Endonezya, Malezya, Mısır ve diğer ülkelerde bu konularda tağutlarla ve haçlılarla işbirliği yapıyordu. Onun haçlılara olan kulluğu, cihada karşı mücadelede işbirliği yapmak için, Batı'daki "İslami" merkezlerde Batı istihbaratının ajanlarına ev sahipliği yapma derecesine kadar ulaştı!

"İhvanı Müslimin Cemaati" (Müslüman Kardeşler Topluluğu)[1] olarak bilinen bu kanser, partinin liderine verilen ünvanıyla, ilk "Baş Rehber" olan Hasan El Benna tarafından miladi 1928 yılında kuruldu. Bu partinin İslam'a ve Müslümanlara karşı savaş açma konusunda modern tarih boyunca oynadığı önemli rol sebebiyle, Muvahhid mücahidlerin bu partinin ilkelerinin, tarihinin ve durumunun iç yüzünü anlaması önem teşkil etmektedir.

1 Mürted partiye, bu makale boyunca "İhvan" ya da "Müslüman Kardeşler" ismi atfedilecektir.

İhvan ve Rafiziler

Yahudi İbn-i Sebe tarafından Rafiziliğin kuruluşundan itibaren bu mezhep, bazı zamanlarda Müslümanlara karşı putperestlerle ve haçlılarla bile işbirliği yaparak İslam karşı savaştaydı. Bu mezhep; kabirlere ibadetin, Müslümanların en iyilerini tekfir etmenin ve Nebi'yi ﷺ karalamanın mezhebidir. Rafızilerin mürtedliğine rağmen, Hasan El Benna ve arkadaşları, her ikisi de Müslümanlar ve Rafiziler arasında dostluğa davet etmede öncülük yapan iki modernist mason, Muhammed Abduh ve (bir Rafızi olan) Cemaleddin El Afgani'nin ayak izlerini takip ettiler.

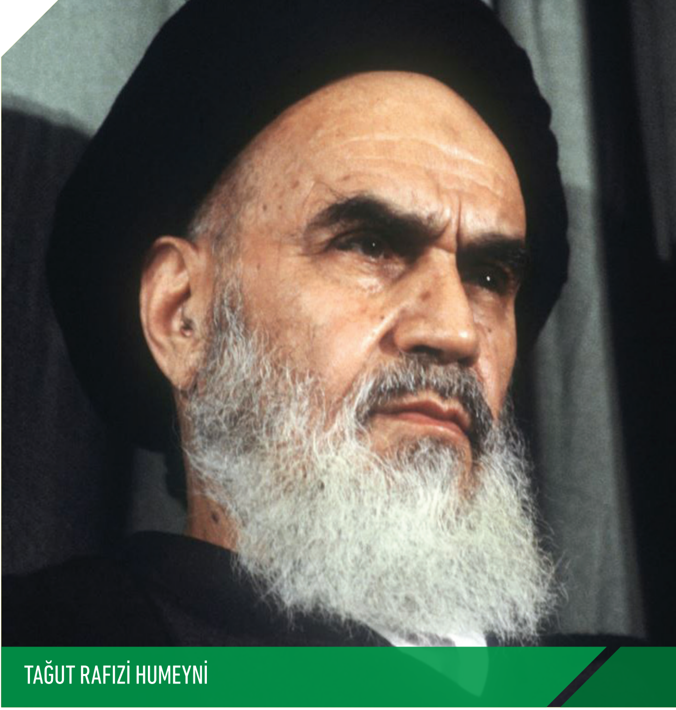
Üçüncü "Baş Rehber" Ömer Et Tilmisani dedi ki; "Hasan El Benna'nın Müslümanları birleştirmedeki fedakarlığının bir cüzü, özellikle de Kur'an'ımız bir iken, dinimiz bir iken, Peygamberi'miz ﷺ bir iken, İlah'ımız bir iken; Allah'tan birbirlerini tekfir etmeye son verecek bir dava üzerinde kendilerini birleştirmesini umut ettiği Müslüman zümreleri toplama isteğiyle bir toplantı düzenlemek için çalışmasıdır. Bu amaç uğruna O, yüce şeyh Muhammed El Kummi'ye –Şiilerin en büyük alim ve liderlerinden biri- İhvan'ın genel merkezindeev sahipliği yaptı." [El Malhem El Mevhub] O ayrıca dedi ki; "Hatırladığım kadarıyla, -Şii mezhebinin bir takipçisi olan- Es Seyyid El Kummi, 40'lı yıllarda, İhvan'ın misafiri olarak İhvan'ın genel merkezinde kaldı. O dönemlerde, Hasan El Benna farklı zümreleri birbirlerine yakınlaştırmak için çok sıkı çalışıyordu, bu durum üzerine İslam düşmanları İslami birliği parça parça edebilecekleri bir başlangıç olarak, zümreler arasında bölünmeyi gerçekleştiremiyorlardı. Bir gün O'na, Ehli Sünnet ile Şia arasındaki farklılıkların derecelerini sorduk, bunun üzerine O bizi, İslam düşmanlarının ateşlemek istediği bir çatışmanın kıyısında, Müslümanlar olarak, Müslümanların kendilerini meşgul etmeleri caiz olmayan bu hassas konularda derine inmekten men etti. Biz zat-ı alilerine dedik ki; "Biz bunu bağnazlıktan ötürü sormuyoruz; Müslümanların arasındaki mesafeyi genişletmek için de sormuyoruz. Biz bunu öğrenmek için soruyoruz, çünkü Ehli Sünnet ve Şia arasındaki mevzuların sayısız kitaplarda bahsi geçiyor ve bizim bu kaynaklara sıfırdan bakacak vaktimiz yok." Böylece O da dedi ki; "Şunu bil ki; Ehli Sünnet ve Şia 'Allah'tan başka hak ilah yoktur ve Muhammed Allah'ın resulüdür' kelimesiyle birleşmiş Müslümanlardır. Bu imanın temelidir. Ehli Sünnet ve Şia bu bağlamda eşittirler ve paktırlar. Aralarındaki farklılıklara gelince, o vakit bunlar yakınlaşarak onların bir araya gelmelerine müsaade etmeye devam eden konulardır." [Zikriyat la Müzekkerat]

RAFIZİ, MODERNİST, MASON CEMALEDDİN EL AFGANİ

Ayrıca Et Tilmisani dedi ki, "İhvan'ın, Şia'nın liderleri ile olan ilişkileri zayıflamadı. Söz gelimi onlar Ayetullah El Kaşani ile bağlantıya geçtiler. Nevvab Safevi'yi Mısır'da misafir ettiler. İhvan tüm bunları Şia'nın mezhebini terketmesini sağlamak için yapmadı. Aksine onlar bunu, onların İslam çağrısına dair ulvi bir amaç için yaptılar. Bu çeşitli İslami zümreleri, mümkün olduğu kadar, yakınlaştırmak için yapılan bir girişimdir." [Şia ve Sünnet] Böylece İhvan, Rafizilerin irtidatlarını terketmelerini istemedi bile!

Parti, Humeyni devletini destekleyen resmi bir beyanat bile yayınladı. Beyanatta şöyle diyordu: 'Uluslararası Müslüman Kardeşler organizasyonu, Türkiye, Pakistan, Hindistan, Endonezya, Afganistan, Malezya ve Filipinler'deki İslami hareketlerin liderlerine, buna ek olarak Müslüman Kardeşlerin Arap dünyası, Avrupa ve Amerika'daki yerel şubelerine, özel bir uçakla Tahran'a gönderilecek bir heyetin şekillendirilmesine olanak sağlayan bir toplantı çağrısında bulundu. Heyet, heyet tarafından temsil edilen, Müslüman Kardeşler, Türkiye Milli Selamet Partisi, Pakistan Cemaat El İslami, Hindistan Cemaat El İslami, Endonezya Masyumi Partisi, Malezya Müslüman Gençlik Hareketi, Filipinler Cemaat El İslami'sinden oluşan İslami hareketlerin dayanışmasını yeniden

TAĞUT RAFIZİ HUMEYNİ

onaylamak için Ayetullah El Humeyni ile görüştü. Toplantı, mezhepsel farklılıkları feshetmek için İslam'ın muhteşemliğini ve gücünü uygun bir zamanda ortaya koyan bir sahneydi. İmam Humeyni heyeti onurlandırdı ve şunu açıklığa kavuşturdu ki; sürgünde olduğu süre boyunca, O'nun kaynaklarının dünya genelindeki İslami devrimin kaynakları olduğundan, O'nun kaynaklarının 'Allah'tan başka ilah yoktur' diyerek muvahhid Müslüman olan insanlar olduğundan emindi. O devrimin sadece İran için olmadığını, ayrıca devrimin yöneticileri İslam dinini ihlal eden ve devrimin dinamik hareketinin yolunda olan tüm İslam ülkeleri için olduğunu ve Şah'a karşı Humeyni'yi zaferle nimetlendiren Allah'ın her Şah'a karşı her Humeyni'yi destekleyeceğini, söyledi. Ayrıca heyet kendi tarafından Humeyni'ye şunu vurgulayarak ifade etti ki; İslami hareketler, tüm insani, ilmi ve maddi imkanlarıyla, İran'da ve her yerdeki devrime olan bağlılıklarını devam ettirecekler. Heyet [Rafizi] şehidleri için gıyabi cenaze namazını kıldıktan sonra, bir dizi toplantılar düzenlendi... Toplantılar, gelecekteki koordinasyon ve işbirliği odaklı toplantılardı ... Daha sonra heyet -dokunaklı bir televizyon röportajı boyunca- tüm İslam dünyasına ve her nerede olursa olsun tüm İslami cemaatlere ve topluluklara İran devrimiyle birlik olunacak bir döneme dair çağrıda bulundu. O gün, 16 Mart 1979 tarihindeki Cuma namazından sonra, İran devriminin şehidleri için kılınan bir gıyabi cenaze namazı kılındı. Biz, İslam beldelerindeki tüm eylemcilere o günü hatırlamaları ve diğerlerine de hatırlatmaları ve gıyabi cenaze namazını İslam ümmeti için bir sembol yapmaları çağrısında bulunduk.' [El Mucteme]

Dolayısıyla İhvan, Rafızi devrimini İslami olarak addediyor! O aynı devrim ki; ümmet, Suriye, Lübnan, Yemen, Arap Yarımadası ve diğer yerlerde kendisiyle savaştadır.

İhvan'ın Rafızilere yönelik bu zayıf tutumu -Zevahiri tarafından övülmüş ve ölmüş bir sahve lideri olan Ebu Halid Es Suri'nin dostu olan cihad davacısı bir "ideolog"- Ebu Musab Es Suri'den miras kalmıştı. O şöyle demişti: "Ben akide meselesinde ve mezheb meselesinde bana gösterilen yolu şimdi gelecek bir kaç notlarla özetleyeceğim... Şia'yı da içeren bir çok mezheb ... ve "Allah'tan başka hak ilah yoktur' diyen fakat Ehli Sünnet menhecini terk eden diğer mezhepler halen İslam ümmetinden ve kıble ehlindendir. Tekfir onların hakkında genellenemez. Engellerin kalkması ve şartlarının tamamlanmasını da içeren, Ehli Sünnet alimleri tarafından tanımlanan ölçüler ve sınırlar müstesna, İslam'a ve kıbleye isnatları reddedilmemelidir. Bu, akide ve menhec konularında kadı derecesine ulaşmış ehil olan alimlerin işidir. Bu onlar arasında avam ve cahil olanları da kapsayan sıradan Müslümanların işi değildir. Bu kendilerini cihada ve işgalcileri defetmeye adamış kimselerin işleri de değildir." [Davetu'l Mukaveme].

Rafıziler hakkındaki duruşunu batıl bir şekilde, Ehli Sünnet alimlerine izafe ettikten sonra, "Cihadilerin

İHVAN SEMPATİZANI EBU MUSAB ES SURİ

çoğunluğu" diye adlandırılanların duruşunun da bu olduğunu iddia etmeye şöyle söyleyerek devam etti: "Şia ve diğer Sünni olamayan mezhepler Meselesi: "Cihadiler tüm bu mezhepleri, İslam ümmetinin içinde yahut Kıble ehlinin bir parçası olarak kabul ediyor... Caferi Şia İmamı: Onlar İran'daki Şia'nın çoğunluğu, Lübnan, Pakistan, Afganistan ve Ortadoğu'nun azınlığıdırlar. Cihadilerin çoğunluğu onları Müslüman, Kıble ehlinden, (fakat) sapkın ve bid'atçi olarak addeder." [Davetu'l Mukaveme].

TAĞUT MURSİ VE HIRİSTİYAN KIPTİ KARDEŞLERİ

Bu sapıklık onu, sözde 'Küresel İslami Direniş Çağrısının Cihadi Menhec ve Anayasası'nda bunu ilan etmeye götürdü. "Madde 10: Küresel İslami direniş, -onların ekollerine ve dahil oldukları zümrelere aldırış etmeksizin- "Allah'tan başka hak ilah yoktur ve Muhammed O'nun resulüdür" diyen her Müslümanı, ulemanın 'Kıble Ehli' olarak isimlendirdiği İslam dairesi içinde görür. Küresel İslami direniş dinbilimsel, metodla ilgili, mezhepsel farklılıklar olarak gördüğü konular ise alimlerin hüküm çıkaracağı bazı şeylerdir. Bu meselelerin çözümü, dirayet ve güzellikle öğüt verme aracılığıyla doğru müzakere ve açığa kavuşturmadır... Direniş, Müslümanlar arasındaki savaş ve fitneyi kınıyor. O, ekoller, gruplar ve bireyler olarak Kıble ehli tüm Müslümanlara kafirlere karşı direnişe ve Müslümanların diyarlarını işgal eden kafir düşmana karşı cihad etmeye çağırıyor. O herkese, yalnızca kafir düşmanın Müslümanların beldelerini işgal etmesi durumlarında fayda sağlayan, içsel yandaşlık taassubunu terketme çağrısında bulunuyor." [Davetu'l Mukaveme]

Cihad talep edenlerin Rafızilere karşı, Hasan El Benna ve takipçilerininkiyle özdeş olan bu sapkın konumlanması, İhvan'a karşı saygısını korumaya devam eden Ebu Musab Es Suri'nin eski bir İhvancı olduğu göz önüne alındığında şaşırtıcı bir durum değildir...

İhvan ve Dinlerarası Diyalog Sapıklığı

İhvan ve Rafıziler arasındaki bağa ek olarak İhvan, Müslümanlar, Hıristiyanlar ve Yahudiler arasında dinler arası diyalog sapıklığına çağrı öncüsü olmuş, böylelikle mürtedlerden beraat vücubiyetini yok ettikten sonra, Yahudiler ve Hıristiyanlardan da beraat vücubiyetini yok etmiştir. Allah ﷻ buyurmuştur ki, **"Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman eden bir kavmi, velev ki, babaları veya oğulları veya kardeşleri dahi olsalar, Allah'a ve Resulü'ne karşı gelenleri sever bulamazsın."** [Mücadele, 22].

Buna rağmen, Hasan El Benna, Filistin meselesini araştırmak için Mısır'da bir buluşma düzenleyen bir Amerikan-İngiliz ortak komitesinin önünde, "Yahudiler ile olan ihtilafımız dini değildir, çünkü Kur'an bize onlarla dostane olmayı teşvik etmiştir. İslam, etnik bir kanun olmaktan önce insani bir kanundur. Kur'an Yahudileri övmüştür... ve Kur'an Yahudilerin meselesi ile ilgilenirken, ekonomik ve yasal açıdan yaklaşmıştır." [İhvanu'l Muslimun Ahdas Sene'at et-Tarih – Mahmud Abdulazim]

El Benna ayrıca Mısır hahamlarına şöyle dediği bir mektup göndermiştir, "Baş Rehber'den hahamlara ve Yahudi cemaatine bir mesaj. Hayırlı selamlar ... Çeşitli inançlarına rağmen, tüm Mısır vatandaşlarını birleştiren ulusal bağın, hükümetle ilgili düzenlemeler ve polis koruması gerektirmediğini söyleme fırsatını değerlendirmek istedim. Ancak bizler hırslı hiziplerin olası bir uluslararası komplosunun eşiğindeyiz. Siyonizm; Filistin'i, Filistin'in kalbinin kendisi için attığı Arap ulusunun bedeninden çıkarmak için bu komployu beslemektedir. Mısır'da ve Arapçılığın ve İslam'ın varolduğu diğer ülkelerdeki bu ateşli duygulara karşılık olarak, asalet sahibi sizlere ve muhterem vatandaşlarımızdan Yahudi topluluğunun evlatlarına şunu açıklamayı gerekli bulduk ki; en iyi savunma asalet sahibi sizlerin ve topluluğunuzdaki şahısların, Mısır ulusunun evlatlarından olan hemşerilerinizle birlikte, Müslüman ve Hıristiyanların Filistin'i kurtarmak için üzerlerine aldıkları bir direniş olan kendi direnişlerinde maddi ve manevi istişakinizi kamuoyuna açık olarak beyan etmenizdir. Çok geç olmadan siz asiller, bu beyanı Birleşmiş Milletlere, Yahudi Ajansına, ve bu mesele ile alakalı tüm uluslararası ve Siyonist örgütlere ve komitelere göndermelisiniz. Onlara Mısır'ın Yahudi yurttaşlarının Filistin'i Arapçılıktan kurtarmak için direnişin ön hatlarında olacaklarını bildirmelisiniz. Ey asalet ehli, böylelikle ulusal görevinizi yerine

getirmiş olursunuz. Ayrıca yobazların Yahudi Mısır vatandaşların duruşu hakkında ima ettikleri şüpheleri ortadan kaldırmış olursunuz. Ayrıca tüm ulusa ve İslami topluluklara, onların modern tarihte yüzleştikleri en büyük zorluk sırasında teselli vermiş olursunuz. Ulus ve tarih bu şerefli duruşu asla unutmayacaktır. Ve lütfen mümtaz saygılarımı kabul edin. Hasan El Benna" [Müslüman Kardeşler Kafilesinde – Abbas es-Sisi].

MISIR YAHUDİLERİ

El Benna ayrıca demiştir ki, "Gerçek İslam bir dine karşı çıkmaz veya başka bir itikadı yok etmez." O ayrıca Mısır Kıptilerine "Hıristiyan kardeşlerimiz" diye hitap etmiştir. [Müslüman Kardeşler Kafilesinde – Abbas es-Sisi]

El Benna ayrıca Kıpti Hıristiyanlar ile yan yana Nebi'nin ﷺ doğum gününü[1] kutlarken, "Bugün Resul'ün ﷺ doğum gününü kutluyoruz. İster Müslüman olsun ister olmasın bu mübarek münasebeti kutlamak tüm ahalinin hakkıdır, zira Resul'ümüz ﷺ sadece Müslümanlara gelmemiştir." [Müslüman Kardeşler Kafilesinde – Abbas es-Sisi]

İhvan ayrıca şöyle bir resmi bildiri yayınlamıştır, "Mısır'daki ve Müslüman alemindeki Hıristiyan kardeşlerimize karşı tavrımız; tarihi, meşhur ve açık bir tavırdır. Onlar bizlerle aynı haklara ve sorumluluklara sahiptirler. Onlar bizim milli ortaklarımız ve uzun süren milli mücadele kardeşlerimizdir. Maddi ve manevi, medeni ve siyasi haklar gibi vatandaşlığın tüm haklarına sahiptir." [İnsanlar için Beyan]

İhvan'ın dili işte budur. Hıristiyanlar onların küfürde kardeşleridirler. Onlar başka hiçbir dine karşı gelmek istemezler. Kafirler hakkında Müslümanlarla eşit şekilde muamele etmek isterler. Onlar bu yüzden Yahudi ve Hıristiyanlara karşı cihad farizasını reddederler. Allah ﷻ buyurmuştur ki, **"Kitap verilenlerden, Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanmayanlar ve Allah ve Resulü'nün haram kıldıklarını haram etmeyenler ve Hakk dini din edinmeyenler ile elden cizye verinceye ve onlar küçük düşünceye kadar savaşın."** [Tevbe, 29].

İhvan ve Parlamento

İhvan'ın parlamento ile var olan gayri meşru ilişkisi, son 30 yılda pek meşhur olmayan şekilde tanımlanmış bir parti tanımıdır. Bununla birlikte, İhvancı gazeteci Cabir Rizk'in "Hasan El Benna bi-Aklam Talamizatihi ve Mu'asirih" isimli kitabında belgelediği gibi, kuruluşun ilk 'Baş Rehber'i Hasan El Benna'nın tağut Faruk dönemi boyunca -Miladi 1942 ve 1944 yıllarında- kendini iki kez Mısır parlamentosu için aday göstermesi hasebiyle, bu mesele partinin yeni bir adeti değildir. Ayrıca El Benna, İhvan'ın resmi gazetesinde yayınlanan "İhvan, Parlamento Seçimlerine Neden Katıldı?" isimli makalesinde, kendisin ve parlamento seçimlerine girmiş takipçilerinin parlamento seçimlerine katılımını meşrulaştırma girişiminde bulundu. O zamandan beri İhvan, Allah'ın hakkına uygun kanun yapmayı isteyerek, bir kaç ülkede çok sayıda genel yasama seçimine katıldı. Allah ﷻ buyurdu ki; **"Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine kanun yaptılar?"** [Şura, 21].

TAĞUT MISIR PARLAMENTOSU

İhvan, El Benna'nın miladi 1938 tarihli, "Alkolün yasaklanması imama ait olan görevlerdendir ... Dolayısıyla, bizler İslam'ı bir örgütlenme dini olarak

1 Nebi'nin ﷺ doğum gününün kutlanma uygulaması, daha sonra İhvan'ın Sufi kurucuları tarafından uygulanmak üzere, aşırı Sufiler tarafından miras alınmış, Ubeydi devletinin İsmailiyye'si tarafından ihdas edilmiş bir bid'attır.

görüyoruz. İslam, kötülüğü değiştirmeyi imama ait bir görev olarak addediyor. ... Günümüzde, hükümet imam rolündedir. Kötülükleri yasaklamakla sorumludur. Eğer bunu o yapamıyorsa bu, hükümete güvensizlik önergesi sunmak suretiyle milletvekillerinin üzerine düşen bir mecburiyettir. Eğer vekiller sorumluluklarını yerine getirmezse, bu milletin üzerine, onlara güvenmemek ve onların yerine oylarını diğer milletvekillerine vermek suretiyle bir zorunluluk halini alır. Eğer Müslüman parlamenterler, parlamento çatısı altında bir araya gelirse, sistemin otoritesi ve kanunun gücü sayesinde tüm kötülükleri sona erdirmek mümkündür." dediği "Engelleri Yok Etmek Ciddi Bir Fikre Davete Bağlıdır" başlıklı makalesinde yazdığı gibi aldatıcı bir şekilde böylesi bir küfrü, iyiliği emretme ve kötülükten nehyetme adı altında meşrulaştışmak istedi." [En Nazir Dergisi].

Alkolün haram oluşu ve zekatın toplanması gibi şeriatin açık olan bir yükümlülüğüne taraftar olmaya kafa tutan bu partilere karşı cihad çağrısında bulunmak yerine; İhvan, Müslümanları Allah'ın dışında kanun koyucular olarak parlamentolarda kendilerini temsil etmeleri için bireyleri seçmek suretiyle, mürted olmaya davet etti!

İhvan ve Demokrasi

Demokrasi, yüksek otoriteyi Allah ﷻ yerine halkta gören bir dindir. Onda, yasama hakkı insanoğlu arasında dağıtılır; böylece onlar ülkelerin hangi yasalar ile yönetilmeye uygun olduğuna karar verirler. Eğer çoğunluk livatanın yasal olduğunu kararlaştırsa, Allah'ın Şeriat'ine aykırı olsa dahi bu yasalaşır. Ve eğer çoğunluk livatanın yasaklanmasını kararlaştırsa, bu yasaklanır. Üyelerinin hepsinin kendilerini Allah'tan başka "ilahlar" olarak addettikleri bir din ne melundur! Ancak, İhvan bu dinin kendilerinin (dini) olduğunda ısrar etmekte ve bunu İslam adına yaymaktadır! **"Sizin O'dan başka taptıklarınız, Allah'ın onlar hakkında bir sultan indirmediği, sizin ve babalarınızın onları adlandırdıkları isimlerden başka bir şey değildir. Hüküm ancak Allah'ındır. O'ndan başkasına ibadet etmemenizi emretti. İşte bu kayyum olan dindir ve lakin insanların çoğu bilmezler"** [Yusuf:40]

İhvan "alimi" El Kardavi demiştir ki, "İslami hareket her daim, demokrasi tarafından temsil edilen siyasi hürriyetin saflarında olmalıdır." [İslami Hareketin Evveliyatı]

Dördüncü "Baş Rehber" Muhammed Hamid Ebu'n Nasr'a sorulmuştur, "Bazı insanlar İhvan'a demokrasi düşmanı olmak ve siyasi çoğulculuğa düşmanlık göstermek gibi ithamlarda bulunuyor. Bu ithamlara yanıtınız nedir?" Kendisi şöyle cevap vermiştir, "Kim böyle derse İhvan'ı bilmiyordur. O sadece, cahilce ithamlar atıyordur. Demokrasinin tüm kamil ve kapsamlı manalarını ve boyutlarını destekliyoruz. Parti çoğulculuğuna karşı değiliz. Tüm ideolojileri ve fertleri yargılayacak olan halktır." [Alem Dergisi]

"DEMOKRASİ İSTİYORUZ" DİYEN İHVAN TARAFTARLARI

İhvan "ideoloğu" Farid AbdulHalık demiştir ki, "İslam, siyasi partilerin kurulmasına ve demokrasiye karşı değildir. Öyle ki, demokrasinin özü İslam'ın kalbindendir." [Musavvir Dergisi]

Altıncı "Baş Rehber" Me'mun El Hudeybi şöyle demiştir: "İhvan, gerçek demokrasiyi desteklemektedir." [Musavvir Dergisi]

AbdulMu'nim Ebu'l Futuh – İhvan Yürütme Kurulu üyesi – demiştir ki, "Biz tüm bu halk iradesine karşı gelen rejimlerin yasadışı rejimler olduğunu varsayarız. Biz, onlar seçim sandıkları yoluyla başa gelinceye dek, onların anayasal meşruiyetini tanımayacağız. İslami sloganlar yükseltmeseler dahi seçim sandıkları yoluyla başa gelen her rejime saygı gösteririz. Halk iradesince temsil edilmeyen veya halkın iradesine karşı gelmiş her anayasaya aykırı rejime karşı çıkmaya devam edeceğiz. Buna karşı çıkmaya devam edeceğiz, fakat bu asla askeri muhalefet yolu ile olmayacak." [El Cezire Röportajı].

TAĞUT MISIR MAHKEMELERİ VE KAFİR HAKİMLERİ

İhvan ve Anayasal Düzen

Allah ﷻ buyurdu ki: "**Sana ve senden öncekilere indirilenlere iman ettiklerini zannedenleri görmedin mi? Onu inkar etmekle emrolundukları halde tağuta muhakeme olmak istiyorlar. Ve şeytan onları uzak bir dalalet ile saptırmak istiyor**" [Nisa, 60].

Müslüman olduklarını iddia eden çeşitli mürted hükümetlerin anayasaları Allah'ın Şeriatı ile çekişmektedir. Bu yüzden onlar, hor görülmesi, inkar edilmesi ve savaşılması gereken tağutlardır. Bu anayasalar ile hükmedenleri ve onları destekleyenleri tekfir etmek farzdır. Ancak, İhvan'ın liderleri bunun yerine anayasal demokratik düzene derin saygılarını beyan etmektedir!

El Benna demiştir ki, "Eğer sorgulayan kişi, anayasal kanunun temeline bakarsa, onun genelinin kişisel hürriyetleri, istişareyi, gücü halktan almayı, yöneticilerin halk karşısındaki sorumluluğunu, yönetenlerin eylemlerinden ötürü hesaba çekilmesini ve her güç organının güç sınırlarının belirlenmesini koruduğunu görecektir. Sorgulayan kimse için bu ilkeler, hükümle ilgili olan yöntem açısından İslam'ın öğretileri ve sistemi ile açıkça bağdaşmaktadır. Bundan dolayı İhvan, kurulu anayasal düzenin dünyada İslam'a en yakın yönetim şekli olduğuna inanmaktadır. İhvan başka hiçbir yönetim şeklini ona tercih etmez." [Mebadi ve Usul fi Mu'temerat Hassa].

TAĞUT MURSİ KÜFÜR ANAYASASINI SEVİNÇLE TUTARKEN

En üst düzey İhvan önderi İsam El Aryan demiştir ki, "İhvan, anayasal yönetimi İslam yönetimine en yakın addeder. Onlar, Hasan El Benna tarafından 5. kongrede vurgulandığı üzere, başka hiçbir sistemi ona tercih etmezler ... Neden bazı insanlar İslamcıların demokrasi düşmanları olduğunda ısrar etmektedir? Bu batıl bir ithamdır. Bizler demokrasinin ikamesine ilk çağıranlarız. Onu ölene dek savunacağız." [İslam Sancağı Dergisi]

İhvan sadece mevcut tağut anayasaya hayran kalmakla kalmamış, bununla birlikte "1952'de" Mısır için bir tane de kendisine ait olan bir anayasayı kaleme almıştır. Bu, partinin "Asli Komisyonu" tarafından onaylanmış ve müteakip maddeleri içermiştir:

- **Madde 11**: Yasama meclisinin üyeleri mesleklerine başlamadan önce Allah'a, daha sonra ulusa karşı samimi olacaklarına, lafzında ve ruhunda anayasanın kanunlarına uyacaklarına dair, meclis salonlarında açıkça yemin etmelidirler.

- **Madde 17**: Yasama meclisi üyeleri, mecliste sundukları fikir ve görüşlerinden dolayı sorumlu tutulamaz.

• **Madde 19:** Meclis üyelerinin çoğunluğunun kararı olmadan bir üyeyi ihraç etmek yasaktır.

• **Madde 26:** Ülke başkanı görevine başlamadan önce meclis önünde müteakiben şöyle yemin edecektir, "Yüce Allah adına yemin ederim ki, anayasanın lafzına ve ruhuna saygı göstereceğim."

• **Madde 77:** İnsanlar özgür doğmuştur ve namusları, hakları ve özgürlükleri açısından, köken, dil, din veya renk ayrımı olmaksızın eşittirler. Birbirlerine kardeşlik ruhu ile muamele etmelidirler.

• **Madde 78:** Her ferdin yaşama, hürriyet ve kanun önünde eşitlik, güven ve konfor içinde yaşama hakkı vardır.

• **Madde 88:** Her ferdin düşünce, inanç ve din hürriyeti vardır.

• **Madde 89:** Her ferdin görüş ve ifade özgürlüğü vardır.

• **Madde 90:** Her ferdin toplantı ve barışçıl gösteri hakkı vardır.

"BEN TERÖRİST DEĞİLİM ÇALINAN OYUMU SAVUNUYORUM" DİYEN İHVANCI

Bu maddeler açıkça, modern, laik devletin üzerine kurulduğu çeşitli ilkelerin ikamesi ve muhafazasına çağırmaktadır. Bu parti bundan sonra, Museylemetu'l Kezzab'ın İslam ile olan ilişkisinin dışında, nasıl İslam ile herhangi bir ilişkisi olan bir parti olarak tanımlanabilir.

İHVAN VE ÇOĞULCULUK

Çoğulculuğun özü tüm muhalif siyasi partilerin topluca demokratik bir çatı altında, partilerin inançlarına bakılmaksızın, görüşlerini açıkça ifade etmelerinin yasallaştırılmasıdır. Tüm partiler böylece ülke yönetiminde yer alma fırsatına sahip olur. Eğer oy verenlerin çoğunluğu bir partiyi desteklerse -liberal laikliği veyahut Marksist ateizmi savunsun fark etmez- o ülkenin "yasal" otoritesi haline gelir. Allah ﷻ **"Ey iman edenler, Allah'a itaat edin ve Resulü'ne itaat edin ve sizden olan ulu'l emre itaat edin."** [Nisa: 59] diye buyurmasından ötürü liderlerinin Müslüman kişiler olması gerektiğine dair Ümmet'in icması vardır. Ancak İhvan'ın mürtedler veya Müslümanlar üzerinde otorite sahibi olan diğer kafirler ile herhangi bir sorunu yoktur.

Dördüncü "Baş Rehber" Muhammed Hamid Ebu'n Nasr demiştir ki, "İslami yönetimin siyasi parti çoğulculuğuna cevaz vermek zorunda olduğuna inanıyoruz; zira görüşler arttıkça kazançlar artar. Biz ayrıca, komünizm ve laiklik gibi İslam'a karşı olduğunu söylediğiniz yönelimlere bile İslami yönetimin parti kurma özgürlüğü vermek zorunda olduğuna inanıyoruz. Bu onlara delil ve açıklama ile karşı koymayı mümkün kılar. Bu, o siyasi hareketlerin gizli topluluklara dönüşmesinden daha iyidir. Bundan dolayı, İslami bir devlette komünist bir partinin kurulması ile ilgili herhangi bir sorunumuz yoktur." [Alem Dergisi]

İkinci "Baş Rehber" Hasan El Hudeybi demiştir ki, "Komünizme şiddet ve yasalarla karşı koyulmamalıdır. Benim onların açık bir partiye sahip olmaları ile ilgili herhangi bir sorunum yok. Ülkenin aldığı yolda İslam güvenliği sağlayacaktır." [Nur Dergisi]

Üçüncü "Baş Rehber" Ömer Et Tilmisani demiştir ki, "Mısır'da Nasıri bir parti kurulmasına izin verir miyim diye soruldu ve dedim ki, 'İzin veririm, çünkü şahsi hürriyetin hiçbir sınır yoktur.'" [Davet Dergisi].

Et Tilmisani ayrıca demiştir ki, "Tüm partilere karşı tutumumuz özgürlük ve başka görüşlere saygıdır. Öyleyse kendime izin verdiğim şeyi neden başkalarına yasaklayayım? İnsanları sahip oldukları şahsi görüşlerinden alıkoymak özgürlük müdür?" [Muctema Dergisi].

İhvan meclis üyesi Muhammed Cemal Hişmat demiştir ki, "İslamcı olmayanlara dahi olsa ... halkın kararı olduğu bu sürece iktidarın geçişine inanıyoruz. Bizler en yüksek gücün halktan olduğuna inanıyoruz. Onların seçme hakkı, hesaba çekme hakkı, ve liderlerini görevden alma hakkı vardır." [El Cezire Röportajı].

İhvan resmi bir bildiride demiştir ki, "Dünya liderleri ve oradaki akil insanlar bu günlerde çoğulculuk ve insanların fikirde ve ameldeki görüşlerinin ve yöntemlerinin farklılığının tanınması gerekliliği sloganını yükseltmişlerdir. İslam ... farklılığın bir evrensel ve insan gerçekliği olduğunu varsaymaktadır. O siyasi, sosyal ve kültürel sistemini bu farklılık ve çeşitlilik üzerine temellendirir ... İhvan bir kez daha bu sahih ve dik İslami görüşe bağlılığını vurgular. Onlar takipçilerinin her birine ... kalplerini ve akıllarını tüm insanlara açmak zorunda olduklarını hatırlatır ... Herkese iyilik, sevgi ve hak ile elini uzatmalı ve tüm dünya ile hem sözlerinde hem amellerinde barışa önayak olmalıdır." [İnsanlar için Beyan]

Çoğulculuk ayrıca apaçık bir Şer'i hükmün, mürted hiziplere karşı cihad farziyetinin terkini gerektiren bir çağrıdır. Birçok apaçık vucubiyetleri inkar ettikten sonra, bu parti hala kendisini "Müslüman" Kardeşler olarak adlandırmaya cüret ediyor!

İhvan ve İnsan Hakları

Putperest demokrasi dininin bir cüz'ü; irtidat etme, şeytana tapma, livata ve zina "hakkını" içeren ve bu çağda "İnsan Hakları" diye etiketlenen şeydir. Bu "haklar" İslam'a bariz tezatlık teşkil etmesine rağmen, İhvan bunlara teşvik etmekten geri kalmamaktadır.

İhvan resmi bir bildiride demiştir ki, "İnsan Hakları Meselesi: ... Kendimize, takipçilerimize, ve içinde bulunduğumuz topluma diyoruz ki, bizler insan haklarına saygıya çağıranların, bu hakları bütün insanlara garanti edenlerin, ahlaki ve hukuki kanunlar dahilinde hürriyetin tatbikine yollar açanların öncüleriyiz. Biz bunu, insan hürriyetinin her iyiliğe, uyanışa ve yeniliğe bir yol olduğuna inanarak yapıyoruz. Hakların ve hürriyetlerin herhangi bir slogan altında ihlali –İslam adına olsa dahi– insanoğlunun insanlığını alçaltmakta ve insanı Allah'ın kendisini yerleştirdiği durumdan başka bir duruma çekmekte ve onu kudretlerini ve ihsanlarını kullanmaktan alıkoymaktadır ... Rasyonel akıllara ve her mekandaki inananlara düşen eşitliğe davette seslerini yükseltmeleridir ki; böylece herkes özgürlük ve insan haklarından faydalansın. Bu eşitlik uluslararası ve sosyal barışın ve zulme, zarara ve baskıya karşı direnen yeni bir dünya düzeninin gerçek yoludur." [İnsanlar için Beyan].

AbdulMun'im Ebu'l Futuh – İhvan'ın Yürütme Ofisi üyesi – ayrıca demiştir ki, "Bu, sadece İhvan'ın değil, bizim ve bütün Mısır halkının büyük meselesidir. Bu mesele, hürriyetler, insan hakları, ve adalet meselesidir. Bu bizim meselemizdir. Hükümet ile olan meselemiz İslam değildir. [Hüsnü Mübarek] hükümeti Müslümandır. Devlet Müslümandır ... Bu yüzden, bizim ve hükümet arasındaki problemimiz, bir hürriyet, insan hakları, ve anayasayı ayakta tutma meselesidir." [El Cezire Röportajı]

MISIR'DA "İNSAN HAKLARI"

İHVAN VE PASİFİZM[1]

Günümüzde cihad her Müslümana farz-ı ayndır zira çok sayıda Müslüman diyarları kafirler tarafından gasp edilmiş ve çok sayıda riddet hizbi orada ortaya çıkmıştır. Tüm bu diyarlar yeniden ele geçirilene, mürtedlerden temizlenene, ve Şeriat ile yönetilene dek bu farz düşmez. Ancak, Müslümanları cihada çağırmak yerine İhvan, tarihleri boyunca pasifizme çağırmış ve hatta kafirlere korku vermenin İslam'ın bir parçası olmasına ve bunu inkar edenin dinden çıkmasına rağmen "terörizmi" kınamıştır. Allah ﷻ buyurmuştur ki, "**Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve savaş atları hazırlayın. Onlarla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve bunlardan başka sizin bilmediğiniz fakat Allah'ın bildiği diğer düşmanları korkutursunuz.**" [Enfal, 60].

Ancak İhvan demektedir ki, "Üçüncü Mesele: Siyasi Aktivizm, Şiddetin Reddi, ve Terörizmin Kınanması: İhvan son yıllarda düzinelerce kez beyan etmiştir ki, onlar hukuki manalara ve barışçıl yöntemlere uyarak siyasi alanda faaliyet göstermektedirler. Onlar toplumsal hizmetin tüm alanlarında; hakikat, özgür beyanat ve cömert fedakarlık ile silahlanmışlardır. ... Onlar, ulusun vicdanının ve evlatlarının farkındalığının, anayasa ve hukuk gölgesinde birbiri ile asilce yarışan fikri ve siyasi hareketlerin nihai adil hakimi olduğuna inanırlar. Bundan dolayı, ulusun birliğini kıran ve fitnecilerine siyasi ve sosyal gerçekliklerin üzerinden geçmeye fırsat verebilecek, ancak, ulusun özgür kitlelerinin iradesi ile uzlaşmaya asla fırsat vermeyecek olan şiddetin ve baskının ve darbe çeşitlerinin her türlüsünü reddettiklerini yineliyorlar. Böyle yollar, ayrıca siyasi istikrar duvarında korkutucu bir çatlak, topluluğun gerçek yasallığına karşı kabul edilemez bir başkaldırı teşkil etmektedir. Eğer ulusu kontrol eden baskı ve istikrarsızlık atmosferi evlatlarından bir grubun terörizmi tatbik ettiğini, masumları korkuttuğunu, ve ülkeyi ve onun ekonomik siyasi ilerleyişini karıştırdığını ima ederse, o halde İhvan tereddütsüz ve ödün vermeden şiddetin tüm şekil ve kökenlerinden beri olduğunu ilan eder. O terörizmin tüm şekil ve kökenlerini kınar. Dökülmesi haram olan kanı dökenlerin veya bunda yer alanların günah işleyenler ve ortakları olduğunu ilan eder. Onların kesinlikle ve gecikmeksizin hakka dönmeleri talep olunur. Gerçekleri kasten karıştırıp yanlış bir şekilde İhvan'ı şiddet göstermede yer alma ve terörizme dahil olma ile suçlayanlara gelince, -İhvan'ın ısrarla şiddete daha fazla şiddet ile karşılık vermemesini talep etmesi ve bunun yerine hukuka ve yargı sistemine riayet etmesi ve güvenlik önlemlerine dayanmaksızın hükümetin tetkiki ve karşılığı arkasındaki şiddetin tüm sebeplerini ve şartlarını kavraması iddiası altında- İhvan'a karşı böyle iddialar, uzun yıllar boyunca temsilciler meclisleri ve genel (yasama) seçimlerine katılan İhvan'ın aydınlık tarihi tarafından reddedilmektedir. Yer almadığı zamanlar İhvan, özgür, gerçek sözü tek silahı yapmaya çaba göstererek, anayasa ve hükümet hukuklarına riayet etmeye devam etmiştir." [İnsanlar için Beyan].

1 Pasifizm, anlaşmazlıkların çözümünde ya da fayda olarak görülen bir şeyin elde edilmesinde savaşa ve şiddete karşı olmak demektir. Türkçe'ye 'barışçılık' olarak çevirilmişse de bunu yeterli görmedik ve 'pasifizm' olarak çevirmeyi daha uygun gördük. [Çevirmenin Notu].

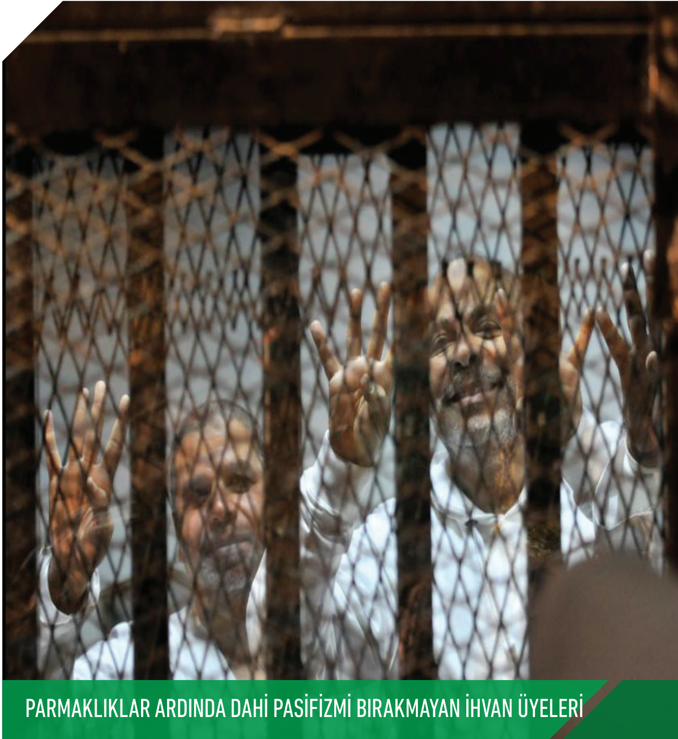

İHVAN'IN VAZGEÇİLMEZİ PASİFİZM

Üçüncü “Baş Rehber” Ömer Et Tilmisani’ye, “Sizin ve hükümet arasındaki meselenin savaş noktasına varması mümkün müdür?” diye sorulduğunda o, “Biz kimseye zarar vermiyoruz ve zarar vermeye çalışmıyoruz. Mesele bizim hapislere konulmamız noktasına dahi varsa, biz onlarla savaşmayacağız.” [El Mecelle Dergisi].

Ömer Et Tilmisani demiştir ki, “1939’da İkinci Dünya Savaşı başladığında İhvan, sahip olduğu kuvveti ile Müttefikler için çok fazla zorluğa sebep olabilirdi. Fakat şehid edilen Hasan El Benna, halka ve İhvan’ın varlığının bulunduğu bölgelere sakin kalma, zamanlarını davete harcama, ve tüm çabalarını, Müttefikler galip gelene dek, fitneden uzak durmaya odaklamaları emirlerini verdi. -Her mekanda İhvan dolu olan- bu bölgenin konumu Müttefikler için bir zafer sebebi idi, fakat onlar imamı ve İhvan’ı şehid ettiler ve imamı hıyanet ile ödüllendirdiler.” [Zikriyat El Muzekkirat]

İkinci “Baş Rehber” Hasan El Hudeybi demiştir ki, “Şiddet içeren amellerin İngilizleri diyarlarımızdan süreceğini mi zannediyorsunuz? Bugünkü hükümetin üzerine vacip olan İhvan’ın yaptığını yapması, ulusu eğitmesi ve onu hazırlamasıdır. İngilizleri sürmenin yolu budur.” [Mısır Siyasi Hareketi – Tarık El Bişri].

PARMAKLIKLAR ARDINDA DAHİ PASİFİZMİ BIRAKMAYAN İHVAN ÜYELERİ

El Hudeybi ayrıca demiştir ki, “Kardeşlerim, beni birden fazla fırsatta konuşuyor gördünüz. Barış, güvenlik, ve istikrar hariç hiçbir şey hakkında konuşmuyorum. Protestolara, yıkıma ve ihtilaflara karşı konuşuyorum.” [El Etibbe Dergisi]

Ve İhvan’ın bir kısmı, baş önderliğin onayı olmadan İngilizlerin Mısırlı ajanlarını hedef almaya karar verdikten sonra, El Benna içinde şöyle dediği resmi bir bildirge yazmıştır, “Davetimizin başladığındaki amacı anavatanın iyiliğine çalışmak, dini desteklemek, ve bütün ateizm, ahlaksızlık, ve hukukların ve İslam’ın faziletlerinin terki çağrılarına karşı koymak idi ... Mesele bu ise, o halde cinayet, terörizm ve şiddet bunun yollarından değillerdir çünkü o menhec olarak, sınırları ile karar kılarak, İslam’ı benimsemiştir. ... Gerçek İslam, kapsamlı barışın, kamil güvenliğin, arınmış ruhaniyetin, ve insanoğlunun vakarlı örneğinin dinidir...”

“Vuku bulan olayların bazısı, cemaate ruhunu kaptırmadan dahil olmuş bazılarına atfedilenlerdir. Bu korkutucu olaylardan sonra, Başbakan Mahmud Fehmi En Nakraşi Paşa’nın suikastı olan başka bir olay vuku bulmuştur. Ülke, vefatından ötürü hüzne boğulmuştur. Ülke, vefatı ile uyanışın bir yıldızını, ilerleyişinin bir liderini, dürüstlüğün, vatanperverliğin, ve iffetin iyi bir rol modelini kaybetmiştir. Kendisi bu vatanın en iyi evlatlarından biriydi. Onun vefatından ötürü başkalarından daha az üzülmediğimiz gibi, cihadına ve karakterine de başkalarından daha az olmayacak şekilde hayranız. Bu, İslami davetin şiddete karşı çıkması, hatta onu kınamasından, türü ne olursa olsun cinayeti hor görmesinden ve faillerine içerlemesinden ötürüdür. Bundan dolayı, Allah indinde cinayetlerden ve faillerinden beriyiz.”

“Şu an ömrünün en belirgin bir aşamasından geçiyor olmasından ötürü ülkemizin kamil bir sükunet, güvenlik ve istikrar gerektirmesinden dolayı, majesteleri büyük kral –‘Allah onu korusun’– cömert davranmış ve Mısır’ın önde gelen adamlarından müteşekkil mevcut hükümeti sadık bir odağa yönlendirmiştir. Bu, ulusun sözünü bir kılma, saflarını sıklaştırma ve çabalarını ve kapasitelerini hep birlikte, bölünmeden, ulusun yararına ve onun iç ve dış reformlarına yönlendirmek içindi. Hükümet derhal asil direktifleri, samimiyet, karakter ve dürüstlük ile icra etmeye başlamıştır. O, tüm bu sorumluluklarını icra etmesinde ve yerine getirmesinde tüm kuvvetimizi ve tüm zamanımızı hükümete yardıma harcamamızı bize gerekli kılıyor. Rejim için güvenlik ve istikrar kesin olarak elde edilmedikçe bu doğru bir şekilde yapılamayacaktır. Bu iş, normal zamanlarda her yurttaş üzerine bir zorunluluktur. Öyleyse bu durum, duyguların kaosundan, fikirlerin çatışmasından, ve çabaların bölünmesinden, ulusun ve uyanışının düşmanları hariç, hiç kimsenin fayda sağlamayacağı bu hassas ve kritik şartlarda ne kadar daha fazladır.”

“Bundan dolayı, bu yolla Allah’ın hakkını ve vatanın hakkını yerine getirsinler diye, Allah rızası için kardeşlerimin ve kamuoyunun her birini bu amacı elde etmeye, kendilerini işlerine yöneltmeye, ve güvenliğin kapsamına ve emniyetin istikrarına karşı gelecek her amelden kendilerini uzak tutmaya çağırıyorum. Allah’tan majesteleri büyük kralı korumasını ve hükümranlığı altındaki hükümeti ve halkı ile ülkenin adımlarını iyiye ve başarıya çıkan yola hidayet etmesini diliyorum.” [El İhvan El Muslimun Ahdas Sana’at Et Tarih]

İhvanın bazısı tarafından baş önderliğin izni olmadan başka bir gizli operasyona girişildiğinde, El Benna “Onlar ne İhvandır ne de Müslüman” başlığı altında ikinci bir bildiri yayınlamış orada, “Bu ameli tatbik edenler ne ihvandır ne de Müslüman. Onlar Mısır vatandaşlığı onurunu hak etmiyorlar.” demiştir.

PASİFİST İHVAN PROTESTOCULARI

İşte bu, kılıçlı logosunu ve – Enfal Suresinin 60. Ayetine ithafen – “Hazır ol” olan sloganını anlamsız kılan İhvan’ın cihada karşı dinidir.

İhvan; Tağut Mısır Krallarının Patronları

İngilizlerin Mısır’ı sömürgeleştirmeleri sırasında, haçlılar İngiliz İmparatorluğuna sadık otuz yıllık batıl bir monarşi kurmuşlardır. Hicaz ve Necd’deki

CİHADLA İLGİSİ OLMAMASINA KARŞIN LOGOSUNDA KILIÇ OLAN İHVAN

Tevhide karşı – kabire tapan Osmanlıların sancağı altında – savaş yürüten modernist Muhammed Ali Paşa’nın soyundan “kralları” Fuad ve Faruk olan bu krallık, laik hukuk ile yönetilmiştir. İki mürted Fuad ve Faruk’un her ikisi de laiklikleri, fesadları ve İngilizlere itaatleri ile meşhur idiler.

Bununla birlikte, Hasan El Benna, otobiyografisinde açıkladığı üzere, İhvan’ın önünde Mısır kralının “faziletlerini” sayardı. Hatta takipçilerine gruplar halinde açıkça toplanmalarını ve kralın şehre her ziyaretinde kralı selamlarını, “Kaldırımlarda toplanmalı ve kralı selamlamalısınız, böylece diyarın yabancıları kralımıza saygı gösterdiğimizi ve onu sevdiğimizi bilsinler, böylece onların bize olan saygısı artsın.” diyerek emretmiştir [Muzekkerat Ed Da’vah]. Resmi İhvan gazetesi ayrıca -Kureyşi olmayan bir laik- kralın Hilafet makamına atanmasına çağırmıştır. Ve genel olarak, İhvancı gazete, Fuad ve Faruk’u onların İngilizlerin mürted piyonları olmasına rağmen övmüştür. İhvancı gazetedeki makale başlıklarına şunlar dahildir, “Kral Faruk, Ulusu İçin Bir Rol Modeldir,” “Faruk: Kur’an’ın Muhafızı,” “Faruk Raşid Halifelerin Sünnetini Tekrardan Hayata Geçiriyor,” “Kral Çağırıyor Ulus İcabet Ediyor – İhvan’dan Majesteleri, Sadık Kral Birinci Faruk’a,” “Majesteleri Sevgili Krala, ‘Allah onu desteklesin’,” ve “Faruk: Sadık Rol Model.” Bu makalelerin bir kısmı El Benna’nın kendisi tarafından yazılmıştır. “1937’de” dördüncü kongrelerinde, kongreye yirmi bin insan toplayarak, ve ona bey’atlarını ilan ederek, İhvan Faruk’un Mısır kralı olarak resmi atanışını

kutlamıştır. İhvan, daha sonra takipçilerine yıllık olarak toplanmalarını ve tahta çıkışının yıl dönümünde, başka ülkelere ziyaretlerinden dönüşlerinde ve hatta şahsi doğum gününde, kendi tarihçilerinin yazılarında belgelendiği üzere tağuta sadakatlerini göstermelerini emretmiştir.

TAĞUT MISIR KRALI KRAL FARUK

İhvan ve Tağut Mübarek

Hüsnü Mübarek'in tatbik ettiği şirk ve Mısır'ın Müslümanlarına tatbik ettiği zulme rağmen, İhvan onu savunur, hatta onun rejimi ile Müslümanlara karşı işbirliği yapardı.

Me'mun El Hudeybi demiştir ki, "İhvan ile Başkan Hüsnü Mübarek arasında ne bir hassasiyet ne de bir nefret bulunmamaktadır, zira o geçmiş dönemlerde İhvan'ı baskılama ve İhvan'a işkence uygulamada yer almamıştır. Ayrıca İhvan ile diğer partiler ve yönelimler arasında da herhangi bir düşmanlık bulunmamaktadır." [El Muctema Dergisi].

Ömer Et Tilmisani ayrıca demiştir ki, "Hükümetin İhvan'ın yardımına ihtiyaç duyduğu birçok vaziyette yer aldım ... İçişleri Bakanlığı'nın güvenlik personeli ile sürekli irtibat halinde idim. Mısır'da güvenliği sağlamlaştıracak her şeyi teklif ettim. Küçük veya büyük herhangi bir şahsı kendi ayağıma getirmezdim. Onların beni ziyaret ve teşekkür ettiği hastalık ve tatil durumları hariç, bakanlığa gitmek için beni aramaları ile yetinirdim. Allah'ın üzerimdeki lütfu ile hiçbir koleje gitmedim ki, başarı ile dönmüş olmayayım. Çabalarıma İçişleri Bakanlığı'ndaki otoritelerce teşekkür edilmiştir." [Zikriyat La Muzekkirat].

Allah ﷻ buyurmuştur ki, "**Ey iman edenler Yahudileri ve Hıristiyanları dostlar edinmeyin. Onların bir kısmı bir kısmının dostlarıdır. Ve sizden kim onları dost edinirse o halde muhakkak ki o onlardandır. Muhakkak ki Allah zalimler kavmine hidayet etmez.**" [Maide:51]. İşte bu Allah'ın, Yahudileri ve Hıristiyanları dostlar edinen Müslümanlar hakkındaki hükmüdür. Öyleyse mürtedleri dost edinenlerin durumu ne kadar daha kötüdür, zira Selefin icmasına göre, cizye, evlilik ve diğer ahkamda belirgin olduğu üzere riddet küfrü, Yahudilerin ve Hıristiyanların küfründen daha kötüdür.

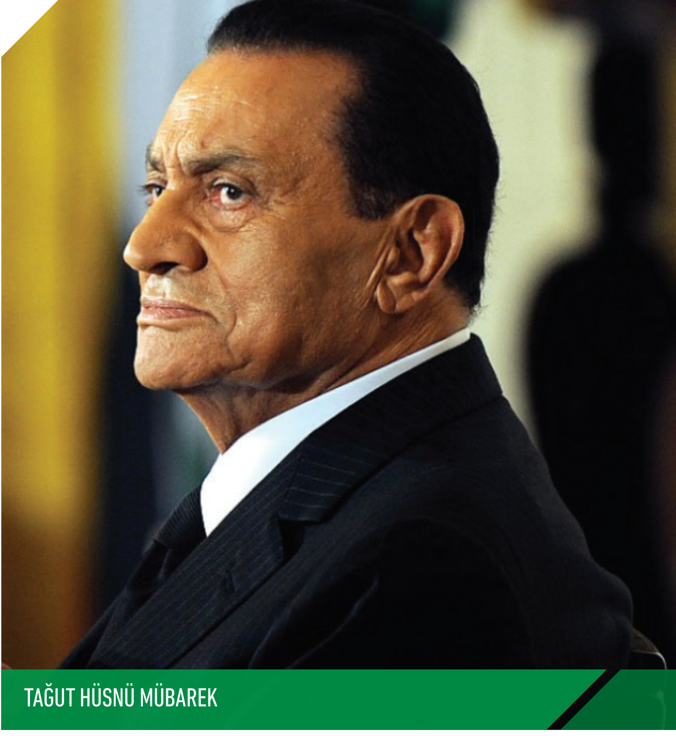
İhvan ve Gulat-ı Mürciye

İhvan'ın irca görüşünün aşırısına sahip oluşu bilinmeyen bir olgu değildir. Hasan El Hudeybi – ikinci "Baş Rehber" – takipçileri arasında aşırı ircayı neşredici "Du'atun la Kudat" (Davetçileriz, Kadılar değil) adlı kitabı yazmıştır. İhvan'ın bazısı beşeri kanunlarla hükmeden hükümetleri tekfir etmek ile ilgili daha katı duruşlar benimseyince o, bu meselelere karşı münakaşa etmiştir.

Bunun hakkında, İhvancı parlamento üyesi Muhammed Cemal Hişmat demiştir ki, "'Davetçiler, Kadılar değil' adlı kitabın neşredilmesi, Seyyid Kutub[1] tarafından yükseltilmiş olsa bile, tekfir meselesinin reddine yeterlidir. İhvan tarafından takip edilen menhec, tekfirsiz bir menhectir. [Hasan El Benna tarafından kaleme alınan] Yirmi prensibin yirmincisi hiç kimsenin bir başkasını günahtan ötürü tekfir etmesinin caiz olmayışıdır.[2] Bu açıktır.

1 İhvan'ın üyeleri ara sıra İhvan önderliğinin akidesini, beşeri kanunlarla hükmeden hükümetleri tekfir ederek, böyle rejimlere düşmanlık ilan ederek, ve laik yönetimde yer almayı kınayarak terk etmiştir. Bazı üyeler, özellikle bu mürted rejimler ve kafir istilacılara karşı, dönemin her Müslümanı üzerine farz olan cihada çağırmıştır. Bu çağrılar İhvan tarafından reddedilmiş, böylece bu inançlara tabi olanlar partiyi terk etmiş veyahut kınama, marjinalizasyon, ve görüşlerinden dönmemeleri halinde ihraç ile yüzleşmişlerdir.

2 Bir Müslümanı cinayet, zina ve alkol içmek gibi günahlardan ötürü tekfir etmek caiz değildir. El Benna'nın ve takipçilerinin sözlerindeki sorun, din ile istihza etmek, ölülere ibadet etmek, beşeri kanunlarla hükmetmek, ve Müslümanlara karşı kafirlere yardım etmek gibi kendisi küfür olan amellere hükmün uygulanmasındadır. Bu amellerin katıksız faili hiç şüphesiz mürteddir.

TAĞUT HÜSNÜ MÜBAREK

Tekfire dayanan hiç bir suikast teşebbüsü yoktur. Tekfirin benimsenmesi yoktur. Tekfiri benimseyen İhvan partisini terk etti. Onlarla tartışıldı. Anlayanlar mutedil oldu ve kötülüklerinden dönerek, partiye döndüler. Dönmeyenler, partiden ihraç edildi ve onları ihraç edenler tarafından onlara, "Başka bir sancak arayın" denildi. Bu çok açık bir meseledir." [El Cezire Röportajı].

Dördüncü "Baş Rehber" Ebu'n Nasr demiştir ki, "Hükümdarı veya herhangi başka bir insanı tekfir edenler müstesna, davet alanında kendisini İslami harekete nispet eden tüm aktivistlere elimizi uzattık. Bu bizim genel olarak tekfire karşı olmamızdandır." [Nur Dergisi].

İhvan resmi bir beyanda şöyle demiştir, "İhvan bütün insanları, hak üzere ve güveni taşımaya ehil iyiliğin hamileri olarak görür. İhvan kendisini herhangi bir kimsenin tekfiri ile meşgul etmez ... Biz, İhvan, her zaman deriz ki, bizler davetçileriz kadılar değil. Bundan dolayı asla kimseyi başka bir inanç veya dine zorlamayı bir an bile düşünmeyiz." [İnsanlar için Beyan].

Üçüncü "Baş Rehber" Ömer Et Tilmisani demiştir ki, "Laiklik ile ateizm arasında açık bir farklılık vardır. Laiklik dine karşı değildir. O dini şahsa kendisini ifade hakkı verir. Ateizme gelince, o dini şahısların adil olmayan bir şekilde peşine düşüldüğü kişisel bir duruştur. Hukuk Koleji'nde, [laik] Vefd Partisi'nin başkanı Bay Siraceddin'in meslektaşı idim. O namaz kılan ve oruç tutan salih bir kişidir. Ayrıca Vefd Partisi, İhvan'a asla zarar vermemiştir." [El Mustakbel Gazetesi].

Bu yüzden, İhvan laikleri bile tekfir etmez! Onlar, sadece tağuti rejimleri tekfir ettikleri için, onları tekfir eden eski üyelerini bile uzaklaştırmıştır!

Cihad İddiasında Bulunanlar ve İhvan

İşte bu İhvan'ın bariz sapkınlığıdır, fakat buna rağmen o "Selefi" hareketlere on yıllarca önce girebilmiştir. Bu hareketlerden ilklerinden biri, adı baş "ideoloğu" tarihçi Muhammed Surur'dan türetilen, daha sonra Sururiyye olarak bilinen harekettir. Sururiyye ilk bildirgesinde, tağut rejimleri kınamış ve şirk seçimlere karşı uyarmış, fakat tekfir ve cihad meselelerinden kaçınmıştır. Bununla birlikte, "1991" Cezayir seçimlerinde bazı "İslamcı" partiler yer alınca, Sururiyye çabucak mesele hakkındaki tutumunu değiştirmiş, bu partilere şirk seçimlerinde arka çıkmıştır. Daha sonra mücahidlere karşı seslerini yükseltmeye başlamışlardır. 11 Eylül'ü ve daha sonra Arap Yarımadası'ndaki operasyonları müteakip, Sururiyye özellikle Suud ailesi olmak üzere tağutlarla olan tutumunda değişime gitmiştir. Tağutlar tarafından gasp edilen diyarlara girişi yasaklanan Sururiyye'nin mücahidlere karşı savaşta yer almak üzere dönmesine izin verilmiştir.

Sururi olgusunu, Hakim El Muteyri'nin öncülük ettiği "Hizbu'l Ümmet" (Ümmet Partisi) olgusu takip etmiştir. O parti ayrıca İhvancı menhecin bakış açılarını "Selefiyye'ye" uyarlamaya çalışmıştır. İhvancı "Selefiyye" son olarak kendisine, liderlerinin birçoğunun İhvancı ve İhvan kökenli "alimleri" saygı ile andığı, El Kaide'nin saflarına yolunu bulmuştur.

Bu konu hakkında, cihad iddiasında bulunanların çok sayıda yazısında örnekler bulunabilir. Örneğin Ebu Musab Es Suri demiştir ki, "İhvan hareketi gerçekten iddia ettikleri gibi, Arap ve İslam aleminde köktendinci siyasi hareketlerin çoğunluğunun ve hatta birçok cihadi hareketin doğumuna gebe 'ana hiziptir.'" [Davet'ul Mukaveme].

O ayrıca demiştir ki, "İhvan hareketi, Hasan El Benna'nın daveti cihad fikrinin kalkınması için uygun bir ortamda olduğundan, ana kuluçka idi. İhvancı menhecini hiçbir şey, İhvan'ın sloganı kadar kısaca açıklayamaz: 'Hedefimiz Allah'tır.

Resul rol modelimizdir. Kur'an anayasamızdır. Yolumuz cihaddır. Allah yolunda ölmek en büyük arzumuzdur' ... İhvan'ın başlangıçtaki cihadi uygulamaları onun rahminden cihadi hareket ve ideolojinin doğmasına uygun bir kuluçka olduğunun delilidir." [Davet'ul Mukaveme].

O ayrıca demiştir ki, "[Kapsamlı reform için] bu çağrıların birçoğunda cihadi akidenin özellikleri mevcut idi ve tüm İslami hareketlerin anasının ve kalbinin -İhvan'ın çağrısının ve Arap ve İslam aleminde doğumuna gebe olduğu çeşitli hareketlerin- meşhur sloganından daha belirgin hiçbir şey yoktur ... Bu modern Ümmet'in hiçbir yazarının eserlerinde cihad akidesinin temelini, Dinin tüm yönlerini, ilkelerini ve dallarını kapsayan, İhvan'ın sloganında bir araya geldiği kadar, daha kapsamlı bir arada bulamıyorum." [Davet'ul Mukaveme].

O ayrıca demiştir ki, "Cihad hareketinin devrimci ideolojisini ve onun ilk ideolojik kuluçkası -İhvan'ın ideolojini kastediyorum- Arap ve İslam alemine esasen Mısır ve Suriye'den girmiştir. İhvan hareketinin içinde şekillenen örgütsel ideoloji ... modern cihad hareketi ideolojisi derlemesinin iki yarısından biridir." [Davet'ul Mukaveme]

Bu yüzden, Es Suri, İhvan'ın harcanan tüm çabalarının demokrasiye hizmet için olduğu gerçeğinin cahili imiş gibi, İhvan'ın bu çağdaki cihadı tekrardan hayata geçirenler olduklarını varsaymaktadır! Onun hassaslığı, "Şeyh Hasan El Benna, Allah ona rahmet etsin, hiç şüphesiz İslami hareketin bir öncü bir sembolü idi. Allah onu şehadet ile bereketlendirmiştir. Allah'tan onu ve salih amellerinin geri kalanını kabul etmesini dileriz. Ona karşı olan sevgi ve saygımı yalnızca Allah bilir ... Şeyh Hasan El Benna, Allah ona rahmet etsin, ayrıca modern İslami hareketin tohumlarını ekmiştir." [El Hisad El Murr] diyen Zevahiri tarafından yankılanmıştır. O ayrıca demiştir ki, "Bu eserin mükafatını, imam, İslami yeniden doğuşu tekrardan hayata geçiren, gençliği eğlence dünyasından alıp cihad meydanlarında oynamaya götüren, Hasan El Benna'ya adıyorum..." [Karanfiller Şazesi].

Sorun, cihad iddiasında olanların, İhvan'ın cihadı tekrardan hayata geçirenlerin arkasında olduklarını varsaymaları ile bitmiyor, ayrıca İhvancı mürtedlerin mazur görülmesini de içeriyor. Es Suri demiştir ki, "Demokrasiyi uygulayanlar, onlar farklı çeşitlerdedir. Bu yüzden, onların hükmü değişkenlik gösterir. Fakat genel olarak, kim felsefe ve demokrasinin yasamalarına iman ederse bu küfürdür ve İslam akidesine ve Tevhid Dini'ne terstir fakat kim onu zayıf olma bahanesi ve onun davete, İslam'a, ve Müslümanların bu şartlarda Şeriat'ın ikamesini başarmayı ve Şeriat'a

aykırı şeyleri ortadan kaldırmayı elde etmek için, veya onunla hakkı ilan etmek, iyiliği emretmek, kötülükten menetmek, ve hakkın sesini Ümmet'e aktarmak için, ve benzeri, mevcut tek geçerli yol olduğuna inanırsa, o halde onların arasındaki samimi kişiler demokrasiyi uygulamalarında ve onun kurumlarını birleştirmelerinde yanlış anlamalarından ötürü mazurdur diyen görüşe inanıyorum!" [Davet'ul Mukaveme].

Bu yüzden, cihad iddiasında bulunanlar, Zevahiri'nin Mursi'ye ve takipçilerine olan tutumunda olduğu gibi, bu mürtedleri ve tağutları Müslüman addediyorlar. Cihad iddiasında bulunanlar ayrıca İhvan'a saygı duyulmasına ve İhvan ile daha geniş çapta işbirliğine çağırıyorlar.

Es Suri demiştir ki, "Cihad Akidesi ve Uluslararası İslami Mukavemet Çağrısı Tüzüğü: ... Madde 19: Uluslararası İslami çağrı, İslami uyanışın çeşitli mezheplerinin tatbik ettiği ... İhvan dahil ...İslami uyanıştaki tüm samimilerin çabalarını -davet, reform, eğitimsel, dini, ve Şeriat tarafından cevaz verilen diğer çabaları- Müslümanların dinini ve durumlarının gelişmesini muhafaza ettiğinden takdire şayan addetmektedir. O, onları iyilikte ve takvada yardımlaşmaya ve mukavemeti desteklemeye çağırmaktadır. O, onların Allah'ın dinine davetteki çabalarının, mukavemetin bu Ümmet içindeki köklerine bir destek ve sağlamlaştırma ve derlemesinin bir muhafazası olduğunu varsayar. O, tüm Müslümanların varlıklarının tüm kültürel seviyelerde tehlikede olduğu bu aşamada, herkese ayrılıkları bir kenarda bırakma çağırısında bulunur." [Davet'ul Mukaveme].

İhvan'a karşı bu tutum, Zevahiri önderliğinde El Kaide tarafından, en meşhur olarak "Cihadi Aktivite için Genel Ana Hatlar " ve "İslam'ı Destekleme Paktı'nda" tekrarlanmıştır. Bu tutum cihad iddiasında bulunanların sadece İhvan ile kendi aralarında daha geniş çaplı bir işbirliğine yol açmamış, fakat ayrıca İhvan'ı tekfir edenlerin eleştirilmesine bile yol açmıştır.

Örneğin, Es Suri, İhvan'ı terk eden ve Et Tali'e El Mukatile'yi (Öncü Savaşan) kuran Adnan Ukla ve ashabını eleştirmiştir. Es Suri demiştir ki, "Tali'e'nin eserlerinde açıkça zararlı meseleler gösterilmiştir. Bu onların, –özellikle Adnan Ukla ve talebelerinin– bilhassa İhvan'ın farklı koalisyon ve yeni bir medya kampanyası yolunu seçmesinden sonra ve İhvan'ın Tali'e'yi boykot etmede ve ona düşmanlık göstermedeki ısrarcılıklarından Adnan'a karşı duruşunu katılaştırmasından sonra, aşırıcılığa doğru yatkınlıklarıdır. Bu yüzden Adnan Ukla...["seksenlerin"] Ulusal Koalisyonunu ve yol açtığı fesadı onaylayan İhvan'ın liderlerini tekfir etmiştir. Onu buna iten Ulusal Koalisyonun, açıkça İhvan'ı içeren, gerçekten fasid bazı neşriyatı idi! ... Ve bazı akla yatkın şahısların başkalarının tekfiri hakkındaki bu aşırı yol karşısındaki duruşlarına rağmen, Adnan düzenli bir şekilde tekrarladığı makul iddiaları haiz olarak hükmüne bağlı kaldı. Görüşü hakkında Tali'e'nin çok sayıda üye tarafından takip edildi." [Suriye İslami Cihad Devrimi].

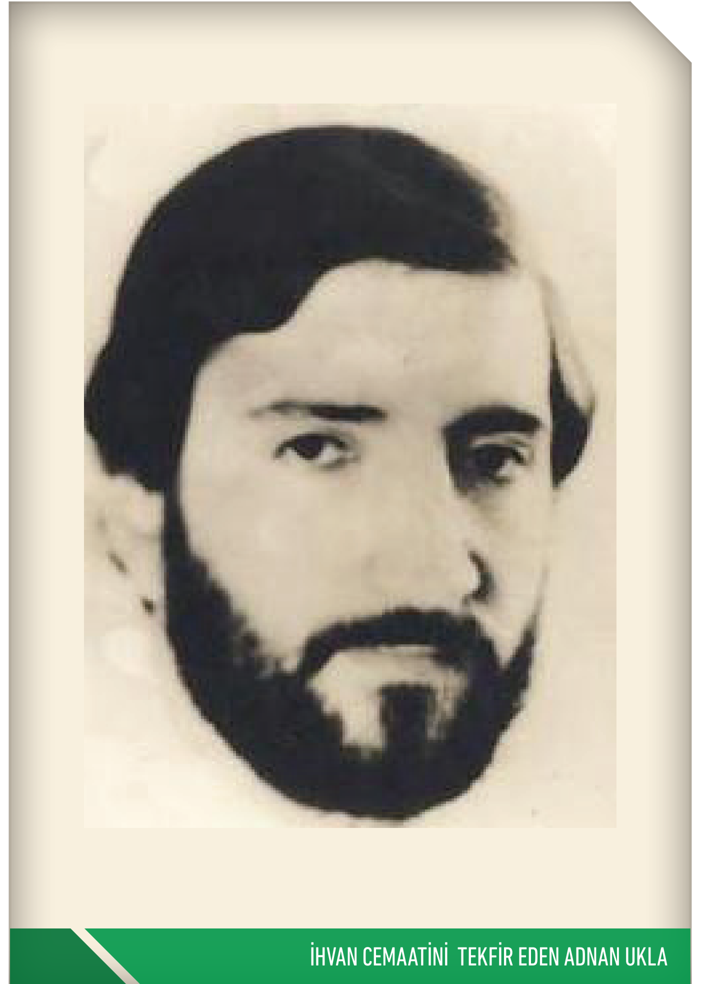
O ayrıca "Tali'e deneyimindeki" "olumsuz noktaların" bir tanesini, "Tali'e'nin son günlerinde aşırıcılığa doğru meyli, İhvan ve Irak boykotu, tüm partilerin ona karşı komploları ve zulüm ve baskıdan

SAPKIN YALANCI EBU KATADE EL FİLİSTİNİ

gördüğüdür. Bu aşırıcılık Tali'e'ye mensup herkesin devamlı bir niteliği idi. İhvan medyası Tali'e'ye karşı kullanmak için bu aşırıcılığı abartmakta büyük bir rol oynamıştır, fakat şüphesiz Tali'e'nin de bazı bariz aşırılıkları vardı. Belki de arandığında bunların en aşırısı Adnan Ukla ve ashabından bazısının İhvan'ın... Ulusal Koalisyona destek veren kararlar alan ve onu bir fikir ve program olarak onaylayanların bazısını tekfir etme boyutuna varışıdır. O ayrıca, kendisine koalisyonun durumu ikame olmuş ve bundan sonra önderliğe ve koalisyona bağlılığında ısrar eden herkesi tekfir ederdi. Adnan Ukla'nın kanaati için, koalisyonun ve İhvan'ın bazısının, özellikle röportajlarının birisinde Irak Baas Partisi'nin -sağ kanat Eflak partisi- Müslümanlar ve önderliğinin dindar olduğunu söylemiş olan Adnan Sadeddin'in neşriyatında bulunan, bazı delilleri vardı. Öyle ki, Sadeddin birçok fırsatta Saddam Hüseyin'in Müslüman ve rejiminin İslami olduğu hükmünü beyan etmiştir! Öyle ki, Sadeddin Saddam'ı kafir olarak tanımlayan gençliği eleştirmiş ve bu gençliğin inançlarından tevbe etmesini talep etmiştir. Yine de, bu bildiriler Adnan Ukla'nın kanaatine delil teşkil etse de, şüphesiz benimsediği genelliği aşırı idi!" [Suriye İslami Cihad Devrimi] diyerek betimlemiştir.

Burada Es Suri, Adnan Ukla'yı Suriye İhvanı'nı, laik, demokratik bir devlet kurmak için çalışan milliyetçi bir koalisyona girmesinden dolayı tekfir ettiği için eleştirmektedir! Bu yüzden bu tartışmayı gördükten sonra Şam'daki başka yerlerdeki cihad iddiasında bulunanların, muhacirlerin ve ensarın hariciler olduğu bahanesi altında İslam Devleti mücahidlerine karşı İhvancı ve Sururi hiziplerle taraf olmasını görmek şaşırtıcı değildir! Veya eski sözlerinde, İhvancı tevhid cehaletini teşhir ettiğinde doğruyu konuşan sapkın yalancı Ebu Katade El Filistini, daha sonra demiştir ki, "O halde İhvan'dan herhangi bir hayır beklenmekte midir? Birisi onlardan İslam'ın çöken büyük yapısı hakkında herhangi bir Dinin ihyasını görebilir mi? Daha garip olan, Ehli Sünnet ve'l Cemaat sloganını yükseltip Selefin ve Selefiyye'nin takipçileri olduklarını iddia ederlerken, Hasan El Benna'nın ideolojisinin Ümmet'in bu çağdaki dinin yeniden canlanışı ile ilgili menheci olduğuna inanan kişilerdir! Daha da garibi, cihadi menhece sahip olduğunu iddia ederken, İhvan partisi ile cihad hizipleri arasındaki farkın Sahihi Buhari ve Sahihi Müslim arasındaki fark gibi olduğuna inananlardır! Bundan dolayı, bu kişiler İhvan ile mürtedlere karşı değil, muvahhidlere karşı bir olmaktan asla kaçınmazlar ... Öyle ki bu kişiler, İhvancı sapkınlar tarafından (muvahhidlere) lanet etmek ve onları tekfirci diye adlandırmada bir binek olarak kullanılırlar." [El Cihad ve'l İctihad]

Bu, Zevahiri'nin mürted sahvesinin her diyarda içine düştüğü durum değil midir?

İHVAN CEMAATİNİ TEKFİR EDEN ADNAN UKLA

İHVAN'DAN BERAAT ETMEK

Şeyh Ebu Muhammed El Adnani (Allah onu korusun) demiştir ki, "İhvan 'İslami' örtü altındaki laik bir partiden başka bir şey değildir. Öyle ki, onlar laiklerin en melunlarıdır. Onlar koltuklara ve meclislere ibadet eden bir partidir. Kendilerine demokrasi uğrunda mücadele etme ve ölmeye cevaz vermişlerdir, fakat kendilerine cihad etme ve Allah yolunda ölmeye cevaz vermezler. Öyle ki, onların sözcüleri yüzbinlerin bulunduğu bir toplantıda, 'Geri dönmekten sakının. Demokrasi uğruna ölün.' diyerek övünmüştür. Onlar öyle bir partidir ki, koltuklar elde etmek için iblis'e secde etmeleri gerekse idi tereddütsüz secde edelerdi ... İhvan partisi ... hayasızca 'Yasama halkındır.' diyerek, yasama hakkını Allah'tan ﷻ başkasına vermeyi kabul ettiklerinde ... imanın tüm ilkelerini terk etmiştir. Onlar daha sonra eklemişlerdir ki, 'Biz halkın meclisteki temsilcileriyiz.' Dedikleri ve yaptıkları arasında Nebilerin itikadı ve göklerin ve yerin Rabbi'nin birliğine açık bir tezat vardır ... İhvan partisinin işlediği ve başka insanları düşürdüğü bu küfrü, Amerika'nın ve Batı'nın kafirlerine itaat etmenin bir sonucudur." [Es Silmiyye Din Men]

O (Allah onu korusun) ayrıca demiştir ki, "Mübarek, Kaddafi, Bin Ali, ve Mursi, Mustafa Abdul Celil, ve Reşid El Gannuşi arasında hiçbir fark yoktur, zira onların hepsi beşeri kanunlar ile hükmeden tağutlardır. Fakat sonraki grup Müslümanlar için daha tehlikelidir." [Es Silmiyye Din Men]

Artık doğuda, batıda ve mürtedler, Yahudiler, ve Hıristiyanlar tarafından gasp edilmiş diyarlarda yaşayan, İhvan'ın neden bir aşırı riddet partisi olduğu ve Müslümanlara neden bu hizbe ve üyelerine karşı ve ayrıca onun çeşitli cephelerine, kollarına, hiziplerine, "İslami" merkezlerine, ve dırar mescidlerine, tekfir, beraat, kin ve düşmanlık tutumu içinde olmalarının farz olduğu Müslümanlara açık olmalıdır.[1] Ayrıca partinin her üyesine onu terk etmesi ve küfri inançlarından tövbe etmesi vaciptir.

Aynı şekilde, hep birlikte İslam dinini yok etmeye ve Onu, modern Hıristiyanlar ve Hıristiyanlığı İsa ﷺ ile ne kadar ilintili ise, Nebi ﷺ ile o kadar ilintili olan bir din ile değiştirmeye teşebbüs eden mürted İhvan'ın, İhvan'ın haçlı efendileri, ve İhvan'a müttefik Rafızilerin yolundakilerin tek sağlam vucüt Hilafet'e hicret etmeleri tüm Müslümanlara farzdır.

Allah , bu müşrik riddet partisinin sonunu Hilafet'in cihadı yolu ile getirsin. Amin.

1 Allah ﷻ münafıklar tarafından inşa edilen mescidlerde namaz kılmayı yasaklamıştır. Bu yasak, aşırı mürtedlerin imamlarının hutbeler verdiği ve kişilere namazda imamlık yaptığı aşırı mürtedler tarafından inşa edilen mescidlere uygulanmaya daha kabildir! **"Orada ebediyyen namaza durma. İlk günden takva üzerine esas olunan mescid orada namaz kılmaya daha ehakktır. Orada temizlenmeyi seven adamlar vardır. Ve Allah temizlenenleri sever."** [Tevbe, 108].

ALHAYAT

TOP 10

İSLAM DEVLETİ EYALETLERİNDEN SEÇİLMİŞ EN İYİ 10 VİDEO

1. أن أقيموا الدين
DİNİN İKAME EDİLMESİ İÇİN

EYALET: TRABLUS

2. بدمائهم نصحوا 2
KANLARIYLA NASİHAT ETTİLER 2

EYALET: ANBAR

3. قطف الرؤوس
BAŞLARIN KOPARILMASI

EYALET: SELAHADDİN

4. غزوة أبي مصطفى تقبله الله
EBU MUSTAFA -ALLAH KABUL ETSİN- GAZVESİ

EYALET: ANBAR

5. جزاءً وفاقًا
YAPTIKLARINA UYGUN BİR CEZA OLARAK

EYALET: NİNOVA

6. غزوة صهيب العراقي
SUHEYB EL-IRAKİ GAZVESİ

EYALET: KERKÜK

7. لعلهم ينتهون
UMULURKİ VAZGEÇERLER

EYALET: NİNOVA

8. نصر من الله وفتح قريب 4
ALLAHTAN YARDIM VE YAKIN BİR FETİH 4

EYALET: HAYR

9. إعداد الأباة لدحر الطغاة
TAĞUTLARI KOVMAK İÇİN ONURLULARIN HAZIRLANMASI

EYALET: SİNA

10. العين بالعين
GÖZE GÖZ

EYALET: FIRAT

TWITTER HASHTAG@ #أخبار_الخلافة

ESİR TSK ASKERİNDEN TÜRKİYE'YE MESAJ

Adı: Sefter TAŞ
Yaşı: 21
Adresi: Aralık, Aşağı Aratan Köyü, IĞDIR
Görev Yeri: Şehit Mehmet Hudut Karakolu, KİLİS

- Nasıl Esir Düştü?
- Sağlık Durumu Nasıl?
- Erdoğan'a Mesajı,
- Türk Halkına Mesajı,
- Kürt Halkına Mesajı,
- Demirtaş ve Öcalan'a Mesajı,
- TSK Askerlerine Mesajı Ne Oldu?

VE AKIBETİ NE OLACAK?

TÜM BU SORULARIN YANITI GELECEK SAYIDA

ALLAH YOLUNDA RİBAT VE FAZİLETLERİ

Hamd alemlerin Rabbi olan Allah'a salat ve selam onun elçisine ehline ve tüm sahabesine olsun.

Allahu Teala şöyle buyurdu; "**Ey iman edenler; (din uğrundaki eziyetlere) sabredin ve (düşmanlarınızla olan savaşlarda üstün gelmek için) sabır yarışı yapın. (Sınır boylarında cihad için) nöbet bekleşin ve Allah'tan korkun ki, felah bulasınız.**" [Ali İmran, 200]

Allah ﷻ, onlara dinlerinde sabırlı olmayı; zorluk, lüks, boş vakit ve sıkıntılar sebebiyle onu terk etmemeyi emretti. Kafire sabırla dayanmayı ve müşriklere karşı nöbet tutmalarını emretti.

İbn-i Abbas ؓ diyor ki: "Ey iman edenler" Allah'a itaat konusunda sebat edin, Allah'ın düşmanlarına karşı "sabredin" ve Allah yolunda "nöbet tutun."[1]

Ebu Ubeyde bin El Cerrah, Ömer bin Hattab'a ؓ, Romalıların bir araya gelip toplanmaları ve onlardan korkulan durumdan bahsetti. Bu sebeple Ömer ؓ ona cevap gönderdi: "Bundan sonra; doğrusu iman eden kulun başına zorluktan ne gelirse, Allah bunun ardından ona rahatlık verir. Doğrusu bir zorluk, iki kolaylığı yenemez. Allah kitabında ayrıca şöyle buyuruyor; "Ey iman edenler; din uğrundaki eziyetlere sabredin ve düşmanlarınızla olan savaşlarda üstün gelmek için sabır yarışı yapın. Sınır boylarında cihad için nöbet bekleşin ve Allah'dan korkun ki, felah bulasınız."[2]

1 İbn-i Münzir Tefsiri, C.2, Sh.544, No:1293.
2 Malik, Muvatta, C.1, Sh.379.

Zeyd bin Eslem ؒ şunu söyledi; "Cihatta sabırlı olun, düşmana sabır içinde karşı durun ve atlarınızı bağlayarak hazırlayın."[3]

Katade ve Hasan Basri ؒ şöyle dedi; "Allah'a itaatte sabır göster, Allah'ın düşmanlarına karşı cihadda sabret ve Allah yolunda nöbet tut."[4]

Muhammed bin Kab El Kurazi ؒ bu ayetin tefsirinde şunu dedi; " Dininiz üzere sabredin, size va'd ettiğim va'd üzere sabrederek bekleyin, Benim ve sizin düşmanlarınıza karşı, o sizin dininiz için kendi dinini terk edene kadar ribat edin."[5]

Bu ayet, sahabeden Ömer ve İbn-i Abbas ؓ ile tabiinden Hasan Basri, Katade, Zeyd bin Eslem ve Kurazi'nin de ؒ yorumladığı gibi, sınır noktalarında Allah yolunda ribatta bulunma için emirdir.

Müslim tarafından Ebu Hureyre'den ؓ nakledilen ve Resulullah'ın ﷺ "Allah'ın hatalarınızı silmeye ve derecelerinizi yükseltmeye vesile kıldıklarını size söylemeyeyim mi? Zahmetine (soğuk hava ve küçük yaralar) rağmen abdesti tam almak, mescide çok adım atmak ve bir namaz bittikten sonra diğer namazı beklemek. İşte bu (beklemek) ribattır"[6] sözüne gelince; bu hadis cihadı, kişinin Allah'a itaat için çabalaması, hicreti Allah'ın

3 Fethu'l Bari, C.6, Sh:86.
4 Fethu'l Bari, C.6, Sh.85.
5 İbn-i Münzir Tefsiri, C.2, Sh.543, No:1292.
6 Müslim, Hadis No:251.

sevmediklerini terk etmesi ve İslam'ı güzel sözler ile fakiri doyurmak olarak tanımlayan diğer hadislere benzemektedir. Ribatın anlamını, diğer namazı beklemek olarak sınırlandırmadığı gibi, cümle yapısı da ayetin bir tefsiri olduğunu göstermemektedir. Bu sebeple, Taberi ﵀, Ebu Hureyre kanalından gelen bu hadisi alıntıladıktan sonra tefsirinde şöyle der: "Bu ifadesinin {ve ribat edin} anlamı, 'düşmanlarınıza ve şirk ehlinden dininize düşman olanlara karşı Allah yolunda ribat edin'dir. Ben ribatın dilsel kökünü, düşmanlarının onlar için hazırlık yaparken atlarını bağlamaları gibi, onların da atlarını düşmanları için hazırlık yaparken bağlamaları olarak görüyorum. Kelime daha sonra, kendisinden geride kalan –kendisi ve onlar arasındaki bölge boyunca– ve düşmanın ister bağladığı atları olsun ister sürdüğü bir hayvanı olmadan yaya olsun, kötülükle zarar vermeyi arzu ettiği kişileri savunmak için sınır noktalarında duran herkes için kullanıldı. Bizim {ve ribat edin}in manası olarak, 'düşmanlarınıza ve dininizin düşmanlarına karşı ribat edin' dememizin nedeni bunun, ribatın iyi bilinen manası olmasıdır. Konuşma, daha az bilinen manaya hamledilmeden önce, anlamlar arasında insanların yaygın ve iyi bilinen kullanımlarına göre anlaşılmalıdır; ta ki söylemin daha az bilinen mana ile tefsir edilmesini gerektiren aksine bir delil gelene kadar. Teslim olmayı gerektiren bu delil Kur'an'dan bir ayet, Rasul'den ﷺ bir söz ya da tefsir ehlinin icması olabilir."

Ribat kelimesinin sözlük anlamı ve kökü bağlamak ve bağdan gelmektedir. Sınır hatlarında ki nöbet tutmaya ribat denmesinin sebebi savaşçıların sınır boylarında atlarını bağlamalarından kaynaklanmaktadır. Karşı karşıya gelmiş savaşçıların her biri atlarını bağlar ve karşısındaki düşmanı için hazırlık yapar. Böylece sınır noktalarında bulunmanın adı ribat olarak adlandırılmıştır.

İbn-i Kuteybe ﵀ şöyle dedi:

Murabıtın ribatının kelime aslı: atlarını bağlamaları ve karşı tarafında atlarını sınır boylarında bağlamalarından gelir. Her biri diğeri için hazırlık yapar. Bundan ötürü sınır boylarında beklemeye ribat denilmiştir.[1]

Sınır hatlarını savunma anlamına gelen ribat ile bekçilik ve nöbet görevi anlamına gelen hirasetin arasında fark vardır. Bir insan ribatta olabilir ama hirasette olmayabilir, tıpkı sınır hattındaki murabıtın hiraset görevinden önce uyuması, yemesi, spor yapması, konuşması, okuması ya da namaz kılması gibi. Sınır hattında diğer murabıtlar için yemek ve temizlik yapan, bekleyen ve kafirlerin ilerleme girişimine karşın sınırı savunmak için hazırlanan ancak emirleri tarafından belirlendiği üzere, ribatta iken başka işler için kendisine ihtiyaç duyulabileceği için hiç hiraset görevi almayan bir murabıt olabilir. Hiraset için sırası gelmemiş olsa bile, çok uzun bir zaman ya da hiç gelmeyecek olsa bile, -eğer gelecek olursa- ona samimi bir şekilde kendini adamış olduğu sürece o bir murabıttır. Tehlikeli bir sınır hattını savunmanın mükafatı daha büyük olmasına rağmen, onun savunduğu sınır noktası sessizse bile o bir murabıttır. Hiraset, o ribat görevini yerine getirirken Allah Teala'nın ona bahşettiği, cihadın daha yüce bir seviyesidir ve eğer emirleri ona bunu emrederse onun üzerine vacip olur.

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurdu; "İki göz vardır ki cehennem ateşi onlara dokunmaz; Allah korkusundan ağlayan göz, bir de gecesini Allah yolunda nöbet tutarak geçiren göz."[2]

1 Garibu'l Kur'an, C.1, Sh.104.
2 Tirmizi, Hadis No:1639.

Tek Bir Günlük Ribatın Fazileti

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurdu; "Allah yolunda bir gün ribat, dünya ve içindekilerden daha hayırlıdır. Birinizin cennetteki bir kamçılık yeri, dünya ve üzerindekilerden daha hayırlıdır."[1]

Allah Resulü'nün ﷺ şöyle buyurmaktadır: "Allah yolunda atının dizginini tutmuş, saçı başı dağınık ve ayakları tozlanan bir kula ne mutlu! Şayet bu gazi, ileri karakolda düşman beklemekte ise, o tam anlamıyla düşman beklemekte olur. Eğer gerisinde (artçı olarak) vazifede ise, orada da hakkıyla nöbetçilik vazifesinde olur. Bu mücahid bir meclise girmek için izin isterse (küçük görülüp) kendisine izin verilmez. Bir konuda şefaat etmeye kalkışsa şefaati de kabul edilmez."[2]

Allah Rasulü ﷺ şöyle buyurdu; "Allah yolunda bir gece nöbet (ribat) beklemek bir ayı oruç ve ibadetle geçirmekten daha hayırlıdır. Kim nöbette ölürse, dünyada yaptığı ameli ve rızkı devam eder. Kabir fitnesinden de emin olur"[3]

Osman bin Affan'dan ؓ şöyle dediği nakledilir: "Ben, Allah Resulü'nün ﷺ şöyle dediğini işittim: "Allah yolunda bir gece nöbet tutmak başka yerlerde gecelerinde kıyama durulan ve gündüzlerinde oruç tutulan bin günden daha hayırlıdır."[4]

Ebu Hureyre ؓ dedi ki, "Allah yolunda bir gün ribat, bana Kadir Gecesi'nde Mescid el Haram veya Resulullah'ın ﷺ mescidinde bulunmamdan daha sevimlidir. Üç gün ribat tutan muhakkak ribat tutmuştur. Kimde kırk gün ribat tutarsa ribatını kemale erdirmiştir."[5]

Hakim, İbn-i Ömer'den ؓ şöyle rivayet eder: "Sizlere kadir gecesinden daha hayırlı bir geceyi haber vermeyeyim mi: Bir korku toprağında bir korumanın (nöbetçinin) belki de ehline dönmeyecek olduğu halde nöbet tutması."[6]

Ribatın faziletini anlamaya yardımcı olacak husus; eğer sınır hatlarını savunan murabıtlar olmasa, Allah'ın kullarının kulluk vazifelerini yerine getiremeyeceklerinin düşünülmesidir. Eğer murabıtlar görev yerlerini terk etse ve onları savunmasız bıraksa, bütün Müslüman şehirler, kasabalar ve köyler saldırı ve yağmalanma tehdidi altında olurdu. Bundan dolayı alimler murabıtın, ardında Allah'a ibadet eden tüm Müslümanlar nedeniyle ecir aldığını söylediler. Zira onun ribatı, diğerlerinin Allah'a kulluklarına odaklanabilmelerine olanak sağlamıştır. Mücahidin yokluğunda onun ailesini gözeten Müslümanlar da, mücahidin cihadının mükafatını elde ederler.

Resulullah ﷺ şöyle buyurdu;

"Kim bir mücahidi teçhiz ederse savaşmış olur. Kim

1 Buhari, Hadis No:2892.
2 Buhari, Hadis No:2886.
3 Müslim, Hadis No:1913; Nesai, Hadis No:3168; Ahmed bin Hanbel, Müsned, Hadis No:23728.
4 Ahmed bin Hanbel, Müsned, Hadis No:433; İbn-i Mace, Sünen, Hadis No:2770.
5 Abdurrezzak, Musannef, Hadis No: 9616; Said bin Mansur, Sünen, Hadis No:2410.
6 El Müstedrek Ala's Sahihayn li'l-Hakim, Hadis No:2424; Nesai, Süneni'l Kübra, Hadis No:8817.

de bir mücahide ailesi hakkında hayırlı bir vekil olursa, o da savaşmış olur."[1]

Selef ve 40 Gün Ribat

Ensardan bir adam Ömer bin Hattab'a ﷺ geldi. Ömer ona "Neredeydin?" diye sordu. O da "Ribatta" diye cevap verdi. Ömer, "Kaç gün ribat tuttun?" diye sorunca o da "30 gün" dedi. Ömer ona, "Niçin 40 güne tamamlamadın?" dedi.[2]

İbn-i Ömer'in ﷺ oğullarından biri 30 gece ribat tutup döner. Sonra İbn-i Ömer ona şöyle söyler: "Ben senin geri dönüp 10 gün daha ribat tutarak 40 güne tamamlaman konusunda ısrar ediyorum!"[3]

Ebu Hureyre ﷺ dedi ki, " Tam ribat 40 gündür."[4]

Sahabeden gelen bu ve diğer sözler sebebiyle, İmam Ahmed'e "Ribatın (tercih edilen) bir uzunluğu var mıdır?" diye sorulduğunda, "Kırk gün" diye cevaplamıştır. İshak bin Rahaveyh, "Onun söylediği gibidir" diye yorum yapmıştır.[5]

Bu sahabe sözleri bize gösteriyor ki, birisi ribat görevini yerine getirirken, dinlenmeye dönmeden önce en az kırk gün ya da daha fazla ribatta bulunması en iyisidir (vacib değil). Bu Selefin menheci üzere olan ribattır.

1 Buhari, Hadis No: 2843; Müslim, Hadis No:1895.
2 Abdurrezzak, Musennef, Hadis No:9615.
3 İbn-i Ebi Şeybe, Musennef, Hadis No:19458.
4 Abdurrezzak, Musennef, Hadis No: 9616; Said bin Mansur, Sünen, Hadis No:2410.
5 Mesaile'l İmam Ahmed ve İshak bin Rahaveyh, C.8, Sh.3873.

Ribatta İken Ölmenin Fazileti

Allah Rasulü ﷺ şöyle buyurdu; "Her ölenin ameli üzerine mühür vurulur. Ancak Allah yolunda (ribat) nöbettarlık yapan hariç. Çünkü onun ameli kıyamet gününe kadar kendisi için çoğaltılır. O kabir fitnesinden de emin kılınır."[6]

Allah Rasulü ﷺ şöyle buyurdu; "Allah yolunda bir gece nöbet (ribat) beklemek bir ayı oruç ve ibadetle geçirmekten daha hayırlıdır. Kim nöbette ölürse, dünyada yaptığı ameli ve rızkı devam eder. Kabir fitnesinden de emin olur"[7]

Bu ölüm en asil ölümlerdendir ve ölümü hastalık, yaşlılık ya da kaza nedeniyle olmuş olsa bile, ribat esnasında ölen murabıta bu mükafat garanti edilmiştir. Onun ölümü, haçlılar ya da onların mürted müttefiklerinin hava saldırılarının yol açtığı bir şehadet olursa, bunun asilliği daha da fazladır?

Birinin, ölümden sonra amelinin artması mükafatına başka bir hadiste değinilmişti. "Eğer ademoğlu ölürse, üç şey haricinde ameli kesilir; sadaka-i cariye, kendisinden faydalanılan ilim, kendisi için dua eden salih evlat"[8]

Bu hadiste kastedildiği ve başkalarının açıkladığı üzere, sadaka-i cariye, ilim ve evladın ecri, sadaka-i

6 Ebu Davud, Hadis No:2500; Tirmizi, Hadis No:1621.
7 Müslim, Hadis No:1913; Nesai, Hadis No:3168; Ahmed bin Hanbel, Müsned, Hadis No: 23728.
8 Müslim, Hadis No:1631.

cariyenin varlığı sürdüğü müddetçe, o ilimden faydalanmaya devam edildikçe ve evlat babası için dua ettiği sürece devam eder oysa ribatta iken ölmenin mükafatı, diğer tüm koşullardan bağımsız olarak artmaya devam eder ve bu sadece murabıt içindir! Savaş alanındaki şehid için değil, ribatı sırasında yaşlılığına bağlı olarak ya da dinlenmek için uyuduğu sırada ölmüş olabilen murabıt için bu ödülden bahsediliyor. Öyleyse bu ne asil bir ölümdür? Ve bu, en asil ölüm olan, ribat esnasında şehadet için kişinin dua etmesine ne büyük bir teşviktir!

Ribat ve En İyi Cihad

İbn-i Abbas ﷺ Allah Rasulü'nün ﷺ şöyle dediğini haber verdi; "Bu işin başı nübüvvet ve rahmettir. Sonra hilafet ve rahmet gelecek. Sonra krallık ve rahmet gelecek. Sonra emirlik ve rahmet gelecek. Sonra onlar eşeklerin yaptığı gibi Dünya üzerinde birbirlerini ısıracaklar. Bu nedenle cihada sarılın. Ve nitekim sizlerin cihadının en hayırlısı ribattır.[1]

İmam Ahmed ﷺ şöyle diyor; "Bana göre, cihad ve ribatın ödülüne eşit hiçbir şey yoktur. Ribat, Müslümanları ve ailelerini korur. Bu, savaş ehli ve sınırdaki kişiler için bir güçtür. Bu yüzden, ribat cihadın kökü ve dalıdır. Zorluk, meşakkat ve yorgunluğu sebebiyle cihad bundan daha iyidir. En faziletli ribat korku bakımından en şiddetlisi olandır."[2]

Buna göre, eğer daha fazla (sadece imam tarafından belirlenen) murabıta ihtiyaç olmasaydı, kişi kendi sabırsızlığı ya da faraziyesi ile savaşı ribata tercih etmediyse ve genelde ribat görevinde iken çatışmadan sonra ribata geri dönüyorsa, çatışma alanında savaşmak tehlikeleri ve zorlukları nedeniyle daha iyi olabilirdi. Aksi takdirde kişi bilmeli ki gerçek mücahidin, ribattan kaçmak için alanda savaşmayı sadece düşünmesi bile uygun değildir. Eğer bu, gerekli olan ribattan yüz çevirme ya da liderin emirlerine itaatsizliğe yol açarsa büyük günah seviyesine ulaşabilir. Haçlılar ve mürtedler, Hilafet topraklarında ilerleme girişimleri ve planlarında sınır hatlarına öncelik vermişken, böylesine bir düşünce ne kadar da tehlikeli!

Murabıtlar İçin Allah'ın Hidayeti ve Bereketi

Süfyan bin Uyeyne, İbn-i Mübarek'e ﷺ şöyle dedi; "İnsanların ihtilafa düştüğünü gördüğünde, sana mücahidlere ve sınır boylarındakilere danışmanı tavsiye ederim. Zira Allah c.c diyor ki; "**Bizim yolumuzda cihad edenleri biz elbette yollarımıza iletiriz.**" [Ankebut, 69][3]

Abdullah bin mübarek ve Ahmed bin Hanbel ve onların dışındaki alimler şöyle derler: İnsanlar bir şeyde ihtilaf ettiklerinde, sizler sınır boylarındaki mücahidlerin üzerinde olduğu şeye bakın. Çünkü hak onlarladır. Çünkü Allah teala buyurmaktadır: "**Bizim yolumuzda cihad edenleri biz elbette yollarımıza iletiriz.**" [Ankebut, 69][4]

İbn-i Mubarek ve İmam Ahmed'den alıntıları aktardıktan sonra Şeyhülislam İbn-i Teymiyye der ki: "Genel olarak sınırlarda yaşamak, ribat tutmak ve birinin ribat ile ilgilenmesi büyük meseledir. Sınır noktaları, Müslümanların ilim ve amelce en iyi olanlarının yaşadığı yerlerdir. Buralar İslami ibadetlerin, imanın esaslarının ve iyiliği emredip kötülükten men etme amellerinin yerine getirileceği en hayırlı topraklardır. Alimler, kendini Allah'a ibadete veren, ona adayan, en iyi zühdü, kulluğu ve farkındalığı elde etmek isteyen herkesi sınır noktalarına yönlendirirdi."[5]

El Münziri ﷺ "Et Terğib vet Terhib" adlı kitabında, "Savaşçıyı ve murabıtı, oruç, namaz, zikir dahil salih amellerini artırmaları konusunda teşvik etmek" adlı bir başlık açmış ve ardından Buhari ve Müslim'in Ebu Said el Hudri'den ﷺ rivayet ettiği, Peygamber'in ﷺ şöyle dediği hadisi

1 Mu'cemu'l Kebir Li-Taberani, Hadis No:11138.
2 El Muğni, C.9, Sh.204.
3 Kurtubi Tefsiri, C.13, Sh.365.
4 Mecmuu'l Fetava, C.28, Sh.442; Ayrıca bkz. Medaricu's Salikin, C.1, Sh:506.
5 Cami El Mesa'il, C.5, Sh.358.

nakletmiştir; "Kim Allah yolunda (cihad ederek) bir gün oruç tutarsa, Allah onun yüzünü cehennem ateşinden yetmiş yıl uzaklaştırır."[1] Ardından, cihad esnasında yapılan ibadetlerin mükafatının katlanacağına delalet eden sayısız hadis aktarır. Ve der ki; "Murabıtın da Allah yolunda olduğu açıktır. Bu nedenle onun da salih amelleri mücahidin amellerinin katlandığı gibi katlanarak artar." Ribat esnasında salih amel yapabilme olanağı savaş sırasındakinden daha fazladır. Çünkü murabıt kolayca namaz kılabilir, oruç tutabilir, kitap okuyabilir, öğretebilir vs. ancak savaşçı çoğunlukla şiddetli çatışmalarla meşguldür, hatta bazı durumlarda bu çatışmalar onu zorunlu olan orucunu bozmaya ve farz olan namazı ertelemeye zorlayabilir.

Yukarda bahsedilen ayet [Ankebut, 69] gösteriyor ki, ribat süresince ilim arayışı, Allah'ın hidayeti ile kula lütfedilecektir. Murabıt Kur'an ezberleyebilir, tefsirini çalışabilir, hadis ezberleyebilir ve onun anlamını çalışabilir. Tevhid, iman, adab, zühd, fıkıh ve siyer çalışabilir... Ve o Allah'a, öğrendikleri ile amel edebilmesi için yalvardığında, duasına cevap verildiğini, umulan hidayetin verildiğini görecektir. Onun ribatı -inşaAllah- kalbindeki ilminin sağlam kalmasını ve etkisinin dili ile azalarında devam etmesini sağlayacaktır. Aynı şekilde, çeşitli hadisler göstermektedir ki onun ribatı sınır noktalarında bulunduğunda yaptığı kulluk görevlerinin bereketini artıracaktır.

Ribat ve Şehadete Giden Yol

Cihadın 30 yılı aşkın bir süre önce yeniden canlandırılmasından bu yana, mücahid liderler cihadın –kişisel seviyede – şehadete doğru giden yol haritasında aşamalar barındırdığını belirttiler. Kişi önce Darul İslam'a hicret eder, sonra Halife'ye biat eder, emire itaatin ve Hilafete bağlılığın gerektirdikleri (işitme ve itaat) için söz verir, ardından cihad amacı ile eğitim görür, sonra sabırla aylarını ribatta geçirir, sayısız saatler boyunca nöbetçilik görevini (hiraset) yerine getirir, ardından savaşlarda savaşır ve kafir düşman arasından kimi öldürebilirse öldürür, son olarak da şehadete kavuşur. Bu harita, Kur'an ve Sünnet'ten naslara dayanmaktadır; amelleri birbirine bağlar, cihadın gün be gün yaşanmasıyla elde edilen tecrübe, şehidler ve kervanlarının gözlenmesi... Elbette ki her zaman istisnalar olur; örneğin eğitim kampı sırasında şehadete ulaşan muhacir ya da ribatının birinci gününde şehadete kavuşan murabıt. Fakat bu, her mücahidin cihadının meyvelerini arttırması için sıkı sıkıya kavraması gereken haritadır. Aksi halde, ribatın zorluklarına katlanmayan bir kişi, savaş meydanında sabırlı olmayı nasıl umabilir?

Allah Teala bütün Müslümanlara, Hilafetin sınır hatlarında ribat tutma lütfunu bahşetsin ve O'nunla karşılaşıncaya kadar sağlam durması için ihtiyaç duyacağı sabrı versin.

1 Buhari, Hadis No:2840; Müslim, Hadis No:1153.

NEBEVİ DEVLET
EKONOMİK VE ASKERİ DURUM

EBU HAMZA EL MUHACİR
IRAK İSLAM DEVLETİ ESKİ SAVAŞ BAKANI
-ALLAH ONA RAHMET ETSİN VE KABUL ETSİN-

Yeni kurulan nübüvvet devleti öldürücü bir fakirlik hali yaşıyordu ve bundan küçük-büyük hiç kimse istisna değildi. Sahih'te Eyyub, Muhammed'den şöyle dediğini nakletmiştir: "Biz Ebu Hureyre'nin ﵁ yanındaydık. Onun üzerinde iki keten elbise vardı. Onlardan birisiyle burnunu sildi ve şöyle dedi: Peh, peh (ne hoş) artık Ebu Hüreyre burnunu keten beziyle siliyor. Ben kendimi, mescidde Resulullah'ın ﷺ minberi ile Hz. Aişe'nin ﵂ hücresi arasında, secde eder gibi yere kapanmış görür gibiyim. O anda birisi yanıma gelseydi, beni saralı (deli) zannedip, ayağını boynumun üzerine koyacaktı. Halbuki ben deli ve saralı değildim, benim o halim açlıktan dolayı idi."[1]

Bunlar, Allah Resulü'nün ﷺ mescidinin onurlu ziyaretçileri. Tüm sahabeler onları açlığın şiddetinden ve kasvetinden yere yığılırlarken görüyor. Hiç kimse bir şey yapamıyor. Ebu Hureyre ﵁ sahihte şöyle demektedir: "Yoksullara en iyi davranan kimse Cafer bin Ebi Talib idi. Devamlı bizi alır ve evinde ne varsa bizi onla doyururdu. Hatta bize içi boş olduğu halde yağ kabını (deriden) çıkarırdı, onu parçalar da içini yalardık."[2]

Ey Allah'ın nimetiyle aldanan mücahid! Cafer gibi cömert birini, onurlu konuklar (sahabeler) arasında, içinde yağ kalıntısından başka bir şey olmayan deriden bir kapla dolaşmaya ve sahabeleri yalamak için bu kabı parçalamaya iten açlık halini bir düşün! Bu, Hayber fethinde Cafer Medine'ye geldiğinde olmuştu. Ebu Hureyre de aynı sene Müslüman oldu. Yani Hicri yedinci yılda. Yani kuruluşundan yedi sene sonra; Allah Müslümanlara Hayber ganimetlerini nasip ettikten sonra acıklı ve şiddetli açlık nebevi devleti vuruyordu.

1 Buhari, Hadis No:7324.
2 Buhari, Hadis No:3708.

İslam'ın konuklarının halini, açlığını bir düşün. Yüce Sahabe, nasıl da kavmin büyüklerinin yoluna oturup da onlara Allah'ın kitabından bir ayet sorduğunu şöyle haber veriyor: "Ona onu (ayeti) ancak beni doyursun (belki anlar da yedirir) diye sordum." Hatta bir defasında Allah Resulü ﷺ kendisini çağırdı. Evinde hediye edilmiş bir kap süt buldu. Şöyle buyurdu: "Ey Eba Hir (Ebu Hureyre ﵁! "Buyur Allah'ın Resulü" dedim. **"Git bana Ehli Suffa'yı çağır."** dedi.

Ehli Suffa, İslam'ın misafirleriydi. Ne aileleri, ne mal-mülkleri ne de kimseleri vardı. Resulullah'a bir hediye geldiği zaman hem kendisine ayırır, hem de onlara gönderirdi. Kendisine, ehline verilmesi için gönderilen sadakaların tamamını onlara gönderir, kat'iyyen kendisine bir pay almazdı.

O kadar Ehli Suffa'yı süte çağırmak doğrusu benim çok ağırıma gitti. Kendi kendime: (Bütün Suffa halkına şu bir bardak süt ne olur?! Onlar içinde buna en çok müstehak olan da benim. Bari bana bir yudum süt düşse de onunla biraz dermanlansam. Çağırılmaları bana buyurulanlar geldiklerinde ve onlara dağıttığımda bu bir bardak sütten bana ne düşecek sanki?! Fakat Allah'a ve Resulü'ne itaatsizlik de olmaz" diyerek gidip halkı çağırdım, geldiler. İçeri girmek için izin istediler. İzin verilince evde yerlerini aldılar. Bunun üzerine Peygamberimiz: Ey Eba Hir, dedi. Buyur ey Allah'ın Resulü, dedim. Şu süt bardağını al ve onlara ver, dedi. Ben de bardağı alıp vermeye başladım."[3]

İşte Müslümanların kahramanı; Allah Resulü'nün ﷺ kızının eşi Ali Bin Ebi Talib, açlığının acısını bastırmak için biraz hurma karşılığında bir Yahudi'nin yanında

3 Buhari, Hadis No:6452.

çalışıyor. Tirmizi'de şöyle geçer: "Soğuk bir günde Allah Resulü'nün ﷺ evinden çıktım. Tabaklanmış bir deri almıştım. Ortasını delip boynuma geçirdim. Belimi de toplayıp hurma yaprağıyla bağladım. Ve ben çok acıkmıştım. Eğer O'nun ﷺ evinde yiyecek bir şey olsaydı ondan yerdim. Yiyecek bir şey arıyordum. Bir Yahudi'ye rastladım. Bahçesinde çıkrıkla sulama yapıyordu. Duvardaki bir açıklıktan adama baktım. "Ne istiyorsun ey bedevi! Kovasını bir hurmaya bana su çeker misin" dedi. Ben de "evet ama kapıyı aç da gireyim" dedim. Adam kapıyı açtı. Ben girdim. Bir kova verdi. Su çekmeye başladım. Her kovada bir hurma verdi. İki avucum hurma ile dolunca kovayı bıraktım ve "bu bana yeter" deyip hurmaları yedim. Sudan yudum yudum içip sonra mescide geldim."[1]

İşte bu da insanın ciğerini parçalayan bir açlık hadisesi: İbn-i Abbas'tan ؓ rivayet edilen bir hadiste Allah Resulü ﷺ bir adamı ziyaret ederek ona "**canın ne çekiyor**" diye sordu. O da "buğday ekmeği çekiyor" dedi. Allah Resulü ﷺ de şöyle buyurdu: "**Kimde buğday ekmeği varsa kardeşine göndersin.**"[2]

Ancak açlığın çocuğu avlaması ise daha da şiddetli. Ebu Davud da, Ali bin Ebi Talib'den ؓ gelen bir rivayette Ali bin Ebi Talib ؓ Fatıma'nın yanına (eve) girer. Hasan ve Hüseyin ağlamaktadır. "Neden ağlıyorlar" diye sorar. O da ؓ "açlıktan" der.[3]

Tirmizi'de Rafi bin Amr'dan ؓ şöyle dediği rivayet edilir: "Ben Ensar'ın hurma ağaçlarını taşlıyordum. Bu sebeple beni tutup Peygamber Efendimize ﷺ götürdüler. Allah Resulü ﷺ bana: "**Ey Rafi, neden ağaçlarını taşlıyorsun**" dedi. Ben de "açlıktan ey Allah'ın Resulü" dedim.[4]

Elbiselerinin ve ayıp yerlerini örten kumaşlarının durumu da yiyeceklerinin durumundan daha iyi değildi. Sahih Müslim'de, bir kimse Allah Resulü'ne tek elbise ile kılınan namazı sordu. Allah Resulü ﷺ de "**her birinizin ikişer elbisesi var mı ki**" buyurdu.[5]

Bu elbise de çok kere kısa ve dar oluyor, namazı sırasında ve Allah Resulü'nün ﷺ mescidinde sahabelerin ؓ neredeyse avret yerlerini örtmüyordu.

Sehl bin Sa'd ؓ şöyle buyuruyor: "Zaman zaman bazı erkekler, peştamal gibi alt taraflarına sardıkları tek ve küçük olan kumaşlarını, çocuklar gibi boyunlarının üzerinden bağlayarak Peygamber Efendimizin ﷺ yanında namaz kılarlardı. O vakit (arkada namaz kılan) kadınlara:

"Erkekler doğrulup oturmadan başınızı secdeden kaldırmayın" diye tembih edilirdi."[6]

İbn-i Battal ؓ şöyle demiştir: Tahavi şöyle dedi: "Peştemallerin, boyunlarına bağlayanların Allahu alem başka bir şeyleri yoktu. Öyle ki eğer başka bir şeyleri olsaydı onu namazda giyerlerdi ve kadınların erkekler doğrulup oturana kadar kafalarını kaldırmalarının engellenmesine ihtiyaç duyulmaz ve namazda hükümleri değişmezdi. Zira bu, Allah Resulü'nün ﷺ imam hakkındaki "**ona (namazda) muhalefet etmeyin**" ve "**o (secdeden ve rükudan) kalktığında siz de kalkın**" buyruklarına ters düşmektedir.[7]

Amr bin Selme'yi görmez misin?! Kavmine namaz kıldırırken kısa bir cübbeden başka bir şeyi olmadığı için avret yeri açılıyordu da kendisine uzun ve bol, namazda avret yerlerini örten bir cübbe alındığında "buna sevindiğim kadar hiçbir şeye sevinmedim" dedi. Kadınların kafalarını kaldırmaktan menedilmeleri, secdeden kalkarken erkeklerin avret yerlerinin gözlerine çarpması korkusundandır."

Bundan daha büyük fakirlik var mı? Bir insan açlığın acısına dayanabilir ancak avretini örtecek bir şey bulamaması gerçekten acı ve zor bir şey. Allah Resulü ﷺ ve onurlu ashabı ؓ bu durumu görüyor ve bir şey yapamıyorlar. Şüphesiz ki bu, muvaahhid bir kimsenin gözlerini yaşartacak bir durum. Fakirlik, yaratılmışların en hayırlısı, en onurlusu ve en şereflisi olan Allah Resulü'nü de ﷺ es geçmemişti.

Sahih Müslim'de Enes bin Malik'in şöyle dediği rivayet edilir: "Bir gün Resulullah'a ﷺ geldim. Onu ashabıyla birlikte oturmuş, onlarla konuşurken buldum. Karnına taş üzerine bir sargı sarmıştı. Usame: Ben de şüphe ediyorum, demiş. Ashabından bazılarına:

– Resulullah ﷺ karnını niçin sardı, diye sordum.

– Açlıktan, dediler. Bunun üzerine Ebu Talha'ya gittim. Bu zat Ummu Süleym bint-i Milhan'ın kocasıdır. (Dedim ki) :

– Babacığım! Resulullah'ı ﷺ karnına bir sargı sarmış gördüm de ashabından bazılarına sordum. Açlıktan! dediler.

1 Tirmizi, Hadis No:2473.
2 İbn-i Mace, Sünen, Hadis No:1439.
3 Ebu Davud, Sünen, Hadis No:1716.
4 Tirmizi, Hadis No:1288.
5 Buhari, Hadis No:358.
6 Buhari, Hadis No:362.
7 Şerh-u Sahihi Buhari Li-İbn-i Battal, C.2, Sh.23.

Bir rivayete göre de Ebu Talha, Resulullah'ı ﷺ mescitte uzanmış yüz üstü, arka üstü dönerken görmüş. Bunun üzerine Ummu Süleym'e gelerek:

– Ben Resulullah'ı ﷺ mescidde uzanmış yüz üstü, arka üstü dönerken gördüm. Aç olduğunu zannederim, dedi...

Enes şöyle dedi: Ebu Talha hemen annemin yanına girerek: "Bir şey var mı?" dedi. O da: "Evet! Ben de bir parça ekmekle birkaç kuru hurma var. Eğer bize Resulullah ﷺ yalnız başına gelirse onu doyururuz. Onunla beraber başka biri gelirse, onlara az gelir, dedi."[1]

Ey azlıktan ve darlıktan yakınan kişi bir düşün! Peygamberine ﷺ nasıl da şiddetli açlık isabet etmişti. O kadar ki bu yüzünden anlaşılıyordu. Dahası açlığın şiddetinden bir grup sahabenin arasında yüzüstü arka üstü dönüyordu. Enes onlara, Peygamberin ﷺ neyi olduğunu soruyor. Onlar da "açlık" diye cevap veriyor. Hiç kimsenin Allah Resulü ﷺ için yapabilecek bir şeyi yok. Bulunabildiğinde sunulabilen ise Allah Resulü ﷺ gibi yüce bir misafire uygun olmayan ekmek parçaları.

Allah Resulü ﷺ hiçbir şey yemeden geceler geçiriyordu. Rabbimin salatı ve selamı onun üzerine olsun.

İbn-i Abbas ؓ şöyle anlatıyor: "Resulullah ﷺ ailesi, akşam yemeği bulamadan peş peşe aç olarak geceliyordu. Genellikle ekmekleri arpa ekmeği idi."[2]

Evet! Ey eşlerine karşı daha genişlik içinde yaşamak için isyan eden kadınlar (özellikle de Allah yolundaki mücahidlerin eşleri)! Allah Resulü'nün ﷺ ehli de böyle yaşıyordu. Allah Resulü'nün ﷺ onurlu eşleri ve kızları şiddetli açlık çekiyor.

Sahih Müslim'de Ebu Hureyre'den şöyle dediği rivayet edilir: "Ebu Hureyre'nin canı elinde olana yemin olsun ki dünyadan ayrılana kadar Muhammed ailesi buğday ekmeği ile üç defa (veya üç gün üst üste) doymamıştır."[3] Dahası Allah Resulü'nün ﷺ ailesi kepeğiyle arpa ekmeğinden doymamıştır. Zira Sahih Buhari'de Ebu Hureyre'den şöyle dediği rivayet edilmiştir: "Resulullah ﷺ şu dünyadan arpa ekmeği ile karnı doymadan çıkıp gitti."[4]

İnsanın kalbini ağlatan, tasavvur etmeye dahi güç yetiremediği şey ise; açlığın, Peygamberini ﷺ bir Yahudi'nin kötü yemek davetine icabet etmek hatta ailesine yemek yapmak üzere kendisinden arpa almak karşılığında zırhını rehin bırakmak zorunda bırakması. Sahih-i Buhari'de Enes'ten ؓ şöyle dediği rivayet edilir: "Resulullah'a ﷺ bir gün arpa ekmeğiyle biraz bozulmuş iç yağı taşımıştım. Onun zırhı ailesi için aldığı yirmi ölçek arpa karşılında bir Yahudi'nin yanında rehin edilmişti. Bir gün Resulullah'ın ﷺ şöyle dediğini işitmiştim: '**Muhammed'in ev halkı yanında ne bir ölçek hurma ne de bir ölçek hububatla akşamladı.**' Ve gerçekten o günlerde Peygamber'in ﷺ yanında dokuz hanımı bulunuyordu."[5]

Hafız (İbn-i Hacer) Fethu'l Bari'de Allah Resulü'nün ﷺ "**Muhammed'in ev halkı yanında ne bir ölçek hurma ne de bir ölçek hububatla akşamladı**" sözünü ele alırken şöyle demiştir: "O, bunu rahatsız olduğundan ya da şikayet etmek için demedi –Allah korusun– . Bunu, Yahudi'nin davetine icabet etmesine ve zırhını kendisinde rehin olarak bırakmasına özür olarak söyledi."[6]

Evet! Allah Resulü ﷺ açlıktan bir Yahudi'nin arpa ekmeği ve kokusu değişmiş içyağı davetine icabet etti. Dahası ihtiyaç onu, bir Müslüman için en değerli şey olan silahını, en iyi halde malı helal ve haram karışımı olan; Allahu Teala'nın kendileri hakkında "**Onlar, yalana kulak tutanlardır, haram yiyicilerdir**" buyurduğu bir Yahudi'de rehin bırakmaya itti. Eğer Allah Resulü ﷺ Müslümanlardan birinden ödünç alabileceği bir şey bulsaydı bunu mutlaka yapardı. Hafız (İbn-i Hacer) şöyle der: "Alimler şöyle dedi: "Allah Resulü'nün ﷺ Sahabelerin varlıklıları yerine Yahudi ile muameleye yönelmesinin hikmeti: Ya bunun caiz olduğunu göstermek için ya da onların (sahabilerin) o vakit kendi ihtiyaçlarından ziyade yemeklerinin olmamasından ya da (alacağı şey karşılığında) kendisinden bir ücret ya da bedel almamaları korkusundandır. Bu nedenle kendilerine sıkıntı vermek istememiştir."[7]

Diyorum ki; Allah Resulü'nün ﷺ muahede ehli bile olsa silahını düşmanında bırakması şiddetli ihtiyaç dışında imkansızdır. Allah Teala en iyisini bilir, ancak onu buna bundan başka bir şey itmiş olamaz.

Sana, Allah Resulü'nün ﷺ vefat ettiğinde zırhının, ailesine yiyecek olarak aldığı 30 ölçek arpa karşılığında bir Yahudi'de rehin kaldığını bilmen yeter.

Bir rivayette "ailesine rızık olarak aldı" diye geçerken

1 Müslim, Hadis No:2040.
2 Ahmed Bin Hanbel, Müsned, Hadis No:2303.
3 Müslim, Hadis No:2976.
4 Buhari, Hadis No:5414.
5 Tirmizi, Hadis No:1215; Buhari, Hadis No:2508.
6 Fethu'l Bari, C.5, Sh.141.
7 Fethu'l Bari, C.5, Sh.141.

Ahmed'de (Müsned'de) "vefat edene kadar onu rehineden kurtaracak bir şey bulamadı" diye geçer.[1]

İşte bu, Nebevi devletin kurulduğundan Allah Resulü'nün ﷺ vefatına kadarki hali! Açlığın hakikatini bilmeyenin, tehlikesini kavrayamayacağı düzeyde bir açlık herkese isabet etmişti.

Bununla birlikte hiçbir Müslüman'ın hatta hiçbir münafığın, Allah Resulü'nün ﷺ devletine "Allah Resulü ﷺ kendisini ve ashabını doyuracak yemek bulamazken nasıl da kendini tecrit edip "devlet" mefhumunun gereklerine sahip olmaksızın; hatta devlet olmanın en basit gerekleri olan yemek ve içeceğe sahip olmaksızın bir devlet kuruyor" diyerek dil uzatmamıştır.

Askeri Hazırlık Alanına Gelince;

Nebevi Orduların Hali Nasıldı?

Bu alanda da aynı derecede sıkıntı yaşanıyor muydu yoksa askeri gayret kalan sivil hayata oranla daha mı iyi idi? Sahiheyn'de Cabir bin Abdullah'tan ؓ şöyle dediği rivayet edilir: "Peygamber ﷺ bizi sahil tarafına bir sefere gönderdi. Üzerimize de Ebu Ubeyde'yi kumandan tayin etti. (Müfreze) 300 kişiydi. Ben de aralarındaydım. Yola çıktık. Bir süre gittikten sonra yiyecek tükendi. Ebu Ubeyde bu ordunun yiyeceklerinin toplanmasını emretti. Hepsi toplandı. (Ordunun) azığı hurma idi ve bize her gün azar azar veriyordu. Sonunda o da tükendi (iyice azaldı) ve birer birer vermeye başladı. "Bir hurma neye yarar" dedim. "Tükendiğinde onun yokluğunu da gördük" dedi.

Bir rivayette de şöyle geçer: "300 kişi olarak çıktık. Yiyeceklerimizi de boynumuzda taşıyorduk."

Müslim'de şöyle geçer: "Bize azık olarak bir dağarcık kuru hurma verdi başkasını bulamadı. Ebu Ubeyde bize birer hurma yeriyordu. (Ebu'z Zübeyr) diyor ki: Ben bununla ne yapıyordunuz, diye sordum.

– Onu çocuğun emdiği gibi emiyor; sonra üzerine su içiyorduk. Bu bize o gün geceye kadar yetiyordu. Bir de sopalarımızla selem ağacını yaprağını silkiyor sonra onu su ile ıslatarak yiyorduk dedi."

Buhari'de de şöyle geçer: "Bize şiddetli bir açlık isabet etti. Hatta biz Habat denilen muğaylan fasilesinden dikenli bir ağacın yapraklarını, yemişlerini yedik. İşte bundan dolayı bu sefere Ceyşu'l- Habat ismi verildi."[2]

Bu hadisin birçok faydası var. Ancak burada ancak üç nokta üzerinde durabileceğiz.

Birincisi; Cabir bin Abdullah'ın ؓ : "Bize azık olarak bir dağarcık kuru hurma verdi başkasını bulamadı" ve "Yiyeceklerimizi de boynumuzda taşıyorduk. Azığımız bitti" sözleri. İşte yaratılmışlara karşı en merhametli, onlara faydalı şeylere en istekli, onlardan zararı defetmeye en gayretli yaratık ve insanların savaş konusunda en bilgilisi çölün sertliğine ve sıcaklığına rağmen azıkları boyunlarında asılı olarak bir ordu gönderiyor. Yanlarında, hedeflerine ulaşana kadar yetecek yiyecek yok. Hazırlıklı bir orduya karşı savaşacaklar. Şüphe yok ki Allah Resulü ﷺ gazvenin süresini de yolun zorluğunu da askerin ihtiyacı olan azığı da bu azıktan ne kadarın kendisine yeteceğini de biliyordu. Bu azıktan onlara yeterli olanın haddini de gerek ilmi ile gerek de Sahabelerden tecrübe sahibi olanlara; özellikle de gazvenin emirine sormak yoluyla biliyordu. Bunu da Cabir bin Abdullah'ın ؓ "Bize azık olarak bir dağarcık kuru hurma verdi başkasını bulamadı" sözünden anlıyoruz.

Soru: Bahsi geçen gibi bir ordu gönderilir mi? İslam Devleti'nin bu haline ve askeri gücüne dil uzatılır mı?

Diyoruz ki; Allah Resulü ﷺ sebebe ulaşmak için tüm gücünü harcadı. Kendilerini hedefe ulaştıracak şeyi talep etmede çaba sarfetti. Sonra da göklerin ve yerin hazineleri elinde olana tevekkül etti. Kim Allah'a tevekkül ederse Allah ona yeter.

Sebeplerin hepsinin yerine getirilip tamamlanamaması düşmana karşı savaşmanın önünde bir özür ya da bir engel değildir. Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmaktadır: **"Şayet siz Allah'a hakkıyla tevekkül etseydiniz, sabahları açlıktan karınları çekilmiş olduğu halde çıkarak, akşamlan karınları dolu olarak dönen kuşlara rızık verdiği gibi Allah size de rızkınızı verirdi"**.[3]

Hadisten Allah Resulü'nün ﷺ özellikle de zayıf olduğu dönemlerde Allah yolunda cihada, düşmana karşı savaşmaya ne kadar gayretli olduğu görülmektedir. Allah Resulü'nün ﷺ yaptığı (haşa) bugün bazılarının iddia ettiği gibi askerleri zayi etmek ya da kendini tehlikeye atmak değildir. Zira bu kişiler sebepler tam tekmil yerine getirilmeden çıkılan her eylemin, "tehlikenin ta kendisi" olduğunu iddia etmektedirler.

Allah Resulü'nün ﷺ bu fiilinde çok büyük, çok değerli, cihadı bir ibadet olarak yerine getiren

1 Ahmed Bin Hanbel, Müsned, Hadis No:2724.
2 Buhari, Hadis No:2843, 4361; Muvatta, Hadis No:3436; Müslim, Hadis No:1935.
3 Ahmed Bin Hanbel, Müsned, Hadis No:205.

kişinin tesirini ve önemini bildiği Rabbani-nebevi bir fayda vardır: İşler sebeplerin (vesilelerin) temin edilmesi talebinde tüm çaba harcanmadan yürümez. Eğer mücahid sebebi (vesileyi) terk eder ya da sebebe sarılmada kusurlu davranırsa nasibi; yalnız bırakılmak ve talep edilen şeyi kaçırmak olur. Sebebi elde edebilmek için çalışıp bu yolda başvurulmadık hiçbir yol bırakmayıp sonra da Allah'a tevekkül eden kişinin nasibi ise dünyada ve ahirette saadettir. "**Eğer müminler iseniz ancak Allah'a güvenin.**" [Maide, 23]. Allah Teala şöyle buyuruyor: "**Hurma dalını kendine doğru silkele...**" [Meryem, 25].

Eğer "zayıf bir kadın hurma dalını sallasa ne olur" diyerekten bunu yapmasaydı meyve düşmezdi.

Aynı şekilde sahabeler ya da içlerinden biri "bir hurma ne işe yarar" diyerek hurmayı yemeseydi yaşayamaz ve sonuç olarak ölürdü. El Muhelleb ﵀ şöyle demiştir: "Bu hurma onlara Peygamber'in ﷺ ve onunla birlikte cihadın bereketiyle yetiyordu. Allah, onlara yemek yaratmaya, taştan ekmek yapmaya kadir olduğu halde durumun olağanüstü bir hal almaması ve doğal halinden çıkmaması için onlara hurmada bereket kıldı. Öyle ki, karınları doydu.[1]

Hadiste sahabelerin ﵃ zorlukta ve kolaylıkta işitip itaat ettikleri, hüsnü zan besledikleri ve dünya metaına karşı zühdleri, erzaklarını omuzlarına alıp yola çıktıkları görülüyor. Aynı şekilde Allah'ın kendilerine lütfetmiş olduğu güzel sabır, kendilerini alıştırdıkları sert hayat koşulları (ki nefislerini bu şekilde alıştırmaları zorlukları aşmalarına vesile olmuştur), musibetlere ve fitnelere nasıl sabrettikleri dikkat çekiyor.

Aynı şekilde bu sebebe (erzakın tam tekmil olması) sarılmada taksirat göstermiş olsalar, tehlikeler kendilerini sarmış, açlık ve korku içine düşseler de sahabenin ﵃ Allah yolunda cihada, nerede olursa olsun kafirlerin mallarını ele geçirmeye olan gayretleri görülüyor. Bir kişi şöyle diyebilir: "Allah Resulü ﷺ ordunun durumunun bu raddeye varacağını bilmiyordu." Diyorum ki; İlim ehli bizzat bu gazve hususunda ihtilaf etmişlerdir. İçlerinden bazıları Allah Resulü'nün ﷺ onlarla birlikte olduğunu zikretmiştir. Ancak ağırlıklı olan görüşe göre Allah Resulü ﷺ onları göndermiştir. Habat gazvesinde olduğu gibi Zatu'r Rika gazvesinde de -Allah Resulü ﷺ bizzat mevcut olduğu halde- aynısı hatta daha şiddetlisi olmuştur.

Ebu Musa'nın ﵁ şöyle dediği rivayet edilir: "Biz Eş'ari Kabilesi'nden, Allah Resulü'nün ﷺ beraberinde altı kişilik bir topluluk olarak savaşa çıktık. Bizim bir devemiz vardı ve biz ona nöbetleşerek biniyorduk. Ayaklarımızın derileri delindi. Benim de ayaklarım delindi ve tırnaklarım döküldü. Bizler ayaklarımıza bez parçaları sarıyorduk. Bizler ayaklarımıza bu suretle bez parçaları sardığımız için bu sefere Zatu'r Rika savaşı adı verildi."[2]

Burada çok önemli bir şey söz konusudur. Allah Resulü ﷺ ve ashabına isabet eden bu şiddetli açlık ve azalarının parçalanması talep cihadındadır. Zira kafirlerin mallarını ele geçirme talebiyle bu gazveye çıkmışlardır. Ey Allah'ın kulları! Peki, savunma cihadında hal nasıl olur? Dini, canları, namusları savunmada ilim ehlinin zikrettiği üzere hiçbir şart koşulmaz. Aynı şekilde geçersiz mazeretler ve sahte bahaneler de fayda vermez. Allah herkesi sevdiği ve razı olduğu şeylere yöneltsin.

İkinci Nokta; Cabir bin Abdullah'ın ﵁ şu sözü: "Ebu Ubeyde bu ordunun yiyeceklerinin toplanmasını emretti. Hepsi toplandı. Benim azığım hurma idi." Yani ordunun emiri Ebu Ubeyde ﵁ insanları kendilerine has erzaklarını, bazılarınınkinin diğerlerinin erzaklarından daha fazla olması ve bu erzaklara kendilerinin çok daha fazla ihtiyaçları olması, erzaklarını ellerinde tutmalarının kurtuluşlarına vesile olması ihtimaline karşın toplayıp hepsine paylaştırdı.

İbn-i Battal, El Mulehheb'den ﵀ şöyle nakletmiştir: "Sultanın (yönetici-emir), açlıklarını bastırmak ve hayatta kalmalarının sağlanması için insanlara eşitliği (erzaklarını eşit olarak paylaşmayı) emredip onları buna zorlama hakkı vardır. İmamın insanlar arasında sefer dışında da seferde yaptığı gibi -gerek ücret karşılığında gerek ücretsiz- erzakları (eşit olarak) paylaştırma hakkı vardır."[3]

Ebu Ubeyde'nin yaptığı, Allah Resulü'nü ﷺ örnek almaktır. Seleme'den ﵁ şöyle dediği rivayet edilir: "(Havazin seferinde) mücahidlerin azıkları azalıp hafifleşmiş ve fakir düşmüşlerdi. Bunun üzerine sahabiler develerini kesmek hususunda (izin için) Peygambere ﷺ geldiler. Peygamber de ﷺ onlara izin verdi. Müteakiben bunlara Ömer ﵁ kavuştu. Onlar, bu haberi ona söylediler. Ömer onlara: Develeriniz gittikten sonra (bu uzun yolculukta) hayatınız kalmaz, dedi.

Sonra Peygamber'in yanına girdi ve: Ya Resulullah! Bunların develeri gittikten sonra, bunların hiçbiri (sağ) kalmaz, dedi.

Bunun Üzerine Resulullah da: "**Öyleyse insanlar içinde nida et: Herkes geri kalan azıklarını getirsinler!**" buyurdu.

1 Şerh-u Sahihi Buhari Li-İbn-i Battal C.5, Sh.146.

2 Buhari, Hadis No:4128; Müslim, Hadis No:1816.

3 Şerh-u Sahihi Buhari Li-İbn-i Battal, C.7, Sh.7.

İçine konulmak üzere meşin bir sergi yayıldı. Getirenler bu yaygının üzerine koydular, sonunda Resulullah ayağa kalktı, dua etti ve sergi üstündeki erzak için bereket temenni eyledi."[1]

Suveyd bin Nu'man ﵁ haber verdi ki, kendisi Hayber yılında Resulullah ﷺ ile beraber sefere çıkmıştır. Nihayet Sahba'ya -ki o Hayber'in aşağısındadır- vardıkları zaman Resulullah ikindi namazını kıldırdı. Sonra azıkları istedi. Kavuddan başka bir şey getirmediler. Resulullah onunla ilgili emrini verdi de kavud ıslatıldı."[2]

Yukarıda geçen hadisler, nebevi ordunun durumu ve donanım hususundaki zayıflığı ile ilgili vurguladıklarımızı doğrulamaktadır. Onlar, insanların ellerindekileri sıkıntı anlarında gönülden vermeleri için imamın güzel bir kelimeyle de olsa gönüllerini almasını ya da bolluk anında iade etmeyi vadetmesini hoş gördüler. Ancak eğer bu şekilde vermezlerse zorunluluk halinde -daha önce El Muhelleb'in ﵁ sözünde bahsi geçtiği üzere- imam kendilerini buna zorlar.

Özellikle Cabir hadisi ve geçen iki hadiste emir söz konusu. Karşılık olarak ücret verilmesinden hiç bahsedilmiyor. Bununla birlikte Allah Resulü ﷺ bu eylemi sefere çıkılmadığı normal vakitte de sefere çıkıldığı vakitte de övmüştür. Sahiheyn'de geçtiği üzere Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmuştur: "Hakikaten Eş'ariler gazada azıklarını bitirirlerken yahut Medine'de ailelerinin yiyeceği azaldığında hemen yanlarındaki erzakı bir tek bez içine toplarlar, sonra bir kap içinde (ölçerek) aralarında eşit olarak taksim ederler. Binaenaleyh Eş'ariler bendendir, ben de Eş'ariler'denimdir."[3]

Yukarıda zikredilenlerden kardeşlerini -özellikle de esir ve şehid kardeşlerini- üzen ve akıllarını başlarından alan ihtiyaç vakitlerinde nefisleri alçalıp da doğaları kötüleşerek elinde fazlası olduğu halde Allah'ın malından (cihad yolunda toplanan) alanların suçunun boyutu ortaya çıkıyor.

Ne malında cömert davranıp ihtiyaç sahibi kardeşleri arasında paylaştırıyor ne de onlara karınlarını doyuracak bir şey bırakıyor. Bunun için her türlü hileye başvuruyor. Tüm bunlar yakinin zayıflığının tesiriyle gerçekleşiyor. Zira başkalarının başına gelen felaketlerin ailesinin de başına gelmemesi için kendisinden sonra ailesine rızık bırakmak istiyor. Kahrolsun alçak nefis!

İbn-i Ömer'den ﵁ şöyle dediği rivayet edilir: "Peygamberle ﷺ birlikte çıktım. Ensar'ın bazı bahçelerine girdi ve (yere düşenlerden) hurma toplamaya başladı. Yiyerek bana şöyle dedi: Ey İbn-i Ömer ne oldu neden yemiyorsun?

Şöyle dedim: Ey Allah'ın Resulü! Canım istemiyor. O ise şöyle dedi: Ancak benim canım istiyor. Bu, hiçbir yemek tatmadığım ve bulamadığım dördüncü sabah. Eğer istesem Rabbime dua ederim ve O da bana Kisra ve Kayser'inki gibi mülk verir. Bir senelik rızıklarını saklayıp da yakinleri zayıflayan insanların arasında kaldığın takdirde ne yaparsın ey İbn-i Ömer![4]

Üçüncü nokta: Gazvenin sebebi ise –her ne kadar son dönemde kasıtlı olarak bu hususta konuşulmuşsa da- Cabir'in ﵁ "Kureyş'in bir kervanını –yiyecek ve daha başka şeyler taşıyan develeri- ele geçirmek için" sözünde geçtiği gibidir.

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmuştur: "Benden evvel hiç kimseye verilmedik beş şey bana verilmiştir: Bir aylık yola kadar korku (salmak) ile nusret olundum. Yeryüzü bana namazgah ve temizlik sebebi kılındı. Onun için ümmetimden her kime namaz vakti erişirse, hemen namazını kılıversin. Ganimetler bana helal edildi. Halbuki benden evvel kimseye helal edilmemiştir. Bana şefaat verildi. Bir de benden evvel her peygamber, hasseten kendi kavmine gönderilirken, ben umum insanlığa gönderildim."[5]

Es Sa'di şöyle demiştir: Bu, onun Allah katındaki değerinden, ümmetinin değerinden, faziletinden ve ihlaslarının kemalindendir. Onlara ganimeti helal kılmış, cihadlarının ecrinden bir şey de eksiltmemiştir."[6]

Allah Resulü'nün ﷺ Bedir Gazvesi'nden önceki seriyyelerini ve gazvelerini inceleyenler Bedir'den önceki tüm seriyyelerin ve gazvelerin kervan ele geçirme talebiyle olduğunu görerek şaşırır. Kafirlerin mallarını ganimet olarak ele geçirmek kesinlikle en şerefli ve en güzel kazançtır. Zira Allah onu, Peygamberimizin ﷺ ve ehli beytinin güç kaynağı yapmıştır.

Allah Resulü ﷺ şöyle buyuruyor: "**Kıyametten önce, ta ki hiçbir ortağı bulunmayan tek Allah'a tapılana kadar kılıçla gönderildim. Rızkım mızrağımın gölgesinde kılındı. Zillet ve alçaklık emrime muhalefet edenin üzerine kılındı. Kim bir kavme benzerse o onlardandır.**"[7]

Allah, sadaka ve zekatı Allah Resulü'ne ﷺ haram kılmıştır. Çünkü bunlar zayıfların, yoksulların

1 Buhari, Hadis No:2484.
2 Buhari, Hadis No:209.
3 Buhari, Hadis No:2486.

4 El Muntahib Müsned, Abd Bin Humeyd, Hadis No:816.
5 Buhari, Hadis No:335.
6 Behcetu Kulub-u'l Ebrar ve Kurretu Uyun-u'l Ahyar, Sh.73.
7 Ahmed bin Hanbel, Müsned, Hadis No:5115.

yemeğidir ve insanların artıklarındandır. Nübüvvet makamı, Allah Resulü'nün ﷺ kazancının, ailesinin azığının güçlü, azim sahibi, kılıç ve silah sahiplerinin kazancı gibi fey ve ganimetten olmasını gerektirir. Allahu Teala şöyle buyuruyor: "**Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resulü'ne verdiği fey, Allah'a, Resul'e, (ve Resul'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir.**" [Haşr, 7].

Allah Resulü çiftçi değildi, demirci de marangoz da değildi. O, Allah Teala yolunda bir mücahiddi ve şöyle diyerek kılıcının kazancından yiyordu: "Rızkım, mızrağımın gölgesinde kılındı."

Hafız (İbn-i Hacer), Fetih'te (Fethu'l Bari) şöyle der: "Bu hadiste mızrağın faziletine, ganimetlerin bu ümmete helal kılındığına, Allah Resulü'nün ﷺ rızkının başka bir şeyde değil de bunda (cihadda) olduğuna işaret edilmektedir. Bu nedenle bazı alimler bunun en efdal kazanç olduğunu söylemişlerdir."[1]

Allah Tebareke ve Teala, mümin mücahidleri ganimetlerden kazanmaya teşvik etmiştir. Zira o helallerin en helalidir. Allahu Teala şöyle buyuruyor: "**Artık ganimet olarak elde ettiklerinizden helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir.**" [Enfal, 69].

Ve şöyle buyuruyor: "**Allah, alacağınız daha birçok ganimetleri size va'detti...**" [Fetih, 20].

Ve şöyle buyuruyor: "**Ve sizi onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve daha ayak basmadığınız bir yere mirasçı kıldı. Allah, her şeye güç yetirendir.**" [Ahzap, 27].

Bu nedenle Allah Resulü ﷺ kervanları ele geçirmek -yani ganimet- için kendisi çıkıyordu. Sahabelerin önde gelenleri de onunla birlikte çıkıyorlardı. Onlardan zenginler de vardı fakirler de. Bu şerefin üstünlüğünün -yani kafirlerin mallarını ele geçirmek için çıkmanın üstünlüğünün- en büyük delil, Allah'ın Bedir ehlini İslam ehlinden ecri en üstün olanlar kılmasıdır ki onlar işin hakikatinde müşriklerin kervanını ele geçirmek için çıkmışlardı. Allahu Teala şöyle buyuruyor: "**Siz de güçsüz olanın (kervanın) sizin olmasını istiyordunuz.**" [Enfal, 7].

Sahih Müslim'de geçtiği üzere Allah Resulü ﷺ Ebu Süfyan'ın kervanı hakkında şöyle demiştir: "**Bizim bir isteğimiz var! Kimin hazır hayvanı varsa hemen bizimle birlikte binsin!...**" Ka'b bin Malik ؓ şöyle demiştir: "Allah Resulü ﷺ Bedir'den geri kalan kimseyi azarlamadı. Zira kervanı ele geçirme talebiyle çıkmıştı. Kureyşliler kervanlarının imdadına yetişmek için çıkıp geldiler. Allah'ın Enfal Suresi, 42. ayetinde buyurduğu gibi sözleşmeksizin Bedir'de buluşmuş oldular. Yemin ederim ki; Peygamber'in ﷺ müşriklerle karşılaşmasının en şereflisi Bedir savaşıdır."[2]

Bir mücahid-muvahhid, Peygamberinin ﷺ ve büyük sahabilerin istediklerini bildikten sonra "ganimet elde etme yolunda öldürülmeyi istemiyorum" der mi hiç? Savaşsız ganimet elde etmeye azmedenler ise münafıklardı. Allahu Teala şöyle buyuruyor: "**Siz ganimetleri almak için gittiğinizde seferden geri kalanlar: Bırakın, biz de arkanıza düşelim, diyeceklerdir.**" [Fetih, 15].

Es Sa'di ؒ şöyle der: "Allahu Teala geri kalanları anıp onları yerince dünyevi cezalarının Allah Resulü ﷺ ve ashabı savaşsız elde edilen ganimetleri almak için çıktıklarında onlarla birlikte çıkmak istemeleri olduğunu zikretti."[3]

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmuştur: "Allah, kendi yolunda cihad etmek için yola çıkana şu garantiyi verdi: 'Kim sırf benim yolumda, bana inanarak, peygamberlerimi tasdik ederek çıkarsa, onu cennete sokmayı, ya da çıktığı evine birçok sevaplar veya ganimetler elde ederek döndürmeyi garanti ederim.' "[4]

Sahiheyn'de geçtiği üzere Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmuştur: "**(Allah yolunda tutulan) atların perçemlerinde Kıyamet gününe kadar hayır, yani sevap ve ganimet düğümlüdür!**"[5]

Sevap ve ganimet hayrın karşılığıdır. Yani ahirette sevap, dünyada ganimet.

En hayırlı kazanç için acele et ey mücahid!

El Hattabi ؒ şöyle demiştir: "Atla elde edilen kazanca -yani cihadla- gelince bu, en hayırlı ve en güzel maldandır."[6]

Askeri açıdan bilinmesi gereken önemli bir nokta da: Ordular karınları üzere ilerliyor. Müşriklerin mallarının ele geçirilmek istenmesi ve takviye yollarının kesilmesi kuvvetlerinin azaltılması ve üslerinin kuşatılması demektir. Hiçbir güç (ordu), ordusunun ihtiyacı olan her şeyi havadan karşılayamaz. Amerikan hava filosunun devliğine ve dev uçaklara sahip olmasına

1 Fethu'l Bari, C.6, Sh.98.

2 Müslim, Hadis No:1901.

3 Tefsiru's Sa'di, Teysiru'l Kerimi'r Rahman, Sh.793.

4 Buhari, Hadis No:3123.

5 Buhari, Hadis No:2852; Müslim, Hadis No:1872.

6 El Kevakibu'd Durari fi Şerhi Sahihi Buhari, C.12, Sh.137.

karşın ihtiyaçlarını karşılarken %70 oranında kara yollarına itimat ediyor. Allah Teala bizlere kafirlerin üslerini kuşatmamızı emretmiş, bizi takviye yollarının kesilmesi uğrunda en iyi yol olarak onlara tuzak kurmaya teşvik etmiştir. Allah Teala şöyle buyuruyor: "**onları kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun.**" [Tevbe, 5].

İbn-i Kesir ﵀ şöyle der: "Onları bulmanızla yetinmeyin. Bilakis onları sığındıkları yerlerde, kalelerinde muhasara edin, geniş olan yeryüzünü onlara daraltmak için geçecekleri yerlerde onları gözetleyin."[1]

Allah Teala şöyle buyuruyor: "**(Düşmanınız olan) Topluluğu aramakta gevşeklik göstermeyin.**" [Nisa, 104].

İbn-i Kesir şöyle demiştir: "Allah Teala : "**O kavmi aramakta gevşek davranmayın.**" buyuruyor ki; düşmanlarınızı aramakta (peşlerinden gitmekte) zayıf davranmayın, bu konuda gayretli olup onlarla savaşın ve onlar için her bir gözetleme yerinde oturun, demektir."[2]

Ey mücahid muvahhidler! Dedeniz Ebu Basir sizlere güzel bir örnek olmalıdır. Allah Resulü ﷺ kendisini müşriklerle arasındaki antlaşma gereği müşriklere geri verince gücü azalmadı, ümidi de kesilmedi. Aksine bu fitneden nasıl kurtulacağını düşündü. Yolun uzunluğu ve adedin azlığı fırsatını kaçırmayı beklemedi. Aksine kurnazca davranıp kendisini esir almaktan sevinç duyup kibirleneni öldürdü. Sonra ikinci kez Allah Resulü'ne ﷺ geldi. Allah Resulü ﷺ ona bakarak şöyle dedi: "**eğer bunun fikrine yardım eden bulunsa (o fırın karıştırır gibi) harbi ateşleyecek.**"[3] Onu övdü ve savaşta atılganlıkla vasfetti ve adamlarından olduğunu söyledi.

El Hattabi'nin ﵀ dediği gibi; "kendisi gibi üstün azimli mustazaf erkeklere kendilerine yetişmeleri için ışık tutmuş oldu. Tek başına, yurtsuz kalmış ve reddedilmiş halde çıktı. Ne bir arkadaşı ne de toprağı vardı. Devletler adamların azmiyle kurulur! Medine'den uzakta deniz sahilinde askeri bir üs inşa etmeye başladı. Hemen adamlarının sayısı arttı.

Sahih'te geçtiği üzere Ebu Cendel de müşrikler arasından kaçarak (yetmiş süvari Müslüman ile birlikte) Ebu Basir'e katıldı. Şimdi artık Müslüman olan herkes, Kureyş arasından ayrılarak Ebu Basir'e katılmaya başladı. Nihayet Ebu Basir'in başında mühim bir kuvvet toplandı. Vallahi bunlar, Kureyş'in Şam'a bir ticaret kafilesinin gittiğini duyar duymaz, hemen onları çevirirlerdi. Kendilerini öldürüp mallarını alırlardı.

Kureyş, kendisini korkutan bu vaziyet üzerine Peygamber'e (Ebu Sufyan'ı hususi yetki ile) gönderdi. Şimdi Kureyş, Peygamberden Allah rızası için ve aradaki yakınlığa hürmeten Ebu Basir cemaatinin baskın ve yağmalarının men' edilmesini ricaya başlamıştı. "Artık bundan böyle Mekke'den Medine'ye kim giderse emindir (geri getirilmeyecektir)" diye haber gönderdiler.

Peygamber ﷺ, Ebu Basir cemaatine mektup gönderdi (Medine'ye gelmelerini bildirdi).

Bunun üzerine Yüce Allah şu ayetleri indirmiştir: "**O, sizi Mekke'nin karnında, onlara karşı muzaffer kıldıktan sonra, onların ellerini sizden, sizin ellerinizi onlardan çekendi...**"den "**öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırttıkları zaman**" kısmına kadar [Fetih, 24-26].[4]

Bak! Nasıl da üstün azimli, kararlı bir grup Kureyş'in zorbalığını kırmayı başardı ve onları hem kendilerinin (Kureyşlilerin) hem de Müslümanların dinde alçalma ve zillet sandıkları şartın iptal edilmesini vesile kılıp yalvarmaya itti. Sana bu sahil aslanının hem sevinç verici hem de üzücü sonunu bilmek yeter.

Hafız, Fetih'te şöyle der: "Allah Resulü ﷺ Ebu Basir'e mektup gönderdi. Ebu Basir'e Allah Resulü'nün ﷺ mektubu ulaştığında ölmek üzereydi. Öldüğünde Allah Resulü'nün ﷺ mektubu elindeydi. Kendisini Ebu Cendel bulunduğu yere gömdü."[5]

Bir diğer önemli nokta da -özellikle de yeni kurulmuş İslam Devleti'ndeki bizler açısından-: ordunun en önemli finans kaynaklarını bilmendir ey mücahid! Tarih boyunca kurulmuş İslam devletlerinde hazinelerin büyük kısmını ganimetler ve feyler oluşturuyordu. Şeyhu'l İslam İbn-i Teymiyye ﵀ şöyle der: "Temelini kitap ve sünnetten alan sultanlığın malları üç sınıftır: Ganimet, sadaka ve fey."

Ey Allah'ın velisi! Allah'tan ecir bekle! Aklında her zaman esir ve şehid ailelerini yedirmek için kafir ve mürtedlerden ganimet aldığın olsun. Sen, ganimet elde edemeyen bir başka mücahidi finanse etmek için ganimet alıyorsun, Allah yolunda bir silah satın alabilmek için ganimet alıyorsun. Sakın ganimetin kendisi için çıkma! İhlas! İhlas!

1 İbn-i Kesir Tefsiri, C.4, Sh.111.
2 İbn-i Kesir Tefsiri, C.2, Sh.403.
3 Buhari, Hadis No:2731.
4 Buhari, Hadis No:2731.
5 Fethu'l Bari, C.5, Sh.351.

Haçlı Belçika'ya Karşı Düzenlenen Mübarek Brüksel Operasyonunun Açıklaması

Belçika

12 Cemaziyelahir 1437

Tek olan Allah'ın yardımı ve minnetiyle izzetlendirdiği ve zafer nasip ettiği hilafet askerlerinin istihbarat timlerinden bir grup İslam ve ehline karşı savaşmakta olan haçlı Belçika'yı hedef almak için bulundukları bölgeden harekete geçti.

Allah'u Teâlâ kardeşlerimizin elleriyle fetih nasip etti ve kendi ülkelerinde haçlıların kalplerine korku saldı.

Bir kaç Hilafet askeri Belçika'nın başkenti Brüksel'de ellerinde otomatik silah, patlayıcı kemer ve bombalarla hedef alınan bölgelere doğru harekete geçti.

Hilafet askerleri hedefledikleri bölgelere ulaştıktan sonra Brüksel havaalanı ve metro istasyonuna saldırarak haçlılardan bir kaç kişiyi öldürerek patlayıcı kemerlerini haçlı vatandaşlarının topluluğu ortasında patlattı.

Düzenlenen saldırılar sonucunda haçlı vatandaşlarından 40'tan fazlası kişi ölürken en az 210 kişi de yaralandı. Allah'a hamd ve şükürler olsun.

İslam Devleti'ne karşı birleşmiş haçlı ülkelerine, İslam Devleti'ne olan düşmanlıklarına cevaben kara günler vaadediyoruz.

Allah'ın izniyle, gelecek olan daha kötü ve daha acı olacaktır.

Operasyonu başarılı ve muvaffak kılan Allah'a hamdolsun.

Allah Subhanehu ve Teâlâ'dan kardeşlerimizi şehidler kafilesine kabul etmesini diliyoruz.

Belçika'daki Şehadet Süvarileri

Bulundukları binaya düzenlenen polis saldırısı boyunca Mücahid kardeşlerini korudu ve saatlerce polisle çatıştı.

Ebu Abdulaziz El Cezairi

Brüksel Havaalanı'nda istişhad yapan kardeşimiz.

Ebu İdris El Belciki

Brüksel Havaalanı'nda istişhad yapan diğer kardeşimiz.

Ebu Süleyman El Belciki (Allah Kabul Etsin)

Metro İstasyonu'da istişhad yapan kardeşimiz.

Ebu Velid El Belciki (Allah Kabul Etsin)

Brüksel Havaalanı

Brüksel Havaalanı

İstişhad Operasyonundan sonra Metro İstasyonu

Allah Resulü ﷺ: “Nübüvvet (Peygamberlik) sizde Allah’ın kalmasını dilediği kadar kalacak ve daha sonra kaldırmak istediği bir vakit kaldıracaktır. Daha sonra nübüvvet menheci üzere bir hilafet olacaktır. O da Allah’ın kalmasını dilediği kadar kalacak ve kaldırmak istediği bir vakit kaldıracaktır. Daha sonra saldırgan bir krallık olacak ve bu da Allah’ın dilediği kadar devam edecek ve kaldırmak istediği bir vakit kaldıracaktır. Daha sonra zorba bir hükümdarlık olacaktır. O da Allah’ın dilediği kadar devam edecek ve kaldırmak istediği bir vakit kaldıracaktır. Daha sonra nübüvvet menheci üzere bir hilafet olacaktır”, dedi ve sustu.

[Ahmed bin Hanbel, Müsned, Hadis No:18406].